

நேரமாகும். இதற்கு முன்பெல்லாம் ஒரு நாளைக்கு முன்பாகவே இன்றைக்கு வரக்கூடிய மானியக் கோரிக்கை பற்றிய குறிப்புகள் வருவது வழக்கம். இது நேற்று இரவு பத்து மணிக்கு மேல் கிடைத்தது. இந்த மானிய கோரிக்கைகளை எப்படிப் புரிந்து விவாதம் செய்ய முடியும்? காலாகாலத்தில் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இவைகள் ஒரு நாளைக்கு முன்பாகத் தான் கொடுக்கப்படும். அச்சடித்துத் தயாரானால் முன்னாலேயே கொடுக்கப்பட்டுவிடும், ஒரு நாள் அவகாசம் போதவில்லை என்றால், இனிமேல் ஒரு நாள் முன்பாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன். இப்போது பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி முடிவு செய்தபடி எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

(ஆ) கோட்டையில் பறக்கும் தேசியக்கொடி கிழிந்து இருப்பது குறித்து.

திரு. ஆர். சுந்தரராஜன்: பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவை கட்டடத்தின் மீது தேசியக் கொடி பறக்கிறது. அந்த தேசியக் கொடி கிழிந்து அருவருப்பான சூழ்நிலையில், அவமதிக்கத்தக்க விதத்தில் இருக்கிறது. இதை உடனடியாக மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேசியக் கொடியை அவமதிக்கும் எண்ணம் நம்முள் யாருக்குமே இருக்காது. அப்படிப்பட்ட தவறுகளை நிச்சயமாக அதிகாரிகள் திருத்துவார்கள் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

5. 1977-78-ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

(அ) மானியக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,28,24,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

1977 ஆகஸ்டு 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு மானியத்தின் மீதும் வெட்டுத் தீர்மானங்களைப் பிரேரேபிக்க வேண்டும். பிறகு அடுத்த மானியத்திற்கு வருவார்கள்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, மாயூரத்தின் பெயரை “மயிலாடுதுறை” என்று மாற்றி அமைத்தல் குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,28,24,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU N. SUNDARARAJ : Sir, to discuss about the abolition of tax on all wet lands in Pudukottai district, I move:—

“That the allotment of Rs. 4,28,24,000 under Demand No. 1. Land Revenue Department be reduced by Rs. 100”

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, சிறு நில விவசாயிகளுக்கு நிலவரியை ரத்து செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,28,24,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் வில்லேஜ் முன்சீப், கர்ணம் ஆகிய கிராம அதிகாரிகள் என்ற அமைப்பு முறையை மாற்றி மிகப் பயனுள்ள அமைப்பான கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ளது போன்று வில்லேஜ் ஆபீசர், அக்கவுண்டன்ட் முதலிய அதிகாரிகளை அரசு நியமித்து நிலவரித் துறையை சீரமைக்க ஏற்பாடு செய்வது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,28,24,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1977 ஆகஸ்டு 4]

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, கிராம அதிகாரிகளின் சம்பள உயர்வு பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,28,24,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்: தலைவர் அவர்களே, மாநிலம் முழுவதிலும் நிலவரி வசூலிப்பதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கை குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,28,24,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, to discuss policy, I move:—

“That the allotment of Rs. 4,28,24,000 under Demand No. 1. Land Revenue Department be reduced by Rs. 100”

(ஆ) மானியக் கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத் தீர்வை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

நிதிக் கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத் தீர்வை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 64,96,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, to discuss policy, I move:—

“That the allotment of Rs. 64,96,000 under Demand No. 2 State Excise Department be reduced by Rs. 100”.

THIRU J. JAMES: Sir, to discuss the necessity to take strong action against those people both officials and non-officials who are responsible for the enforcement of prohibition, I move:—

“That the allotment of Rs. 64,96,000 under Demand No. 2. State Excise Department be reduced by Rs. 100”

1977 ஆகஸ்டு 4]

THIRU S. GANESAN: Sir, to discuss the need to plug the source of illicit distillation, I move:—

“That the allotment of Rs. 64,96,000 under Demand No. 2. State Excise Department be reduced by Rs. 100”

(இ) மானியக் கோரிக்கை எண். 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 4—பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,26,50,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, ஒரு முனை விற்பனை வரியை எல்லாப் பொருள்கள் மீது விதிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,26,50,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பொருள்களின்மீது போடப்படும் விற்பனை வரியைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,26,50,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, பலமுனை விற்பனை வரிகளைத் தவிர்த்து ஒரு முனை விற்பனை வரியைப் புகுத்தாதது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 4—பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும் — நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,26,50,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 4]

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவர் அவர்களே, பலமுனை விற்பனை வரி விதிப்பை அறவே நீக்கி வரி விதிப்புக்குள்ளான எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒருமுனை விற்பனை வரியை மட்டுமே விதிக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,26,50,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, to discuss policy, I move:—

“That the allotment of Rs. 5,26,50,000 under Demand No. 4—General Sales Tax and other taxes and duties—administration—be reduced by Rs. 100”

(ஈ) மானியக் கோரிக்கை எண். 5—முத்திரை தாள்கள்—
நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண்—5 முத்திரை தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 55,90,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் அரிசன மக்கள் உடைமைகளை வாங்கும் பொது முத்திரைத்தாள் கட்டணத்திலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டியதன் இன்றியமையாமையைப் பற்றி விவாதிக்க,

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூபாய் 55,90,000—ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, to discuss the necessity to make arrangements by the Government to make the stamp and stamp papers available easily for the public, I move:—

“That the allotment of Rs. 55,90,000 under Demand No. 5. Stamps—Administration be reduced by Rs. 100”

1977 ஆகஸ்டு 4]

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வு கால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூபாய் 19,77,29,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, to discuss policy, I move:—

“That the allotment of Rs. 55,90,000 under Demand No. 5. Stamps—Administration be reduced by Rs. 100”

(உ) மானியக்கோரிக்கை எண்—41—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்து துயர் தணிப்பு.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண்—41 —இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, கடல் அரிப்பை தடுக்க தடுப்புச் சுவர்கள் கட்டப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. துரை. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, சங்கராபுரம் தொகுதியில் கொடியனூரில் 160 வீடுகள் தீ பிடித்திருப்பதால் வீடுகள் கட்டி உதவ வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

நிதிக் கோரிக்கை எண்—41— இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூபாய் 12,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

[1977 ஆகஸ்டு 4]

THIRU A. SWAMIDHAS: Sir, to discuss Policy, I move:—

“That the allotment of Rs. 12,000 under Demand No. 41 Relief on account of natural calamities be reduced Pay Rs. 100.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, 1955-லும் 1964-லும் ஏற்பட்ட புயல் காரணமாக சாய்ந்த மாங்கனா இன்னும் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு (2-சி கணக்கில்) வரி வசூல் செய்யப் பட்டு பழைய பாக்கி வட்டி வசூல் செய்யப்படுவதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கையின் சிற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூபாய் 12,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஊ) மானியக் கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வு கால நன்மைகளும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வு கால நன்மைகளும்” என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 19,77,29,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட வீரர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பென்ஷன் தொகையை மீண்டும் வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வு கால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 19,77,29,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, முதியோர் அனைவருக்கும் ஓய்வு ஊதியம் வழங்காதது குறித்து விவாதிக்க—

1977 ஆகஸ்டு 4]

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, 15 ரூபாய் பிடித்த ஓய்வு திட்டத்தை அமல் படுத்தாமல் அதற்குப் பதிலாக குரூப் இன்சூரன்ஸ் அடிப்படையில் ஒரு ரூபாய் பிடித்து ஓய்வு பெறும் பொழுது ரூபாய் 10,000 கொடுப்பதன் அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வு கால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூபாய் 19,77,29,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, பெருந்தலைவர் காமராஜ் முதலமைச்சராக இருந்தபோது முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தை அமல்படுத்திய திட்டத்தின்படி ஆதரவற்ற அனைத்து வயது வந்தவர்களுக்கும் பென்ஷன் வழங்க அதிக நிதி ஒதுக்காதது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வு கால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூபாய் 19,77,29,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: தலைவர் அவர்களே, அரசு ஊழியர்களின் ஓய்வு பெற்றவர்கள் ஊதியத்தை வாழ்க்கையின் தேவை அடிப்படையில் ஆன ஊதியமாக மாற்றம் செய்யவேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வு கால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 19,77,29,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, to discuss policy, I move:

“That the allotment of Rs. 19,77,29,000 under Demand No. 42. Pensions and other retirement benefits be reduced by Rs. 100”

THIRU R. MARGABANDU: Sir, to discuss about the quantum of pension and hardship in deciding the persons entitled to the benefits, I move:—

“That the allotment of Rs. 19,77,29,000 under Demand No. 42. Pensions and other retirement benefits be reduced by Rs. 100”

[1977 ஆகஸ்டு 4]

(எ) மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 13,08,43,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

THIRU J. JAMES: Sir to discuss policy, I move:—

“That the allotment of Rs. 13,08,43,000 under Demand No. 46—Compensation and assignments be reduced by Rs. 100.”

(முற்பகல் 10.00)

(ஏ) மானியக் கோரிக்கை எண். 47—ஜமீன்தார்களுக்கு .. இழப்பு ரூ.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 47, ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 22,01,000 மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, ஜமீன்தாரி இழப்பு சம்பந்தமாக பிரச்சனைகள் இன்னும் முடிவடையாமல், காலதாமதப்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க,

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 47—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 22,01,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 22,01,000 under Demand No. 47, Compensation to Zamindars, be reduced by Rs. 100”

1977 ஆகஸ்டு 4]

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஜமீன் காலத்து பழைய பாக்கிகளை இன்று வட்டிபோட்டு வசூலிக்க ஏற்பாடு நடத்துவதைத் தள்ளிவிட வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதித் கோரிக்கை எண். 47—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 22,01,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 22,01,000 under Demand No. 47, Compensation to Zamindars, be reduced by Rs. 100”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு அவைமுன் வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே கோரிக்கைகளும், அதை ஒட்டிய வெட்டுத் தீர்மானங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மானியத்தை ஒட்டிய குறிப்புகளும் * ஏற்கனவே அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் படித்ததாக ஏற்றுக்கொண்டு, விவாதத்தைத் துவக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவாதங்கள் முடிந்த பிறகு, என் பதிலைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொரு வரும் 10 நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. செ. இராமலிங்கம் :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தில் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு மானியங்கள் கேட்டிருந்தாலும், குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு, அங்கே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தின்மீது என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்க இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம்

* 140-239-ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் 1, 2, 3, 4-ஆக சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

தஞ்சை மாவட்டத்தில், இன்னும் பல்வேறு கிராமங்கள் இனும் கிராமங்களாகவே இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் ரயத்துவாரி கிராமங்களாக மாற்றப்பட வேண்டும். இதற்குச் சட்டங்கள் எல்லாம் இருந்தாலும்கூட, இங்கே ரயத்துவாரி சட்டம் இன்னும் அமுல்படுத்த முடியாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற மிட்டா மிராசுகளும், பெரும் நில முதலாளிகளும், அடிக்கடி நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று, வருவாய்துறையிலே இருக்கின்ற அலுவலர்கள் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாத அளவுக்கு தடைகள் ஏற்படுத்தி விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக, இன்னும் இனும் கிராமங்கள் எல்லாம் ரயத்துவாரி கிராமங்களாக மாற்ற முடியாத ஒரு நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதற்கு முன்னாலே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அளித்த நன்மைகளையெல்லாம் இனும் கிராமங்களிலே செயல்படுத்த முடியாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டுவந்த, குத்தகை பாக்கித் தள்ளுபடி, குடியிருப்பு மானியச் சட்டங்கள் இனும் கிராமங்களிலே அமுல்படுத்த முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. இதை அதிகாரிகளிடம் நாம கேட்டால், அவர்கள் நீதி மன்றத்திலே வழக்குகள் இருக்கின்றன, எனவே தாங்கள் இதிலே ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை, குடியிருப்பை ஒதுக்குவதற்கில்லை என்றுதான் கூறுகிறார்கள். இப்படி கிராமங்களிலே இருக்கின்ற காரணத்தாலே, நிலவள வங்கியிலே கடன் வாங்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இன்னும் குத்தகை நிலத்தை நம்பியே விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே காவிரித் தண்ணீர் வந்தாலும், விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அளவு தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால், அவர்கள் நிலவள வங்கிகளுக்குச் சென்று கடன் வாங்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள். எனவே, அவர்கள் இறைவைப் பாசனத்தை நம்பியிருக்கிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் இனும் கிராமங்களாக இருக்கும் காரணத்தால் அந்தத் திட்டங்கள் செயலற்ற திட்டங்களாக ஆகியிருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

மேலும் இனம் கிராமங்களாக இருக்கும் காரணத்தால் அங்கிருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் பெரிய நிலச்சுவான் தார்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் ஏழை எளியவர்களுக்கு வீட்டுமனை இல்லாதவர்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென்றால் ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்றினால் தான் ஏழை எளியவர்களுக்கு விநியோகிக்க இயலும் என்ற காரணத்தால் அத்தகைய கிராமங்களை உடனடியாக ரயத்துவாரி கிராமங்களாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இனம் கிராமங்களில்தான் பினாமி நிலச் சொத்துக்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் நில உச்ச வரம்பைத் தாண்டி சில நிலச்சுவான்தார்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகள் எல்லாம் குறிப்பாக குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு இந்த மாமன்றத்தில் இதற்கு முன்னால் இருந்த பல்வேறு அரசுகள் பல்வேறு சலுகைகளை அளித்திருந்தாலும் இப்போது வருவாய்த் துறை மானியத்தில் குத்தகை சாகுபடிதாரர்களைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாதது வருத்தத்திற்குரியது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் முதலினர் ராஜாஜி அவர்கள் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு 100-க்கு 60 பங்கு, குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்கு 40 பங்கு என்ற சட்டத்தை இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் இங்கே முதலமைச்சராக இருந்த பெரியவர் பெருந்தகை காமராஜ் அவர்கள் 60-40 சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சட்டமும் விவசாயிகளுக்கு குறிப்பாக குத்தகை சாகுபடிதாரர்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கன்சிலியேஷன் கோர்ட், ரென்ட் கோர்ட்டுகளை அமைத்து அதன் மூலம் விவசாயிகளுடைய, குத்தகைதாரர்களுடைய பல பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவைக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு எங்களுடைய தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் உழுவவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற ஒப்பற்ற தத்துவத்தை அமல்படுத்தும் வகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

சீரிய திட்டமாக அறிவித்தார்கள். உழுகின்ற விவசாயிகள் நிலத்தின் குத்தகையை 12 ஆண்டுகளுக்குச் செலுத்திவிட்டால் அந்த நிலம் உழுவவனுக்கே சொந்தம் என்ற குறிப்பை இந்த அவையில் வைத்து மத்திய அரசு ஒப்புதலுக்கு அனுப்பினார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு ஒப்புதல் கொடுக்காததால் உழுவவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற அந்தத் திட்டம் இதுவரை நிறைவேற்றப் படவில்லை என்பதை இந்த அவையில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் விவசாயிகளுக்காக, குறிப்பாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமக் கருணிகர்கள் போன்றவர்கள் நிலவரி வசூலிகின்ற நேரத்திலே விவசாயிகள் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். காரணம் அவர்களுடைய செலவுக்கேற்ற வகையில் அவர்களுடைய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிராம அலுவலர்களும் நிலவரிகளே வசூலிக்கின்ற நேரத்தில் ஆங்காங்கே பல்வேறு ஒழுங்கீனங்கள் நடைபெறுவதை அறிந்திருக்கிறோம். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களாகப் பணிபுரிபவர்களுக்குப் போதிய அளவு சம்பளம் இல்லாத காரணத்தாலும் அரசு ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஓய்வு ஊதியம் போன்ற சலுகைகள் இல்லாத காரணத்தாலும் ஆங்காங்கே ஒழுங்கீனங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை உணர்ந்து கிராம அலுவலர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற பல்வேறு சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வருவாய்த் துறையில் பணிபுரிகின்ற ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை இழந்து இன்றையதினம் கொடுமையான சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். தற்காலிகமாக வேலை செய்யக் கூடியவர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரசுத்துறையில் முன்பு ஒரு அரசாங்கக் குறிப்பு இருப்பதாக நினைக்கிறேன். தற்காலிக ஊழியர்களாகப் பணிபுரிந்தவர்கள் மினிஸ்டிரியல் ஸ்டாஃப் ஆக இருந்தால் தனிச் செர்விஸ் கமிஷனின் தனித்தேர்வு வைத்து அவர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்குகிறார்கள். அப்படி மினிஸ்டிரியல் ஸ்டாஃபுக்கு மட்டும் என்பதை நீக்கி அனைத்து தற்காலிக ஊழி

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

யர்களுக்கும் சிறப்புத் தேர்வு நடத்தி நிரந்தரமாக அவர்களை அரசு ஊழியர்களாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-10)

மேலும் வருவாய்த் துறையிலே பணிபுரிகின்ற பல்வேறு துணைத் தாசில்களுக்கும் தாசில்தார்களுக்கும் ரிவர்ஷன் கொடுத்து நீண்டகாலமாகப் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு வருவாய்த் துறையிலே பணிபுரிகின்ற ஊழியர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற முறையில் தகுந்த நேரத்தில் பதவி உயர்வு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம், நன்றி.

* திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை மானியத்தில் பேசுகிறபோது இன்று நம்முடைய பகுதியிலே இருக்கின்ற இனம்தாரர்கள் செய்யும் கொடுமைக்கு நமக்கு சுதந்திரம் வந்த நேரத்திலேயே ஜமீன் ஒழிப்பும் இனம் ஒழிப்பும் சேர்ந்து செய்திருந்தால் பல சிக்கல்கள் தீர்ந்து இருக்கும். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ அப்படிச் செய்யாமல் பிறகுதான் இனம் ஒழிப்பு என்று தனியாகக் கொண்டு வந்தார்கள். அதனாலே நாட்டிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு துன்பங்களும் துயரங்களும் ஏற்பட்டன. பல இனம்தாரர்கள், விவசாயிகள் இருக்கின்றபோதே, அவர்களே பட்டா போட்டுக்கொண்டு, விவசாயிகளே இல்லை என்று பொய்க் காரணம் கூறி outside the scope of the Act, என்ற வகையிலே பல இடங்களிலே பட்டா வாங்கியிருக்கிறார்கள். இனம்தாரர்கள் ரொம்ப சக்தியுள்ளவர்கள் என்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் விவசாயிகளை எல்லாம் கோர்ட்டுகளிலே இழுத்தடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏராளமான வழக்குகள் கோர்ட்டுகளிலே தீர்ப்பு அளிக்கப்படாமல் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அதற்கு உதாரணம் சொல்லவேண்டுமானால் பல உதாரணங்களை இந்த நாட்டிலே சொல்ல முடியும். உதாரணம் என்னுடைய பகுதியான முதுகனத்தூரில் 96½ இனம்கள் என்று சொல்வார்கள். அந்த 96½ இனம்கள் பொறுத்தவரையில் இன்னும் பல சிக்கல்கள்

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே இனம்தாரர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிற அதிகாரத்தை ரத்துச் செய்யக் கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்கள் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. இதிலே நம்முடைய அரசாங்கமே தலையிட்டு உண்மையான விவசாயிகளுக்குப் பட்டா கிடைக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அரசாங்கம் பல இடங்களிலே நிலங்களை டேக்கன் ஓவர் செய்து விட்டோம் என்று சொன்னாலும் இன்னும் அவையெல்லாம் இனம்தாரர்கள் கைகளிலே வைத்து இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளிடையே பிளவுகளை ஏற்படுத்தி, சில விவசாயிகளிடத்திலே பட்டா போட்டுக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள், சில இடங்களிலே கிரையம் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி ஏமாற்றுகிறார்கள். ஆகவே இதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்து அவர்கள் கோர்ட்டுகளுக்குச் செல்ல முடியாத சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியில் விளங்குளத்தூர் என்ற இடத்தில் உள்ள அடியொட்டி என்ற கிராமத்தில் விவசாயிகள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே 35 விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள், விவசாயிகள் இல்லை என்று சொல்லி இனம்தாரர்களே “outside the scope of the Act”

என்ற வகையிலே இனம்தாரர்கள் அதற்காக வாங்கிய நஷ்ட ஈட்டை அரசாங்கத்திற்குத் திருப்பிக் கட்டிவிட்டார்கள். ஆனால் நிலத்தை அளக்க வருகின்றபோதுதான் விவசாயிகளுக்குத் தெரியும், இனம்தாரர்கள் இப்படிச் செய்தார்கள் என்பது. இப்படிப்பட்ட பொய்யான கருத்துக்களைச் சொல்லி இனம்தாரர்கள் நிலங்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது நிரூபிக்கப் பட்டுவிட்டது. இனம்தாரர்கள் விவசாயிகளை ஏமாற்றுகின்ற சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே நம்முடைய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் மீனவர்களுக்காக 5 ஆயிரத்திலிருந்து 10 ஆயிரம் ரூபாயாக டர்ன் ஓவர் உயர்த்திச் சலுகை அளித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மீன் ஒரு அமுகும்

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

பொருள் இனத்தைச் சேர்ந்தது என்பதை ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் போட்டு தேங்காய், கத்திரிக்காய், மிளகாய் போன்ற காய்கறிகளோடு சேர்த்து அழுகும் பொருட்களாகச் சேர்த்து வரிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன்பிறகு 1975 ஆம் ஆண்டு நம்முடைய தமிழக அரசு ஏற்றுமதி செய்த இரல் மீன்களின் மூலம் அதிகமாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்பதால் ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு மட்டும் ஒரு வரியை விதித்தார்கள். அதைக்கூட மத்திய அரசாங்கம் ரத்து செய்து விட்டார்கள். ஏற்றுமதியை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று ரத்து செய்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். உண்மையிலேயே மீனவர்களை வியாபாரிகளாகக் கருதிக்கொண்டு அந்தச் தொழில் செய்பவர்களுக்கு வரி விதிப்பது அவ்வளவு நன்றாக இல்லை என்பதை அவையில் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த வரியை உடனடியாக நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீன் என்பது அழுகும் பொருள்களில் முதல் தரமான அழுகும் பொருள். கிராமங்களிலேயும் சரி, நகரங்களிலேயும் சரி, கடவிலேயிருந்து நேராக வந்தால் நல்ல விலை கொடுத்து வாங்குவார்கள். இல்லையென்றால் ஐஸ் போட்டு வைத்திருந்தால் அதற்கு ரேட் குறைவுதான். ஒரு நாள் போனால் தென்னை மரங்களுக்கு எருவாகத்தான் வைத்துக் கொள்வார்கள், சாப்பிடப் பயன்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே அழுகும் பொருளாக இருக்கும் இந்த மீனுக்கு வரி விதிப்புச் செய்வது என்பது தவறு. 5,000-திவிருந்து 10,000 வரை டரன் ஓவர் இருந்தால் வரி போடுகிறோம் என்றால், ஒரு கிலோ 80 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டால் 125 கிலோ வாங்கினால் 10,000 ரூபாய் வந்து விடும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அதற்கு வரி என்பது ரொம்ப அநியாயம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, மீனையும் அழுகும் பொருளாகக் கருதி உடனடியாக வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மீனவர்கள் இப்பொழுதுதான் தலைதுக்கி இருக்கிறார்கள். மீனவர்களுக்கு மரிப்பதை இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிறது. மீனவர்கள் முதலமைச்சரவர்களிடம் மிகுந்த அன்பு படைத்தவர்கள். அந்த அன்பை எங்கள் பக்கத்தில் திருப்ப முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அவர்கள் மீது வரி விதித்தால் வருங்காலத்தில்

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

அவர்கள் எங்களுடைய நண்பர்களாக ஆகிவிடுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே தயவு செய்து மீனவர்கள் மீது விதித்த வரியைச் சுத்தமாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தலைவர் காமராஜ் காலத்திலே 60 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு முதியோர் பென்ஷன் என்று 20 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் அதில் திருத்தம் செய்தார்களா செய்யவில்லையா என்று தெரியவில்லை. உதாரணமாக 100 பேர்களுக்கு ஒரு ஜில்லாவில் முதியோர் பென்ஷன்கொடுத்து வந்தார்கள் என்றால் அந்த வருஷத்தில் யாராவது செத்து விட்டால் மட்டும் அப்படிச் செத்தவர்களின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற்போலத்தான் புதிதாக முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்குகிறார்கள். அந்த எண்ணிக்கைக்கு மட்டும் தான் புதிதாகக் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் முதியோர் பென்ஷன் சம்பந்தமாக ஏராளமான மனுக்கள் தாசில்தார் அலுவலகங்களில் நூற்றுக் கணக்கில், ஆயிரக் கணக்கில் குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத் திருத்தம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் செய்யப்படவில்லை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதியோர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்களோ, யாராவது செத்துவிட்டால் புதிதாக ஆள் சேர்க்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நாங்கள் செய்யவில்லை.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: நீங்கள் செய்தீர்களோ செய்யவில்லையோ எனக்குத் தெரியாது, நடைமுறையில் உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் அப்படி இருந்தது என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுதாவது முதியோர் என்று யார் யார் மனுக்கள் போடுகிறார்களோ அவர்களில் தகுதியுள்ளவர்களை அறிந்து அத்தனை பேர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் மீண்டும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜ் காலத்திலே எத்தனை என்ற எண்ணிக்கையை வைத்துத்தான் அது ஒதுக்கப்பட்டது. இது

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பற்றி அப்பொழுதே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதை என்னைச் சொல்ல வைத்துவிட்டார்கள் என்பதால் சொல்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : நான் சர்க்காரில் இல்லை. நீங்கள் சர்க்காரில் இருந்திருப்பதால் அதை உண்மை என்று கருதிக் கொள்கிறேன். அது உண்மையா, பொய்யா என்பதை இந்த அரசாங்கம்தான் அறிந்து சொல்ல வேண்டும். நாட்டிலே நடப்பதை நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் பற்றி ஒரு வார்த்தை. முதல் தேதி அதிகாரிகள் சம்பளம் வாங்குவதைப்போல பென்ஷன்காரர்களும் பெற வேண்டும். அவர்கள் நன்றாக இருந்தவர்கள், வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர்கள், அவர்கள் கடைசிக் காலத்திலே மரியாதையாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*** திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி :** தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு நமது நிதியமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் ரெவின்யூ மற்றும் பல இனங்களிலே உள்ள மானியங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலவரித் துறையும் இதிலே அடங்கியிருக்கிறது. இதிலே உள்ள விவசாயிகளின் கஷ்டங்களை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகள் கில இடங்களிலே ஆற்றுக் கால்வாய்ப் பாசன வசதிக்காகக் கொண்டு வந்திருக்கும் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் இருக்கின்ற கஷ்டங்களைத் தள்ளிவிட்டு நிலத்தைப் பிரித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வரியைக் கூட்ட வழியில்லை. அவைகளுக்கு நஞ்சைத் தீர்வை அளித்திருப்பதை மாற்றி புஞ்சைத் தீர்வை (முற்பகல் 10-20)

அளிக்க வேண்டும். நஞ்சைத் தீர்வை இருக்கவே கூடாது. அதைப் புஞ்சைத் தீர்வையாக ஆக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். நஞ்சைக்கு, மிக அதிகமானத் தீர்வை, ரூ. 16, ரூ. 18 கூட ஆயத் தீர்வை இருக்கிறது. ஆகவே, நஞ்சைத் தீர்வையை அரசு முயன்று புஞ்சைத் தீர்வையாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணற்றிலே தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆகவே, எலெக்டிரிக் மோட்டாருக்கு, சர்வீஸ் கனெக்ஷன் வேண்டுமென்றால், தாசில்தாரிடத்திலே மனு செய்தால், உடனடியாகச் சான்றிதழ்களை

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி] [1977 ஆகஸ்டு 4]

வழங்குவதில்லை. அந்தக் காலதாமதத்தைக் குறைக்க வேண்டும். விவசாயி மனு போட்ட 15 நாளைக்குள் சான்ரிதழை வழங்க அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மணியக்காரருடைய ஊதியங்கள், அவர்களுடைய வேலைகளை யெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல சட்டமன்றக் கூட்டங்களிலே இதைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டதான் வந்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய கல்வித் தகுதியைப் பற்றிக்கூட எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவருக்குத்தான் இன்றைக்கு மணியக்காரர் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்திலே வயதையும் வைத்திருக்கிறோம். அனுபவத்தை வைத்து, 40 வயதுக்குட்பட்டவருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதனே, 50 வயதுக்குட்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்ற வகையில் அரசாங்கம் கொள்கை வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு ஊருக்கும் கிராமச் சாவடியை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில ஊர்களிலே பவுண்டிகள் கிடையாது. பவுண்டிகள் கட்ட வேண்டுமென்று 10 ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பவுண்டிகள் கட்ட வேண்டும். அங்கேயிருக்கிற பயிர் பச்சைகளை மாடுகள் மேய்ந்து நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பவுண்டிகள் கட்ட அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு இவ்வளவு பவுண்டிகள் என்று ஒவ்வொரு ஆண்டாகக் கட்ட முடியும். கட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலங்கள் துண்டு துண்டாகிக் கொண்டு வருகிறது இப்பொழுது. சிறுசிறு துண்டுகளாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் துண்டு நிலங்களை ஒன்றாகச் சேர்க்கவேண்டும். 'கன்சாலிடேஷன் சொஸைட்டி' மூலமாகத்தான் அதைச் செய்ய வேண்டும். திரு. ப.உ.ச. அவர்கள் ரெவினியூ அமைச்சராக இருந்தார். அப்பொழுது சர்க்காரினுடைய நோக்கம் துண்டு துண்டாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். துண்டாக இருப்பதை ஒன்றாக்க வேண்டும். ஒரு ஏக்கரில் 15 பேருக்கு மேல் பங்கு இருக்கும். அப்படி இருப்பதை மாற்றி, ஒரு ஏக்கர் ஒருவருக்கு, இன்னொருவருக்கு ஒரு பங்கு என்று 'கன்சாலிடேஷன் சொஸைட்டிகள்' மூலமாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

பென்ஷன் தொகைகளைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய நபர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். உடனடியாக அதை விஸ்தரிக்க வேண்டும். இவ்வளவு பேர்களுக்கு என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, அதில் யாராவது இறந்த பிறகு அடுத்தவருக்கு என்ற அப்படிப்பட்ட நிலையைக் கட்டாயம் மாற்றி விஸ்தரிக்க வேண்டும். கிழமானவர் களுக்கெல்லாம், கஷ்டப்படக் கூடிய நிலையிலே இருக்கிறவர்களுக்கு கெல்லாம் இந்த பென்ஷன் தொகையை இப்பொழுது இருப்பதை விட அதிகமாக விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாலாறு படுகை விதி என்ற ஒன்றிருக்கிறது. அது வடாற்காடு மாவட்டத்திலே இன்றைக்கு இருக்கிறது. அந்த விதியை எடுத்துவிட்டால் கூட நல்லது. அடியிலே இருக்கிற தண்ணீர் வறண்டு விடும் என்று சொல்வது தவறான வாதம். அப்படி இருந்தும் கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக, விவசாயிகளுக்கு ரூ. 100, ரூ. 200 செலவாகிறது. அதை யோசித்து, அறவே எடுத்து விடவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், 1971-லிருந்து, 1974 வரை எலம் எடுத்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் பணம் பென்டிங்காக இருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுதியிலே ஒருவர் இருக்கிறார்கள். அவர் இந்தச் சபையில் இல்லை. இருந்தாலும் அவரிடம் ரூ. 3 இலட்சம், 4 இலட்சம் பாக்கி என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய பெயரை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. நிலுவை பாக்கி இருக்கிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னையிலே கூட, மெரினா பீச் என்ற இடத்திலே நிலம் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு நிலமென்றால் 1,920 சதுர அடியாகும். அதை ஒரு ஓட்டல் நிறுவனம் ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு வாடகையாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 200 சேர்த்து, அந்த வாடகையை வசூலிக்க இந்த அரசாலே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் வாடகைக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால், அவர்கள் எவ்வளவு தொகை கட்ட வேண்டுமென்றால், 1975 சனவரி வரையில் ரூ. 5,28,000 ஆகும். அது இந்தக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. அவ்வளவு ரூபாய் ஒரு

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி] [1977 ஆகஸ்டு 4]

ஸ்தாபனத்தினிடம் வசூலிக்கப்படாமல் பாக்கியாக வைக்கப்பட வேண்டிய காரணம் என்ன என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. மெரினா கடற்கரையிலே இருக்கக்கூடிய ஓட்டல் அது. அவர்கள் ரூ. 5,28,000 பாக்கி வைத்திருந்தால், என்ன அர்த்தம்? இத்தனை நாள் எப்படித்தான் இந்த நிலையில் வைத்திருந்தார்களோ அதிகாரிகள். இதைக் கவனித்து உடனடியாக வசூல் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அப்புறப்படுத்தவேண்டும். நோட்டீஸ் கூட கொடுக்கப்பட்டது. நோட்டீசு அப்படியே வைக்கப்பட்டது. அப்படி 2, 3 தடவை வைக்கப்பட்டது. ஆகவே, எப்படியும் வசூல் செய்து அந்த 5 லட்சம் ரூபாயை வசூலிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பட்டா நிலம் கொடுப்பதிலே இன்றைக்கு யாருக்குப் பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையை வசூத்துக் கொள்ள வேண்டும். நிலம் இருக்கிறவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கக் கூடாது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க வேண்டும். பம்ப் செட்களுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற புறம்போக்கு நிலத்தைக் கூட பட்டா செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதை விட நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். ஏரிகளில் பட்டா கொடுக்கக் கூடாது. ஏரிகளில் போன தடவை பட்டா கொடுக்கப் பட்டது. ஏகமான் சிபாரிசுகளில் கொடுக்கப்பட்டது. அதையெல்லாம் கான்சல் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தைக் கூட அப்போதிருந்த ஒரு சிலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பஞ்சாயத்துக்குட்பட்ட மேய்ச்சல் நிலம், புறம்போக்காக இருந்த நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்தின் மதிப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. அரக்கோணம் தாலுக்கா மேலடி லம்புதூர் என்ற ஊரில் ஏறத்தாழ ஒரு சென்ட் நிலம் 400 ரூபாயாக இருக்கிறது. இவ்வளவு விலை மதிப்புள்ள நிலத்தை தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு இரண்டு ஏக்கரா பட்டா செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் கஷ்டமான நிலை. பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அல்லது பஞ்சாயத்துக்கு வருமானம் வரலாம். ஆனால் தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு வரக் கூடாது. அரசாங்கத்தின் கொள்கை சோசலிசம். ஆனால் ஒருவருக்கு ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் என்றால் என்ன பயன்? அந்த நிலங்களை அவர்கள் விற்று கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அப்படியே வைத்துக் கொள்வது கிடையாது.

1977 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

அப்படிப்பட்ட நிலைமை மாறவேண்டுமென்று கூறி, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்போது நமக்கு முன்னால் வைத்திருக்கக் கூடிய நிலவரித்துறை என்று சொல்லக்கூடிய இந்த மானியத்தின் மீது பேசக்கூடிய நிலையிலே, முதல் முதலாக நான் சொல்ல விரும்புகிறது இந்தத் தலையாரி, தோட்டி, வெட்டியான், என்று சொல்லக்கூடிய ரொம்ப வெறுக்கக் கூடிய—பெயர்களை முதலில் வெட்டி எடுக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் கொஞ்சம் நல்ல பெயராக கொடுக்கக் கூடிய அளவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலத் தீர்வையை மாற்றி, திருத்தி அமைக்க வேண்டும். உத்திரப் பிரதேசத்தில் சகட்டுமேனிக்கு மிட்டா மிராசுதார் முதற்கொண்டு சிறு நிலச்சுவான் வரையிலும் நிலத் தீர்வை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறதே அதைப் போல நான் சொல்லவில்லை. நேற்றைய தினம் சிறு விவசாயிகளுக்கு 2 பைசா குறைக்கப்படும் என்று அமைச்சர் சொன்ன காரணத்தால் அதே போன்று சிறு விவசாயிகளுக்கு நிலத் தீர்வை இருக்கக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ஜமாபந்தி முறை இப்போதைக்கு அவசியம் கிடையாது. ஆனால் நேற்றைய இரவில் புத்தகத்தை அவசரம் அவசரமாகப் புரட்டிப் பார்த்தபோது, ஒரு இடத்திலே என்ன சொல்கிறது? ஜமாபந்தி இருக்கிறது நல்லது. இல்லாவிடில் ஜனங்களுக்கும் ரயத்துகளுக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விடும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று சொல்கிறேன். வாரத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் தாசில்தார் ஆபீசில் இருந்தால் தொடர்பு நிச்சயமாக இருக்கும். அவர் ஆபீசிலேயே இருப்பதில்லை. மந்திரி வந்தால் ஓடுகிறார், கலெக்டர் வந்தால் ஓடுகிறார், ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் வந்தால் ஓடுகிறார். அதனால் அந்த ரயத்துக்கள் படக்கூடிய துன்பங்கள் இவ்வளவு அவ்வளவு கிடையாது.

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் [1977 ஆகஸ்ட் 4]

[முற்பகல் 10-30]

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

ஆகவே வாரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் தாசில்தார் இருந்து ரயத்துகளை கவனிக்க வேண்டும் என்ற அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்தால் உண்மையிலேயே ரயத்துகள் தாசில்தாரைப் பார்த்து பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள உதவியாக இருக்க முடியும். இந்த ஜமாபந்தி என்பது நவாப் காலத்திலே ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஜமாபந்தி என்பது ஒரு உருது வார்த்தை. அந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டது இன்றைக்கும் இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குப் பட்டா புத்தகம் வழங்கப்படுகிறது. அதே போன்று குத்தகைதாரர்கள் பட்டா அல்லது குத்தகைதாரர் என்ற அளவுக்குப் புத்தகம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். காரணம், அந்தக் குத்தகைதாரர்கள் பிரச்சனையில் மிகப் பெருமளவுக்கு பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே குறிப்பிட்ட நிலச் சொந்தக்காரரிடத்தில் குத்தகைதாரர் விவசாயம் செய்கிறார் என்ற அடிப்படையில் குத்தகைதாரர்களுக்குப் புத்தகம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடியிருப்பு மனைகள் விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், புறம்போக்கு நிலத்தில் மட்டுமல்ல, மற்ற இடத்திலும் ஏற்கனவே கூலி விவசாயியாக இருந்து அல்லது குத்தகைதாரனாக இருந்து குடிசை போட்டிருப்பான் விவசாயி. அந்தக் குடிசையிலிருந்து அவனை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்ற அளவுக்கு அரசாங்கம் ஏற்கனவே உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. என்றாலும், இன்றைக்கு பல இடங்களில், இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட முடியாத அளவுக்கு இருந்து வருகிறது. 5 சென்ட், 10 சென்ட் நிலத்தில் மரம், குடிசை எல்லாம் இருக்கும். மாடு, கன்று வைத்திருப்பான். உனக்கு 2 சென்ட், 3 சென்ட் போதும் என்று சொல்லி, இன்றைக்கு பல சிக்கல்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே ஆரம்பநாள் முதற்கொண்டு, விவசாயி எத்தனை சென்ட் நிலத்தில் அனுபவ பாத்தியத்தை அடைந்திருந்தானோ, அதை அவனுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கும் அளவுக்கு இருக்க வேண்டும். ஆனால் நிலைமை என்னவென்றால், புறம்போக்கில்

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

குடிசை போட்டுக்கொண்டு மனைவி மக்களோடு வாழ்கின்ற ஏழை விவசாயியைப் பார்த்து, நீ புறம்போக்கு நிலத்தில் குடிசை போட்டது தவறு என்று சொல்லி குடிசையைப் பிரித்து எரியும் அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருக்கிறது. நமது கவர்ன்மெண்டு எஸ்டேட்டில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஹாஸ்டலுக்குப் பின்னால், யார் யாரோ, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடியவர்கள் ஆஸ்திகத்தில் நம்பிக்கை உள்ள மக்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், அங்கே பல்வேறு கோவில்களைக் கட்டி, ஏற்கனவே பல இடங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, இந்த மரத்தில் பிள்ளையார், அவதாரித்திருக்கிறார் பார்த்தீர்களா, இந்த மரத்தில் வெங்கடேசப் பெருமான் காட்சி அளிக்கிறார் பார்த்தீர்களா என்று ஏமாற்றும் அளவுக்கு, குடிசை போட்டுக் கொண்டு, பண்டார சாமியாரின் காலில் நூற்றுக்கணக்கான பேர் விழும் கேவலமான அளவுக்கு இருக்கிறது. அதை அப்புறப்படுத்தும் அளவுக்கு இல்லாமல், அதிகாரிகள் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கவர்ன்மெண்டு எஸ்டேட் என்று சொல்லக்கூடிய இடத்தில் இந்த இலட்சணம் இருக்கிறது. இதைக் கேட்டால், அதிகாரி ஒருவர் சொல்கிறார். அவருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று. நான் அந்த அதிகாரியைக் கேட்டேன். உங்கள் வீட்டுக்குள் காலி இடம் இருந்து, அங்கே வந்து ஒருவன் குடிசை போட்டால், அதற்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துக் கொண்டு இருப்பீர்களா என்று கேட்டேன். கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வசிக்கும் ஹாஸ்டலுக்குப் பக்கத்தில் இதுபோன்று கோவிலைக் கட்டி ஆக்கிரமித்திருப்பதை அப்புறப்படுத்துவதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், பொம்மையை வைத்துக்கொண்டு, உண்டியலை வைத்துக்கொண்டு பிசினஸ் நடைபெறும் அளவுக்கு அங்கே இருக்கிறது. ஆனால் ஏழைப்பட்டவன் குடிசை போட்டால், அதை தைரியமாக பிரித்துக் தூக்கி எறியும் அளவுக்கு இருக்கிறது. இது அரசாங்கத்திற்கு களங்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதால், உடனடியாக எல்லோருக்கும் குடிசை இருப்பதற்கு வீட்டுமனை கொடுக்கும் அளவுக்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1977 ஆகஸ்ட் 4]

அதே போன்று, அரிசனங்களுக்கு சுகாட்டுக்கு இடம் கேட்டால் புறம்போக்கு இடத்தைக் கொடுப்பதில்லை. அந்த அளவுக்கு மணியக்காரர்களும், கணக்குப் பிள்ளைகளும் இருக்கிறார்கள். இதுவரைக்கும் நாங்கள் சமுதாயத்துக்காகப் பாடுபடக் கூடியவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தவர்கள் தான் ஆட்சியில் இருந்தார்கள். இருந்தும் இந்த விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஒன்று மட்டும் சொல்லுவேன். தைரியமாகத் துணிந்து செய்தால் தான் முதலமைச்சருக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும். முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், இது அரிசன சுகாடு, இது பிராமண சுகாடு, இது முதலியார் சுகாடு, இது செட்டியார் சுகாடு என்று சாதியின் பெயரால் பல சுகாடுகள் இல்லாத அளவுக்கு, எல்லோரும் ஒரே சுகாட்டில் தான் புதைக்க வேண்டும் என்கின்ற அளவுக்கு ஒரு உத்தரவைப் போடுமளவிற்கு உறுதியாக ஒரு 'ஸ்டாண்டை' எடுத்தால் தான் இந்த அரசாங்கத்துக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

இன்றைக்கு மரம் ஒருவருக்கு பட்டா செய்யப்பட்டும் நிலம் ஒருவருக்கு பட்டா செய்யப்பட்டும் இருக்கிறது. நிலப்பட்டாக்காரன் விவசாயம் பண்ணுகிறவன். இந்த மரப்பட்டாக்காரன் வருவான். பயிரையும் பரித்துக் கொண்டு போவான். மிதிச்ச நாசம் பண்ணுவான். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் தகராறு ஏற்படுகிறது. ஆகவே நிலப்பட்டா யாருக்குச் சொந்தமோ அவருக்கே அந்த மரப் பட்டாவையும் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆற்றிலே, ஏரியிலே தண்ணீர் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்காமல், தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் வரி வசூல் பண்ணுகிறார்கள். எப்படி முனிசிபாலிட்டிக்காரன் குழாயில் தண்ணீர் வருகிறதா இல்லையா என்று பார்க்காமல் வரி வசூலிக்கிறானே அதைப் போல் விவசாயம் பண்ணுவதற்குத் தண்ணீர் இல்லை யென்றாலும் வரி வசூல் பண்ணுவது சரியில்லை என்று இந்த நேரத்தில் கவனப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே லேண்டி சீலிங் என்று ஒன்று போட்டார்கள். அது பிணமி என்ற பெயரால், பலருக்கு வீட்டில் நாய் இருக்கும், பூனை இருக்கும், பசு மாடு இருக்கும், அதற்குப் பெயர் லட்சுமி, இராமசாமி,

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

கந்தசாமி என்று இருக்கும், அவைகளின் பெயரில் எல்லாம் எழுதி வைத்திருப்பான். அந்த மாதிரியான பித்தலாட்டங்கள் மோசடிகள் பல இருக்கின்றன. இதில் அரசு தீவிர கவனம் செலுத்தி அந்த பிணமி நிலங்களை எடுத்து பாடுபடக்கூடிய நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு தீவிர கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கவனப் படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் ஏற்கனவே இலட்சக்கணக்கான நிலப்பட்டா செய்யப்பட்டது என்கிற பெயரால் தி.மு.க. சர்க்கார் இருந்தபோது நமது மதிப்புக்குரிய மாஜி அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் திருவண்ணாமலையில் ஒரு கனமான புத்தகம் கூடப் போட்டார். அதில் குறிப்பிட்டுள்ள ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு பட்டா கிடைக்கவில்லை. அதையெல்லாம் கொஞ்சம் தயவு செய்து அவர் பெயரில் குறை சொல்லவில்லை, அவர் நல்லெண்ணத்தோடு தான் ஏற்பாடு செய்தார்—அதிகாரிகள் அந்த அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். அந்த புத்தகத்தில் காணப்படும் பெயர்களுக்கு உடனடியாக பட்டா வழங்கப்பட்டால் மிகப் பெரிய அளவுக்கு வெற்றி ஏற்படும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். புறம்போக்கு நிலம் என்றாலும் சரி, மலைப் பிரதேசத்திலும், அம்மாதிரி இடங்களில் விவசாயம் பண்ணுவான். ஓடை புறம்போக்கிலும் விவசாயம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பான், அவர்களை அப்பறப்படுத்தும் அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. அதற்குப் பட்டா கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யும்போது காலி செய்யவில்லை என்றால் தண்டத் தீர்வை கண்டித்தனமாக வசூல் செய்கிறார்கள். பணம் கொடுத்தால் விட்டு விடுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு இருக்கிறது.

அதே போல் மின்சாரக் கட்டணத்தில் விதிவிலக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல் இன்றைக்கு நிலத்திற்கும் விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் இன்னொன்றையும் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். கிணறு வெட்டி பாறை எல்லாம் உடைத்து பம்பு செட்டு போட்டு உணவு உற்பத்தி பண்ணுகிறான் என்றால், இரண்டு பைசா குறைத்தால்

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

அந்த விவசாயிக்கு எந்தவிதத்திலும் சாதகமாக இருக்க முடியாது. வரவு செலவு கணக்குப் போட்டு எந்த அளவுக்கு விவசாயிக்குச் செலவாகும் என்று கவனித்துப் பார்த்து கூடுமான வரைக்கும் பாரைப் பிரதேசத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கு மிகப் பெரிய அளவுக்கு குறைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உணவுப்பொருள் மீது வரி போடுவது இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டு ஹோட்டல்களிலும் போடுகிறார்கள், மறைமுகமாக எத்தனையோ இடங்களில் இருக்கின்றன. ஆகவே உணவுப்பொருள்களுக்கு வரி விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பழங்குடி மக்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏலகிரி, ஜவ்வாது மலைகளில் தரிசு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றில் அவர்கள் நீண்ட காலமாக விவசாயம் பண்ணி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும் பட்டா வழங்கப்பட வேண்டும். அதேபோல் குருவிக்காரன் என்று சொல்லுகிறோமே—நரிக்குறவன் ‘பேக் வேர்டு’-ல் இருக்கிறான். பழங்குடி மக்கள் என்று சொல்லுகிறான். லிஸ்டைப் பார்த்தால் பேக்வர்டில் இருக்கிறான். அவர்கள் பழங்குடி மக்கள் லிஸ்டில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

அதேபோன்று ரெவின்யூ போர்டு எதற்காக இருக்க வேண்டுமென்று புரியவில்லை. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் அவனுக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்த அதை வைத்துக் கொண்டான். இங்கே கலெக்டர் ஒரு உத்தரவு போட்டு, அதற்கு மேல் அரசாங்க, ரெவின்யூ செக்கரட்டரியிடம் அப்பீல் இருந்தால் அவரோடு முடித்துக் கொள்ளலாம். ரெவின்யூ போர்டு அவசியம் இல்லை. அனாவசியமான செலவு. ரெவின்யூ போர்டு ஆபீசுக்கு பல வருஷமாக விவசாயி சுற்றியிலேகிறான். ஒரு லெட்டரைக் கொடுக்கிறேன், அமைச்சர் அவர்களிடம். ஒரு மாஜி சிப்பாய், அவன் பெயரால் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறான், விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிற அவனுக்குப் பட்டா வழங்குவதில் தகராறு. பத்து பன்னிரெண்டு ஆண்டுகளாக ரெவின்யூ

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

போர்டுக்கும் அங்கும் இங்கும் வந்து கிளாரிபிக்கேஷன்ஸ், க்வெரி என்று ஏதேதோ கேட்டு ஒரு பிசினஸ்மாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறேன். அந்த லெட்டரை நான் மினிஸ்ட்டரிடம் கொடுக்கிறேன். அந்த பைலை அப்படியே வரவழைத்துப் பார்த்தால் ரெவின்யூ போர்ட் உருப்படியாக, ஒழுங்காக ஏதாவது வேலை செய்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்த ரெவின்யூ போர்ட் அவசியமேயில்லை.

ஏற்கனவே திரு. மதியழகன் அவர்கள் ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்தபோது ரெவின்யூ போர்டை ஒழித்துக் கட்டிவிட்டேன் என்று கூறி அடுத்த நாள் காலை பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வந்தது. அப்போதிருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ரெவின்யூ போர்டை ஒழிக்கவில்லை, அது அப்படியே இருக்கும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ரெவின்யூ போர்ட் அவசியமே இல்லை. அதை எடுத்துவிட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, முத்திரைத்தாள்கள் நிர்வாகம். முத்திரைத் தாள்கள் கிடைப்பதே கிடையாது. அப்படி முத்திரைத் தாள்கள் கிடைக்காத காரணத்தால் சாதாரண மக்கள் முக்கால் ரூபாய் பில்லை ஒட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது கிடைக்க வில்லை என்றால் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தாலும் பசவாயில்லை; ஆனால் இரண்டு ரூபாய் பில்லை ஒட்டு, ஐந்து ரூபாய் பில்லை ஒட்டு என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு சாதாரண மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த முத்திரைத்தாள்கள் போதுமான அளவிற்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். முத்திரைத்தாள்கள் விற்கக் கூடியவர்களுக்கு 1889 முதல் 1965-ம் ஆண்டு வரையில் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அவர்களுக்கு கமிஷன் வந்தது. 1965-க்குப் பிறகு ஏற்கனவே கிடைத்து வந்த கமிஷன் பாதி யாக்கப்பட்டது. முத்திரைத்தாள் விலை ஏறுகிறது, விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கு கிடைத்து வந்த கமிஷன் மட்டும் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களது கமிஷனை அதிகப்படுத்தும் அளவிற்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பொது விற்பனை வரியும் இதர வரிகளும். இது மக்களை வாட்டிவதைக்கக் கூடிய ஒரு வரி. திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் காலத்தில் அரை தம்படி,

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

இப்போது பைசா, அப்போது தம்படி—ஒரு தம்படி போடுகிறேன், உங்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது, நீங்கள் பிச்சைக்காரனுக்கு காலணை போடுகிறீர்கள், அப்படிப் போடுங்கள் என்று பிச்சைக்காரன் மாதிரியாக்கி அரை தம்படி. ஒரு தம்படி என்று சொல்லி அன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது இன்னு எப்படியிருக்கிறது என்றால் 1966-67-ல் 56.70 கோடி ரூபாயாக இருந்தது இப்போது 1976-77-ல் 2,55.58 கோடி ரூபாயாக 199 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு பத்து ஆண்டுகளில் மட்டும் இந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லும்போது சாதாரண மக்களை எந்தளவிற்கு இது பாதிக்கக்கூடியதொரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கிறதே, சிறு சிறு வியாபாரிகளின் உயிரை எடுத்துவிடக்கூடிய அளவிற்கு தொல்லை கொடுக்கும் டிப்பார்ட்மென்ட் இது. முதலில் அந்த டிப்பார்ட்மென்ட் அதிகாரிகளை கொஞ்சம் கண்காணிக்க வேண்டும்.

போன 29-ம் தேதி நான் குடியாத்தம் போயிருந்தேன். அங்கு “ரோவிங் படை” வந்ததாம். அது வந்து எங்கெங்கோ குழைந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் பத்து நாட்கள் கணக்கு எழுதவில்லை. பத்து நாட்கள் கணக்கு எழுதவில்லை என்பதற்காக வேண்டி அவர்கள் மீது சிறிப்பாய்ந்து ரூ. 500 பாக்கட்டுக்கு வந்தபின் ரூ. 500 பென்ஸ்டி என்று எழுதிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் வந்து கதறியழுகிறார்கள். உணவுப்பொருள்களின் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போவதற்கு பொது விற்பனை வரியும் ஒரு காரணமாகும்.

இன்றிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் ஆங்காங்கு செக் போஸ்ட்ஸ் என்று போடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்டர்-செக்போஸ்ட், பார்டர் செக்போஸ்ட் என்றிருக்கின்றன. இன்டர்-செக் போஸ்ட்ஸ்க்கு அவசியமே கிடையாது. பார்டர் செக்போஸ்ட்ஸ் இருந்தால் போதும். இன்டர்-செக்போஸ்ட்ஸை எடுத்துவிட்டு பார்டர் செக்போஸ்ட்ஸ்-யை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அதற்குப் பதிலாக “ரோவிங் ஸ்க்வாட்” — அல்லது எந்தப் பெயரை வைத்தாலும்—என்று ஏற்படுத்தி தீவிரமாக குறுக்கே நெடுக்க டிவிஷனுக்கு என்றிருந்தாலும் சரி அல்லது மாவட்டத்திற்கு என்றிருந்தாலும் சரி, அப்படி ஏற்படுத்தி கண்காணிக்கக்கூடிய

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

அளவிற்கு இருக்கவேண்டும். செக் போஸ்ட்களில் லாரிகள் வரும்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 100 லாரிகளைப் பிடித்தால் 5 லாரிகள் மீது மட்டும் வழக்கு போட்டுவிட்டு மீதியை விட்டுவிடுகிறார்கள். அப்படியே உணவுப்பொருட்களை திருடுகிறார்கள் என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டாலும் டாக்ஸை கட்டிவிடுகிறார்கள். அதற்கு மேல் அவர்கள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க சட்டத்தில் இடம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர்கள் டாக்ஸ் கட்டினால் மட்டும் போதாது, அவர்களுடைய உணவுப்பொருட்களைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டும், லாரிகளைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும், இப்படி உணவுத் திருடர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அவர்களுக்கு தூக்கு தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, ஜீவாந்திர தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, ஒரு மாதம் அல்லது 20, 30 நாட்கள், முக்கியமான ஒவ்வொரு இடத்திலும் முக்கியமான இடங்களில் நிறுத்தி கண்காட்சி வைப்பதுபோல் நிறுத்தி, “இவன் உணவுத் திருடன்” என்று ஒவ்வொரு சென்டரிலும் நிற்க வைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அந்த வழியாகப் போகிறவர்கள் வருகிறவர்கள் எல்லாம், இவன் முகத்தைப் பார்த்து இவனு என்று தெரிந்து கொள்வார்கள். அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வர வேண்டும். (மணி: யடிக்கப்பட்டது).

சர்க்காருக்கு வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்பிரிட், வார்னீஷ் போன்ற பொருட்களை முன்பு தனியார் உற்பத்தி செய்துகொண்டிருந்தார்கள். பின்னால் எமர்ஜென்ஸி காலத்தில் அதாவது அபிவிருத்தி காலத்தில் அதை எடுத்துவிட்டு சர்க்காரே எடுத்து உற்பத்தி செய்து விநியோகம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். தனியார் உற்பத்தி செய்யும்போது சர்க்காருக்கு ஒரு வருடத்தில் 3 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்திருக்கிறது. காலனைஸ் டாக்ஸ், லைசன்ஸ் என்கின்ற பெயரில் இன்கம் டாக்ஸ், சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்ற இனத்தில் எல்லாம் வருமானம் வந்தது. இப்போது இந்த

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

மாற்றத்தால் சர்க்காருக்கு 2, 3 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே இதை மீண்டும் தனியார்களே உற்பத்தி செய்வதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது, நமது மாநிலத்திற்கு இருந்து வருகின்ற விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொண்டு மத்திய அரசு எக்ஸைஸ் வரி என்று போட்டு எமாற்றப் பார்க்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை நாம் எதிர்த்தாக வேண்டும். இல்லையென்றால் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அவர்களே எடுத்துக் கொண்டு ஒட்டுமொத்தமாக 75 சதவீதம் நமக்குக் கொடுத்து விட வேண்டும். அதற்கு ஒத்துக்கொண்டால் நீ எவ்வளவு வேண்டுமென்றாலும் வைத்துக்கொள் ராஜா என்று நாம் தைரியமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. காத்தமுத்து: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்து, இப்போது வருவாய்த்துறைக்கான மானியக்கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இதை இங்கே வரவேற்பதன் காரணமாக, பல வரிகளுக்கு இதில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருப்பதாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு 85 ஆம் ஆண்டு பசலிக்கான தொகையை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டாம் என்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அடுத்து, அரசுக் கடன்களை ஒத்திவைத்திருக்கிறார்கள். தண்ணீர் தீர்வையைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். பலவகையில் இம்மாதிரியான பல சலுகைகளை அறிவித்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கையை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவுக் கடனை ஒத்திவைத்திருப்பதின் காரணமாகவும் இதை நான் வரவேற்கிறேன். நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கையில் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். மேலும் முன்னாள் ராணுவத்தினர், ஏழை பழங்குடி மக்கள் இம்மாதிரிப்பட்ட

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. கே. பி. காத்தமுத்து]

மக்களுக்காக, அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்காக நிலங்களை புறம்போக்கு நிலங்களை கொடுக்கப் போவதாக தெரிவித்திருப்பதையும் நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

அடுத்து, இயற்கையின் சீற்றத்தால் மக்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களைத் தீர்ப்பதற்கு, அவர்களுக்கு உடனடி நிவாரணமாக ரூ. 80-ம் அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் அழிந்துவிட்டால், அவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வட்டியில்லாக் கடன் கொடுப்பதாகவும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதையும் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கின்றேன்.

பாசனப் பணிகளை அறிவித்திருக்கிறார்கள். பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றை மட்டும் இந்த அரசுக்குச் சொல்லிவிட ஆசைப்படுகிறேன். பாசனம் என்பது நீண்ட நெடுங்காலமான பழைய முறையிலேயே இன்றைக்கும் வாய்க்கால் வசதிகள்தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நமக்கு தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டை நீக்குவதற்கு நாம் இப்படி முன்பு நடந்துவந்த பாசன முறைகளை மாற்றி அமைத்து, இப்போது புதிய முறையைக் கண்டுபிடித்து, அந்த நிலையில் சரியான முறையில் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வீட்டு மனைகளைப் பற்றி. இந்த அரசு புறம்போக்கு நிலங்களை வீட்டு மனைகளாக பட்டா போட்டுக் கொடுக்க இருப்பதையும் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கின்றேன். இப்படி அரசு பட்டா வழங்குகின்றபோது, அந்த முறையில் தகராறுகள் ஏற்பட்டு, அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்றால், அங்கே மக்கள் படுகின்ற இன்னல்களைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் வக்கீல்களை நியமிக்க இருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதையும், நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கின்றேன்; பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இங்கே, வாழை, கரும்பு, தென்னை இவைகளுக்கெல்லாம் ஏற்கனவே இருந்த அரசு ஏதோ வரியை திடீரென்று போட்டு விட்டார்கள். இவைகளுக்கு முன்பு வரியே கிடையாது— ஏற்கனவே இருந்த அரசு என்று நான் சொல்வது, கவர்னர்

[திரு. கே. பி. காத்தமுத்து] [1977 ஆகஸ்டு 4]

ஆட்சியைச் சொல்கிறேன்—அவர்கள் 20 ரூபாய், 25 ரூபாய் என்று வரி போட்டு விட்டார்கள். அதற்கு நம்முடைய அரசு, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 5 ரூபாய் குறைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் வாழை விவசாயம் பணப் பயிராக இருக்கிறது. ஆனால், அந்தப் பகுதி மக்கள் எல்லாம் வாழைக்கு நோய் கண்டு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நோய்களுக்கு எப்படியாவது நம் அரசு மானியமாக மருந்துகளைத் தயார் செய்து, அதை எங்கள் கையிலே கொடுத்தால் போதும். நாங்கள் விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்க வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. விவசாயிகளின் கையிலே கொடுத்தால், அதுவே போதுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த இந்த அவைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழவேண்டுமென்று கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விழைகிறேன். இந்த அரசு நில வரி என்று நிலத்திற்கு வரியும் போட்டு, அந்த நிலத்திலே உள்ள பயிர்களுக்குப் பாய்ச்சுகின்ற தண்ணீருக்கும் வரியைப் போட்டு, பின்னால் அதிலே விளைகின்ற பொருளுக்கும் விற்பனை வரியையும் போட்டு, இப்படி விவசாயத்திலே ஈடுபடுகின்ற அத்தனை தரப்பினருக்கும் வரி வரி என்று போட்டு அரசு தனது வருவாயைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

நில வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை காங்கிரஸ் தமிழ் நாட்டை ஆண்ட காலத்தில் ஏற்றுக்கொண்டது. வரியே கூடாது என்பது கொள்கையாக இருந்தது. 'பேசிக் டாக்ஸ்' என்கின்ற அடிப்படையிலே எல்லா நிலங்களுக்கும் ஒரேவிதமான வரி இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது. பேசிக் டாக்ஸ் என்று சொன்னால், நிலத்திற்கு ஒரு உரிமை இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுவதற்கு ஒரு அம்சமாகத் தான், அந்த ஒரே அடிப்படையில் எல்லா நிலங்களுக்கும் இருக்க வேண்டும், ஆனால் இப்போது போட்டிருக்கிற வரி பயங்கரமாக

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

இருக்கிறது. நிலத்திற்கு வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போடும்போது, நன்செய் நிலம், புன்செய் நிலம் என்று நிலத்தைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அப்படி நன்செய்க்கு வரி போடும்போது, அதை முதல் தரம், இரண்டாம் தரம் என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கும் வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். தண்ணீருக்கு மிகுதியான வரியைப் போட்டிருக்கக் கூடாது. திருவிதாங்கூர் அரசு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கோதையாறு என்ற ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி, அப்போது நீர் வரி போட்டார்கள். அப்படிப் போடும்போது வருவாய்த் துறையில் இருந்தவர்கள்— அந்த அணையைக் கட்ட எவ்வளவு தொகை செலவழிந்ததோ அந்தத் தொகையை வசூலித்தவுடனே நீர் வரியை நிறுத்தி விடுவோம் என்று கொள்கை அடிப்படையில் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அணைக்கட்டு கட்டி ஏறத்தாழ 100 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. அதுபோன்று 50 அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கான தொகையை வசூலித்தாயிற்று, இருந்தாலும் அந்த வரி அன்று போடப்பட்டது இன்றும் மிகுதியாக பெருகிக் கொண்டே போகிறது, குறைந்தபாடிಲ್ಲ.

அரசு இந்தமாதிரி போடப்பட்ட நீர் வரி, நில வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும். நிலத்திலே உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு வரி போடும்போது நிலத்திற்கும், நீருக்கும் வரி போடுவது நியாயமல்ல என்ற அடிப்படையில் இந்த வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக ஒரு ஆலோசனைக் குழு போட்டு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எம்ர்ஜன்சி காலத்தில் திடீரென்று நில வரியை உயர்த்தி விட்டார்கள். எம்ர்ஜன்சிக்கு முன்னால் 10 ரூபாய் வரி கட்டி வந்தார்கள், கிராமாதிகாரியிடம் தற்போது 70 ரூபாய் கட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதன் காரணம் இப்போது அறிக்கையைப் படித்த பின்னால்தான் தெரிகிறது. வாட்டர் செஸ், பஞ்சாயத்து வரி என்று வரிகளைப் போட்டு கிராமவாசிகளைக் கசக்கிப் பிழிகிற நிலைமை இருக்கிறது. இதை மாற்றி நிலத்திலிருந்து எந்த அளவுக்கு வருவாய் வருகிறதோ அந்த அடிப்படையில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்] [1977 ஆகஸ்ட் 4]

பணப்பயிருக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். சிலவற்றுக்கு வரி இல்லை. தென்னைக்குக் கூட வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய். அதைக் குறைத்து ஏக்கருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் என்று வைக்கலாம். எல்லாத் தென்னையும் காய்க்கப் போவதில்லை. தென்னை வளர்ப்பவர்களுக்குத்தான் அதிலே என்னென்ன சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரியும்.

வறட்சி நிவாரணம் என்ற அடிப்படையில் பல மாவட்டங்களுக்கு வறட்சி நிவாரண நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1976 ஆம் ஆண்டில் வறட்சி ஏற்பட்டு நெல் பயிர் விளையவில்லை. தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. வறட்சி நிலையைப் பார்வையிட அன்று இருநாள் பிரதம அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கன்னியாகுமரிக்கு வருகை தந்தார்கள். அவர்கள் வருகிறார்கள் என்று அறிந்தவுடனேயே பொதுப் பணித் துறையினர் அணையிலிருந்து கொஞ்சம் தண்ணீரைத் திறந்துவிடச் செய்து பிரதம அமைச்சர் வருகிற பாதையிலுள்ள குளம் சூட்டைகளில் தண்ணீர் பாய்ச்சி காட்சிக்கு வறட்சி இல்லாததுபோல் செய்துவிட்டார்கள். அதனால் இன்று விவசாயிகள் எல்லோரும் விளையாத நிலத்திற்கு வரி கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். எந்தெந்த நிலத்தில் விளைச்சலில்லை என்று பரிசீலித்து வரி கொடுக்கவேண்டாம் என்ற முறையிருந்தாலும் வரி அதிகாரிகள் எப்படியோ சட்ட திட்டங்களை மாற்றிவிடுகிறார்கள். அந்த நிலைமை மாறவேண்டும். குறிப்பாக தமிழ்நாடு அரசாங்கம்பற்றிக் கூறப்படுவது—கேரள அரசாங்கத்தோடு ஒப்பிடும்போது 'இது ஒரு பேப்பர் கவர்ன்மென்ட்'—ஓபைல்கள் கீழே இருந்து மேலேவரை குவிந்து கொண்டேயிருக்கும். இந்த நிலை கேரள அரசாங்கத்தில் இல்லை. அங்கே அதிகாரிகள் தேவையான உத்தரவுகளை உடனுக்குடன் போடுகிறார்கள். இங்கு அப்படி இல்லை. கிராம அதிகாரி, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், டெபுடி தாசில்தார், தாசில்தார், கலெக்டர், ரெவின்யூ போர்டு, பிறகு செயலாளர், அதற்குப்பிறகு அமைச்சர் என்ற நிலைமை இங்கே இருக்கிறது. முன்னாலே பேசிய மெம்பர் அவர்கள் எதற்காக ரெவின்யூ போர்டு இருக்க வேண்டுமென்று அழகாகக் கேட்டார்கள். இங்கே மத்தியச் செயலகத்திலே இருக்கிற செயலாளர் ரெவின்யூ போர்டிலே போய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இப்படி இரண்டு வேலை

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

எதற்காக? முந்திய அரசு ரெவின்யூ போர்டை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பித்தார்கள், மறுநாளே அதை மாற்றிவிட்டார்கள்.

ஜமாபந்தி முறையே இருக்கக்கூடாது. ஜமாபந்தியிலே சாப்பாடுதான் நடக்கிறது. சைவமா, அசைவமா என்று கேட்டு யார் யார் என்ன சாப்பிடுகிறார்கள் என்று கேட்டு அதற்கேற்ற வாறு விருந்து நடக்கிறது. கலெக்டருக்கு என்ன வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். கலெக்டர் வேண்டாமென்றாலும் கீழே இருக்கும் அதிகாரிகள் சாப்பிட்டுத்தான் தீரவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவார்கள். பல கலெக்டர்கள் வீட்டிலிருந்து சாப்பாடு கொண்டு வருவதையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். கலெக்டர் சாப்பிடுகிறாரோ இல்லையோ, அவர் பெயரைச் சொல்லி கீழ் இருக்கும் சிப்பந்திகள் நன்றாகச் சாப்பிடுவது வழக்கம். அந்தச் செலவை யார் செலவழிக்கிறார்கள்? கீழே இருக்கவேண்டிய விவசாயிதான் கொடுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அவன் தலையில்தான் அது விழுகிறது. ஜமாபந்தி முறையை மாற்றி 'ஆடிட்' முறையைக்கொண்டு வரலாம். மற்ற இலாகாக்களுக்கு 'ஆடிட்' முறைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, ஜமாபந்தி முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

அடுத்ததாக பட்டா புத்தகம் கொடுக்கப்படுமென்று சொன்னார்கள். வரவேற்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத் திற்கு பட்டா புத்தகம் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. இன்னும் நீலகிரி மாவட்டத்திலும் வழங்கப்படவில்லை. உடனடியாக பட்டா புத்தகத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பலமுனை வரியை ஒருமுனை வரியாக மாற்ற வேண்டும். ஏனென்றால் பலமுனை வரி என்று சொல்லி வரிக்கு மேல் வரி போட்டு கடைசிலே கீழ்மட்டத்திலே இருக்கிற வாங்கக்கூடியவன் தலையிலே விழுகிறது. ஆகவே ஒரேமுனை வரியாக மாற்றியமைத்தால் அதிகாரிகளுக்கும் சிரமம் இருக்காது, செக் போஸ்ட்களுக்கும் அவசியம் இருக்காது, ஆகவே அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

அடுத்ததாக, முத்திரைத்தாள்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டிலேதான் ஒரு 'ரிஜிஸ்ட்ரேஷன்' செய்யவேண்டுமென்றால் அதிகமான தொகை கட்டவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பதிவுக் கட்டணம் இங்கே பன்மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே கன்னியாகுமரியில் உள்ளோர் கேரளாவிலே ஒரு சென்ட் நிலத்தை வாங்கி சொந்தமாக்கிவிட்டு அதை கேரளாவிற்கு சென்று பதிவு செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நல்ல ஆதாயம் இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிற்கு இதனால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் பீஸ், முத்திரைத்தாள் வாங்குவது இவைகளையெல்லாம் குறைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நம்முடைய வருவாய் பெருகும். மற்ற மாநிலங்களுக்கு நம்முடைய வருவாய் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுக்கக்கூடிய வகையிலே இதையெல்லாம் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குத் திட்டத்தை தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று முன்னாலேயே ஒரு குழு போட்டிருக்கிறார்கள்.

Report of the High Level Committee for the stricter enforcement of prohibition in Tamil Nadu.

அதிலே ஒரு கருத்து, நேரம் இல்லாத காரணத்தினாலே மிகவும் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

In the rural areas illicit distilled arrack and toddy are used. While illicit distillation is confined to the rural areas, particularly villages near forests or hills, the product is transported to and sold in the urban areas through a network of bulk and retail vendors. Till recently, a large number of shops selling illicit liquor are said to have been regularly functioning in most of the towns and villages, apparently not without the knowledge of the enforcement staff.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே முக்கியமான கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். மதுவிலக்குத் திட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்பது நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய கொள்கை, ஆகவே இந்த இலாகாவினுடைய அறிவு இல்லாமல் மது வியாபாரம் நடக்கவில்லை என்று அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

மதுவிலக்கு தீவிரமாக அமல் நடத்தப்படவேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. மதுவிலக்கு மீறல் குற்றங்களுக்கு வழக்குகள் போடுகிறோம். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு நிரம்ப வருமானம் வருகிறது. எல்லாம் பைன்தான். 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்களிலே பைன் போடுவதால் நிரம்ப வருமானம் வருகிறது, ஆனால் வழக்குகளிலே தண்டனை பெறுகிறவர்கள் மீண்டும் மது அருந்தாமல் தடுப்பதற்கு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா என்றால் அதிகாரிகள் அதிலே கவனம் செலுத்துவதில்லை. காரணம் அதற்குள்ளே அவர்களுக்கு லாபம் இருக்கிறது என்பதைத்தான் இதிலே மறைமுகமாக எழுதியிருக்கிறார்கள்.

எங்கள் பகுதியிலே கள்ளச் சாராயம் வெகுவாக வடிக்கப் படுகிறது. அதிகாரிகளும் போலீஸாரும் நனேத்து இருந்தால் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கலாம். ஏனென்றால் அதிலே அவர்களுக்கு மாபூல் கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சில வழக்குகளைப் போட்டுவிட்டால், ஏதோ இலாகா கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று காட்டுவதற்காகப் போட்டுவிட்டு மறைமுகமாக அவர்கள் அதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்ற பயங்கரமான குற்றச்சாட்டை நான் சொல்கிறேன். இது உண்மை. வேண்டுமானால் விசாரணைக்குழு போடுங்கள், உண்மை தெரியும். ஆகவே, வெறும் வழக்குகளைப் போடுவது மாத்திரம் போதாது. காய்ச்சுகிறவர்கள் மீதோ குடிக்கிறவர்கள் மீதோ வழக்குகள் போட்டால் மட்டும் போதாது, அவர்கள் மீண்டும் காய்ச்சுகிறார்களா, குடிக்கிறார்களா என்று கண்காணித்துத் தடுப்பதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். போலீஸாருக்குத் தேவை எவ்வளவு வழக்குகள் போட்டோம் என்பது தான். ஒரு மாதத்திலே 500 வழக்குகள் போட்டால் அவர்களுக்கு பெருமை, மேலதிகாரிகள் தட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். வழக்குகள் குறைய வேண்டும். ஆனால் மதுவிலக்கு வழக்குகள் கூடிக்கொண்டே போகிறது. அப்படி கூடிக்கொண்டே போவதால் பெருமை இல்லை. அவைகள் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்றால் தண்டிக்கப்படுகின்றவர்கள் மீண்டும் மது அருந்தாமல், மது காய்ச்சாமல் இருக்க தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும், அரசாங்கம் அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 4]

* திரு. அ. க. அரங்கநாதன் : சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்து இன்றைக்கு வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை எனக்குத் தந்தமைக்காக நான் நன்றிகலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நிதியமைச்சரவர்கள் வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கையில் பல்வேறுபட்ட வரவேற்கத்தக்க வருவாய்களை உருவாக்கிக் கொடுத்தமைக்காக உண்மையிலேயே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கின்ற காலத்திலே, குறிப்பாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குப் பல்வேறுபட்ட விதிவிலக்குகளை அறிவித்திருப்பதை, வருவாய் குறைந்து போனாலும்கூட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குப் பல்வேறுபட்ட வரிகளை ரத்து செய் திருப்பதற்காக அண்ணா தி.மு.க. அரசை உண்மையிலேயே பாராட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். வறட்சிக் காலங் களிலே குறிப்பாக நிலத் தீர்வையும், குறிப்பாக தண்ணீர் தீர்வையும், அதைப்போல சிறு விவசாயிகளுக்கு குறுகிய காலக் கடன்களை நீண்ட காலக் கடனாக மாற்றியமைத்துக் கொடுத்தும் இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை விவசாயிகளுக் காக இந்த நேரத்திலே இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதற்காக உண்மையிலேயே நம்முடைய நிதியமைச் சரவர்களைப் பாராட்டி அவர்கள் மிகத் திறமையாக இவைகளை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் வறட்சிக் காலங்களில் பல்வேறு திட்டங்களை அமல்படுத்துவதற்காக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக 24 இலட்சம் ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள், துளைக் கிணறுகளுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல நம்முடைய பாசனப் பணிகளுக்காக 225.17 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல்வேறு வழிகளில் சுமார் 739 இலட்சம் ரூபாய் வறட்சிக் காலங்களில் செலவு செய்வதற்காக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்காக

1977 ஆகஸ்டு 4]

[திரு. அ. க. அரங்கநாதன்]

ஒதுக்கியிருக்கிறது. இதற்கு முன்பிருந்த தி.மு.க. அரசு இப்படிச் செய்பவில்தான் என்பதைக் குறிப்பிட்டு விட்டு, இவ்வாறு செய்திருப்பது பாராட்டிற்குரியது, குறிப்பாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களால் வரவேற்கத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, கிராமப்புறங்களில் மணியக்காரர்கள், கணக்குப் பிள்ளைகள் இவர்களெல்லாம் சரியாக நிலத் தீர்வை வசூல் செய்ய முடியாமல் பல்வேறு ஊழல் குற்றத்தைச் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் அரசாங்க வருவாய் பல்வேறு நிலைகளில் வீணாக்கப்படுகிறது. மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை என்று இருப்பதை எந்தவிதத்திலாவது மாற்ற வேண்டும்; அல்லது வேறு வழி கண்டுபிடித்து கிராமப்புறங்களில் உண்மையிலேயே முதன்மையாகத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வருவாய் அதிகமாகக் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். மணியக் காரரிடம் சென்று கையெழுத்து வாங்க வேண்டுமானால் 5 ரூபாய் அல்லது 3 ரூபாய் கொடுத்தால் ஒழிய ஏழைகளுக்குக் கையெழுத்துப் போடுவது கிடையாது. இப்படித் தொன்று தொட்டு இருந்து வருகிறது. இதை நம்முடைய அரசு நீக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் தவறான வழியிலே நிறுத்தப் பட்ட தீர்வையையும், தண்ணீர்த் தீர்வையையும் வரி வசூல் செய்வதுபற்றி உண்மையிலேயே நாட்டின்மீது, அரசின்மீது பற்றுடையவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த வேண்டு கோளி இந்த நேரத்தில் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

இனம்தாரர்கள் நிலங்கள் சம்பந்தமாகக் கோர்ட்டுக்குச் செல்வதால் சில விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நீண்ட காலமாக வழக்காடுவதன் மூலம் சில விவசாயிகள் கைகளிலே பணம் இல்லாத காரணத்தால் பலர் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இனம்தாரர்கள் பணக்காரர்கள். ஏராளமாகப் பணம் இருப்பதால் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல முடிய வில்லை. அப்படிச் செலவு செய்ய முடியாமற் போவதால் கோர்ட்டுகளில் பணக்காரர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்கள். எனவே, அந்த இனம்தாரர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போவதைத் தடை செய்தாக வேண்டும்.

[திரு. அ. க. அரங்கநாதன்]

[1977 ஆகஸ்டு 4]

குறிப்பாக, மீன் அழுகும் பொருளில் சேர்க்கப்பட்டதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அழுகும் பொருள் என்பது இன்றைக்கே அழுகிப் போகக்கூடிய பொருள். நாளைக்கு இருந்தாலும் அழுகும் பொருள் என்று சொல்கிறார்கள். அழுகும் பொருள்களை ஐஸில் வைத்தால் பத்து நாட்கள் வரை மீன் இருக்கிறது. ஆனால் அழுகும் பொருளிலே சேர்த்திருந்தாலும் வரி போட்டிருப்பதை இந்த நேரத்திலே நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் மீனவர்கள், குறிப்பாக சிறு மீன் வியாபாரிகளுக்கு அந்த வரி இல்லாமல் ஆக்கியதை இந்த நேரத்திலே வரவேற்கிறேன். வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் மீன், இரால் போன்றவைகளுக்கு ஏராளமான வரி விதிப்பதனால் அதிகமான வருமானம் கிடைக்கும். அதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.10)

அதேபோல், ஆற்று ஓரங்களிலே, நீர் பிடிப்புப் பகுதிகளிலே, சில பேருக்குப் பட்டாக்களை முந்தைய தி.மு.க. அரசு வழங்கியிருக்கிறது. ஏரி போன்ற இடங்களிலே நீர்ப்பிடிப்புகள் இருக்கின்றன. அப்பொழுது அரசியல் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நீர்ப் பிடிப்பு, குறிப்பாக, ஆறு, ஏரி பகுதிகளில் பட்டா பெற்றிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பாலாறு என்று ஓர் ஆறு இருக்கிறது. அந்தப் பாலாற்றில் தண்ணீர் நிரம்பி வருகிறதென்றால், மண் மேடு கட்டி அந்தப் பகுதியினை உயரமாக உயர்த்தி, பட்டா செய்து கொள்வதற்கான, உரிமையை மாற்றுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் தண்ணீர் வந்தால் பக்கத்திலே இருக்கிற கால்வாய்க்குப் போகத் தடை செய்யப்படுகிறது. அதேபோல், ஆற்று ஓரங்களிலே, ஏரிகளிலே, நீர்ப்பிடிப்புப் பட்டா செய்யப்பட்டிருந்தால், அனைத்து தடுக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், செதுப்பேரி, அறியூர் ஏரி ஆகிய பகுதிகளில் அரசியல் காரணங்களுக்காக மட்டுமல்ல, அதிகாரிகளும் பல இடங்களைப் பட்டா செய்து கொள்கிறார்கள். அரசியல் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் பல இடங்களைப் பட்டா செய்து கொள்கிறார்கள். இதனால், சிறு விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாமல் போய்

1977 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. அ. க. அரங்கநாதன்]

விட்டது. இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு அவ்வாறு செய்ததாக, பலதரப்பட்ட புகார்கள் இருக்கின்றன, ஆதாரங்களிருக்கின்றன. அதிகாரிகள் தாங்களுக்குப் பட்டா செய்து கொண்டதன் காரணமாகவும், அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பட்டா செய்யப் பட்டதன் காரணமாகவும், ஏழை எளியவர்களுக்கு உரியவை போய்ச் சேராமல் இருக்கிற நிலைமைகளை உடனடியாக நம்முடைய அரசு கவனித்து, பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏரி விதிப்பில் மிகக் கவனத்தோடு இருந்த நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வருவாயை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். வெல்லம் போன்றவைகள் ஒருமுனை வரியாக இருந்தன. ஒரு குறிப்பிட்ட ஒருமுனை வரியை செலுத்திவிட்டு, மீதியை யெல்லாம் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், இடைத்தரகர்கள். ஆகவே, அவற்றிற்குப் பலமுனை வரியைப் போட்டு, வருவாயை உருவாக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஏதோ சில வியாபாரிகள் அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுத்ததன் காரணமாக, அதனாலே நிர்வாகம் நடத்த முடியாது, வருவாய் குறைந்துவிடும் என்று பயமுறுத்துவதன் காரணமாக, அல்லது அதிகாரிகளால் தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று பல்வேறு சொன்னாலும்கூட, பலமுனை வரியை விதிக்க வேண்டும், அதனால் அரசுக்கு வருமானம் வரும் என்று நிதியமைச்சரவர்கள் வெல்லத்தை ஒருமுனை வரியிலிருந்து பலமுனை வரியாக மாற்றியமைத்ததற்கு அரசைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

காவாய்ப் புறம்போக்கு, ஏரிப் புறம்போக்கு போன்ற நிலங்களில், குறிப்பாகக் காவாய்ப் புறம்போக்கு நிலங்களில் தண்ணீர் வருகின்ற நேரத்திலே தண்ணீர் வருவதே கிடையாது. சில நேரங்களிலே, அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, காவாய் முழுவதும் தண்ணீர்ப் போய்ச் சேர முடியாமல் செய்வதால், விவசாயம் தடைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அரசியல் குறுக்கீடுகள் இருக்கின்றன. செதுப்பேரி என்ற ஏரி இருக்கிறது. அதற்குப் பாலாற்றிலிருந்துதான் தண்ணீர் வரவேண்டும். ஆனால், அங்கு பட்டா செய்திருப்பதால், ஏரிக்குத் தண்ணீர் வரமுடியாமல் போய்விட்டது. இந்த நேரத்திலே அவைபற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. க. அரங்கநாதன்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

தீயினாலும், வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்குக் கடன் ரூ. 1,000 உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்திருப்பது உண்மையிலே வரவேற்கத்தக்கதாகும். வீடிழந்து, வாசலிழந்து, வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, மழையினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 30 விருந்து படிப்படியாக ரூ. 80 அளவுக்கு உயர்ந்து, இப்பொழுது ரூ. 80 கொடுக்கிறோம். அவர்கள் உடனடியாக வாழ்க்கையைத் தொடர அவர்களுக்கு யாரும் கடன் கொடுப்பதில்லை. அரசாங்கம், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 1,000 கடனாகக் கொடுக்கப் போவதை இன்றைக்கு ஏழை மக்களும், பாட்டாளி மக்களும் குடிசையிலே வாழ்கின்ற மக்களும் பாராட்டுவார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குத்தகைதாரர்களுக்கும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன.

குறிப்பாக நிலச் சொந்தக்காரர்கள் குத்தகைதாரர்கள் மேல் பல்வேறு சுமைகளைச் சுமத்துகிறார்கள். குத்தகை சரிபாகக் கிடைக்காத காரணத்தினாலே, குத்தகைதாரர்களை நிலத்திலேயிருந்து வெளியேற்ற முயற்சிக்கிறார்கள். ஆகவே இதை நம் முடைய அரசு பரிசீலனை செய்து குத்தகைதாரர்களுக்கு இந்த நிலங்களை உரிமையாகக் வேண்டும். குறிப்பிட்ட அளவு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, ஏதாவது ஒரு பகுதியை, குத்தகைதாரர்களுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கவேண்டும், உரிமை மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அரசு பல்வேறு துறைகளில் வரவுகளைப் பெருக்கவும் குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும் நன்மை பயக்கின்ற வகையில் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்று, நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று மதுவிலக்கைப்பற்றி இங்கே விவாதிப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற அதிலே ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கு என்பது தமிழ்நாட்டில் 1937-லே அமல்படுத்தப்பட்டு, 1939 வரையில் கடைபிடிக்கப்பட்டு, பின்னாலே அந்தச் சட்டம் தளர்த்தப்பட்டு, மீண்டும் 1948-ம் ஆண்டிலே அமலுக்குக்

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

கொண்டு வரப்பட்டு, ஏறக்குறைய இரண்டு தலை முறையினர் அந்த மதுவை அருந்தக்கூடாது என்கின்ற நிலைமைக்கு இந்தத் தமிழகத்து மக்கள் ஆளாக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

ஆயினும் 1972-ம் ஆண்டு முந்தைய தி.மு.க. அரசு ஏற்றுக் கொண்ட புண்ணியத்தாலே தமிழக மக்கள் அத்தனை பேர்களும் குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆளாகி, இப்போது அழிந்து கொண்டிருக்கிற நிலைமையை நாம் காண்கிறோம். ஓராண்டு காலத்திலே இந்த மதுவிலக்குத் தளர்த்தப்பட்டு விட்டதன் காரணமாக தமிழகத்திலே இருக்கிற அனைத்து மக்களும் குடிக்கின்ற பழக்கத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டு, ஓராண்டு காலத்திற்குப் பின்னாலே இந்த மதுவிலக்கு மீண்டும் அமல் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எந்த முறையில் எடுத்துக் கொண்டாலும், மதுப்பழக்கத்தைத் தடுப்பதற்கான பல முயற்சிகளை நாம் மேற்கொண்டாலும் நாம் தோல்வியுற்றிருக்கிறோம் என்பது தெள்ளத் தெளிவாக இருக்கிற காரணத்தாலே இந்த மதுவிலக்கை அமல்படுத்த வேண்டிய காரண காரியங்களை நாம் இப்போது ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த அரசு மதுவிலக்கைப் பிரச்சாரத்தின் மூலமாக அமல் படுத்தும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது பாராட்டத் தகுந்த, வசலேறாத தகுந்த ஒன்றாகும். அந்த முறையிலே சமூக நல மன்றங்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள், லயன்ஸ் கிளப், ரோட்டரி கிளப் என்று சொல்லக் கூடிய நிறுவனங்கள், அந்தந்த நிறுவனங்கள் 'அடாப்டட்' வில்லேஜ் என்று சில கிராமங்களைப் பிரித்து அவர்கள் அந்தக் கிராமங்களுக்குச் சென்று, பிரச்சாரத்திலே ஈடுபட்டு மக்களைத் திருத்துவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தருவதன் மூலமாகவும், படித்து வேலையில்லாத பட்டதாரிகளை அந்த இயக்கங்களில் சேர்த்து Village Vigilance Committee போன்றவைகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக, இந்த மதுவினுடைய கொடுமைகளை இங்கே நாம் சுட்டுப் படுத்தலாம் என்ற கருத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் படிக்கின்ற மாணவர்கள் இந்த மதுவிற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அந்த மதுவினுடைய கொடுமைகளைப் படிக்கின்ற மாணவர்கள், தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்; எதிர்காலச் சமுதாயம் அழிந்து விடக்கூடாது என்ற

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து] [1977 ஆகஸ்டு 4]

காரணத்தாலே, பள்ளிப் படிப்பிலும், கல்லூரிப் படிப்பிலும் சேர்த்து மூலக் கொடுமையை பாடதிட்டமாக அறிவித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தமிழகத்தைச் சுற்றி இருக்கிற ஆந்திரா, பாண்டிச்சேரி ஆகியவைகள் 'வெட்' ஏரியாக்களாக இருக்கின்றன. அங்கே மது அருந்துவது குற்றமாக கருதப்படவில்லை. அவை எல்லையோரப் பகுதிகளாக இருக்கிற காரணத்தினால், இங்கே குடித்துவிட்டு அடுத்த கோட்டைத் தாண்டிச் சென்றுவிடுகிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-20)

ஆகையினாலே நமது அண்டை மாநிலங்களான பாண்டிச்சேரி, கர்நாடகம், ஆந்திரம் ஆகிய மாநிலங்களை நாம் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது ஸ்டேட் பார்ட்ரிவிருந்து குறைந்தது 15 அல்லது 20 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள்ளாவது, அந்த மாநிலங்கள் மதுக்கடைகளை வைக்கக் கூடாது.

It should be notified as prohibited area even if it is a wet area

அந்த இடத்திற்குள்ளே, தமிழ் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யார் காணப்பட்டாலும், அவர்கள் குற்றம் புரிந்தவர்களாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் "புரோஹிபிஷன் ஹைலேவல் கமிட்டி" சுற்றுப்பயணம் செய்தபோது, மதுவிலக்குபற்றி, காய்ச்சுகிறவர்கள், விற்பனை செய்கிறவர்கள், இவர்களைப் பற்றி என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக, அந்தக் கமிட்டியின் முன்பாக கருத்துக்களைச் சொன்னேன். என்ன கருத்துக்களைச் சொன்னேன் என்றால், வட ஆற்காடு மாவட்டம் என்று எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட போலீஸ் நிலையத்திற்கு உள்ளடங்கிய கிராமம் என்று எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அந்தக் கிராமத்தில் சிலர் அதிகமாகக் காய்ச்சுகிறார்கள் என்று பரவலாகத் தெரியக்கூடும். அப்படித் தெரியுமிடத்தில் "கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்சிபிலிடி" என்கின்ற முறையில், அந்தக் கிராமத்தில் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் அதிகமான வரிகள் விதிக்கப்பட்டால், அக்கிராமத்தில் காய்ச்சுகின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும்,

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

அவர்களை கிராம மக்கள் சேர்ந்து, நீங்கள் காய்ச்சுவதால் தானே எங்களுக்கு இந்த அவப்பெயர், எங்களுக்கு அலமானம், உங்களால்தானே நாங்கள் அதிக வரியைக் கட்டுகிறோம், ஆகவே நீங்கள் காய்ச்சுகின்ற தொழிலை நிறுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடும். ஆகவே “Collective responsibility must be made for that notified village” என்ற முறையில் நாம் அணுகுவதன் மூலமாக ஓரளவிற்குக் கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவதைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிலர் இங்கே சொன்னது போல, ஒரு பகுதியிலே காய்ச்சப்படுகிறது என்றால், அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுடைய உதவி இல்லாமல் காய்ச்ச முடியாது என்பதை நானும் முழுக்க முழுக்க ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதில் அதிகாரிகள் பெறுகின்ற மாமூல்களைப்பற்றி எல்லாம் நான் இங்கே விளக்க விரும்பவில்லை. அதை எப்படிக் கட்டுப்படுத்துவது என்றால், மாவட்ட அளவில் ஒரு “ஸ்பெஷல் ஸ்குவாடு” நியமிக்கப்பட வேண்டும். அந்த ஸ்குவாடு அங்கே போலீஸ் நிலையத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிக்குத் தெரியாமல் அந்த இடத்திற்குச் சென்று கேஸ்களைப் பிடிக்க வேண்டும். அப்படி காய்ச்சுகின்றவர்களை, விற்பவர்களை அவர்கள் பிடித்தால், அந்தப் போலீஸ் நிலையத்தில் உள்ள அதிகாரி உடனடியாக “He must be placed under suspension”.

இப்படி ஒன்றிரண்டு முறைகள் இந்த ஸ்குவாடு கேஸ்கள் பிடித்த பிறகும், அந்த நிலையத்தில் இருக்கின்ற சப் இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்கள் நிலைமையைச் சீர்திருத்தி குற்றங்களைக் களைய முயற்சி எடுக்கவில்லை என்றால் “They must be dismissed from service.”

இது போன்ற “டெடரண்ட் பனிஷ்மெண்ட்” அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்றால்தான், உண்மையிலேயே இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுல்படுத்தப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில், சாதாரண அப்பாவிய மக்களையும் அந்தக் குற்றங்களில் உட்படுத்துகின்ற ஒரு அபாயமும் அதில் தற்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்ன அபாயம் என்றால், கிராமத்தில்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1977 ஆகஸ்டு 4]

சென்று, பிரிவு 4 (1) (பி)-ன் படி “டிஸ்டிலேஷன்” செய்யப் பட்டால், அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களைக் கொண்டுவந்து கோர்ட்டில் வைத்து, இவைகளை நான் பார்க்கின்றபோது இவன் வைத்துக்கொண்டு காய்ச்சிக் கொண்டிருந்தான், இந்த உபகரணங்கள் இருந்தன என்று போலீஸ் அதிகாரி சொல்வாரே யானால் “Under law there is a presumption.”

அவன் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்க அது வழி வகை செய்யிறது. சாதாரண காரியங்களுக்கு “கெமிகல் அனாலிசிஸ் ரிப்போர்ட்” கேட்பதுபோல, “வாஷிக்கும், சாராயத்துக்கும்” கெமிகல் அனாலிசிஸ் ரிப்போர்ட் கேட்கப்பட வேண்டும். “Chemically, it must be analysed”.

அவைகளுக்கு மகஜர் தயார் செய்வதில்லை. அப்படி தயார் செய்தாலும் போலீஸ் மகஜர்களாகத் தயார் செய்கிறார்கள். அது கோர்ட்டுக்கு வருகிறபோது, அந்த மகஜரில் இருக்கின்ற சாட்சிகளை விசாரிப்பதில்லை. விசாரித்தாலும், போலீஸ் சொல்லிய கருத்துக்களைச் சொல்வதன் மூலமாக, நிரபராதியாக இருக்கின்றவன் கூட, தண்டனை அடையும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஸ்டாம்பு அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்ற பொருளிலே, குறிப்பாக பத்திரங்கள் எழுதுகிறவர்களுக்கு ஒரு தனியான பயிற்சி கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக ஏதோ அரைகுறையாக படித்தவர்கள் நாங்களும் பத்திரங்கள் எழுத முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் கிராமத்துக்காரர்கள் எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் சட்டங்களை அனுசரித்து பத்திரங்களை எழுதுவதில்லை. “இல்-டிசாப்ட்ட” டாக்குமெண்டாகி அந்தப் பத்திரங்கள் கோர்ட்டுக்கு வந்து அதன்மீது இந்த வியாக்யானத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. இந்தப் பத்திரம் இப்படித்தான் அனுமானிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது அப்படித்தான் அனுமானிக்கப்பட வேண்டுமா என்ற வியாக்யானத்தில் வழக்குரைஞர்கள் இறங்குகிறார்கள். அதன் மூலம் பல கோர்ட்டுகளில் வழக்குகள் “வாட் இஸ் தி கன்ஸ்டிரக்ஷன் ஆப் தி டாக்குமெண்ட்” என்று சொல்லுகிற நிலைமை இருக்கிறது. வழக்குகள் நீண்டு கொண்டே போகின்றன. ஏராளமாக கோர்ட்டுகளில் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் பத்திரம் எழுதுகிற தொழிலில் பயிற்சி பெற்றவர்களைக்

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

கொண்டு பத்திரங்களை எழுதினால் கோர்ட்டுகளுக்கு வழக்குகள் செல்லாமல் தடுக்கப்பட்டு வழக்குகளின் கால அளவையும் குறைத்துக் கொள்ள முடியும்.

அதே போன்று, “Unstamped,unregistered documents.” அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாக வேண்டும். பல கோர்ட்டுகளில் உள்ள வழக்குகள் அண்டர் செக்ஷன் 49 ஆப் தி இண்டியன் ரெஜிஸ்டிரேஷன் ஆக்ட், “பார் கொலேட்டர்ஸ் பர்பஸ்” என்ற முறையில் பத்திரம் சரியான கட்டண பத்திரத்தில் எழுதாமல் ரிஜிஸ்டராகாத பத்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதால் கோர்ட்டுகளில் வழக்குகள் அதிகமாகின்றன. நாட்களும் நீடிக்கின்றன. அந்த முறையிலும் அந்த ஸ்டாம்பு சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

அடுத்து பென்ஷன் அண்டு பேமிலி பெனிபிட் ஸ்கீம் என்று அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருக்கும்போது இறந்தவர்களுக்கு அவர்களின் குடும்பங்களுக்கு மானியமாகத் தருகிறோம். அப்படித் தரும்போழுது “If there are rival claims for that benefit scheme” அதற்கு கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். அப்படிச் செல்லும்போது இண்டியன் சக்ஸஷன் ஆக்ட் படி சக்ஸஷன் சர்டிபிகேட் பெற வேண்டும். அதற்குப் பலவிதமான “procedure has to be adopted” சக்ஸஷன் சர்டிபிகேட் பெறுவதற்குப் பெறுமானம் ரூ. 5,000-க்குத் துறைவாக இருந்தால் கட்டணமும், அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்கு நூற்றுக்கு மூன்று நூற்றுக்கு மூன்று ரூபாயும் என்ற முறையில் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அந்தப் பத்திரத்தில் சக்ஸஷன் சர்டிபிகேட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. பின்னால் அதன் அந்தக் குறிப்பிட்ட அதிகாரியிடத்தில் கொடுத்து அதை வாங்க வேண்டுமென்று நிலைமை இருப்பதால் ஏற்கனவே துன்பத்தில் ஆட்படுத்தப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு இது போன்ற சோதனைகளை தரக்கூடாது என்ற முறையில் இப்போது தாசில்தாரிடம் Legal aspect certificate வாங்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இது கூட வேண்டாம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு குடி நிலப்பதியின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டு இந்தப் பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்து யார் இந்த

[1977 ஆகஸ்டு 4]

குடும்பநல நிதிக்கு உரியவர்கள் என்று தீர்மானம் செய்கின்ற பொறுப்பை அவர்களிடம் விடவேண்டும். “By issuing certificate without collecting any fees.” அப்படி கொடுப்பதன் மூலம் அந்தக் குடும்பங்களுக்கு நன்மை செய்தவர்கள் ஆவோம்.

அதே நேரத்தில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தார்கள் நாமினேஷன் செய்கிறார்கள். அதில் யார் ஒருவருக்கு நாமினேஷன் செய்யப் படுகிறதோ அந்த நாமினி எல்லாத் தொகைகளையும் பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது என இந்த பேமிலி பெனிபிட் ஸ்கீம் சொல்லுகிறது. அதை ஏற்கனவே இருக்கிற இன்சூரன்ஸ் சட்டத்தின் மூலம் யார் நாமினியாக இருந்தாலும் சட்டத்தின் படி யார் வாரிசு என்று வருகிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் அந்தத் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். Nominees will have to act only as agents for collecting that amount” என்கிற முறையில் அந்தச் சட்டத்தையும் பெனிபிட் ஸ்கீமில் சேர்ப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு நன்மை செய்தவர்களாவோம். அதே நேரத்தில் இன்னென்றையும் சொல்லுகிறேன். நாமினேஷன் தொகையில் நாமினிக்கு பாதியைக் கொடுத்துவிட்டு மிச்சப் பாதியை லீகல் ஹேர்ஸ்க்கு கொடுக்கிற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தினால் நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். மற்றும் நில வருவாய்த் திட்டத்தில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பதினைந்து நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: மெயின்டனன்ஸ் ஆப் ரிக்கார்டு நிலவரி சட்டத்தில் அடங்கல் தண்டல் போன்ற ரிக்கார்டுகள் 10 ஆண்டுகளுக்கு இப்போது தாலுகா ஆபிசில் மெயின்டெய்ன் செய்கிறார்கள். நிலத்திற்குச் சொந்தம் இல்லாதவர்கள் உரிமைகளை சட்டத்தின் மூலம் நிலைநாட்ட கோர்ட்டுக்கு செல்லும்போது இன்டிபன் லிமிட்டேஷன் ஆக்ட் படி “Twelve years” uninterrupted possession should be proved.

(முற்பகல் 11.30)

சுவாதினம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் சொத்துக்குச் சொந்த மில்லாதவர்களுக்குக் கூட உரிமை வருகிறபடி லிமிட்டேஷன் ஆக்ட் இருப்பதால் இரண்டு ஆண்டுகள் அவர்கள் நிரூபிக்க முடியாததால் பல வழக்குகள் கோர்ட்டில் தோல்வி அடைகின்றன,

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

எனவே ரெவினியூ டிப்பார்ட்மென்டில் குறைந்தது 15 ஆண்டு களாவது ரிக்கார்ட்களை மெயின்டெயின் செய்வது பற்றி அறிவிப்புத் தருவது நலமாகயிருக்கும்.

அடுத்து, பட்டா வழங்கும் முறையில் ஒரு சிறிய மாற்றம். டி. லி. கண்டிஷன்ஸ் என்று பிரத்தியேக கண்டிஷன்சை சில யிடங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் நிலங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பொறுத்து அவர்களுக்கு அந்த ஊர் வில்லேஜ் முன்சிபு அல்லது கர்ணம் நினைத்தால் அபராத வரி, பி. மெமோ தருகிறார்கள். சிலயிடங்களில் தருவதில்லை. செங்கம் ஆனந்தவாடி என்ற கிராமத்தில் 31, 46/5, 46/4, 45 நிலங்கள் ஏறக்குறைய 23 ஏக்கர் நிலங்களை உள்ளடக்கியது. ஏறக்குறைய 10 குடும்பங்கள் 1940-ல் இருந்து அந்தயிடத்தில் விடுகள் கட்டிக் கொண்டு, கிணறுகள் வெட்டி, பம்ப் செப்ட்ஸ் போட்டு, மாங்கள் நட்பு முப்பது ஆண்டுகளாக அங்கு பயிர் வைத்து வருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடியுங்கள். 17 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து: 1968-ல் திருவண்ணாமலை ஆர்.டி.ஓ. அந்த ஊரில் டி.லி. கண்டிஷன்ஸ்ஸுக்கு உட்பட்டவர்கள் இல்லை என்பதால் Those lands must be removed from the D.C. conditions.

என்று உத்தரவு போட்டு அனுபவிக்கிறவர்களுக்குப் பட்டா தரப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அந்தப் பட்டா தரப்படவில்லை. ஆனால் கர்ணம், மணியக்காரர் இவர்கள் 1940-ல் இருந்து பயிரிட்டு வரும் விவசாயிகள் கேட்கிறபோதெல்லாம் பணம் கொடுக்காத காரணத்தால் பங்களூரில் இருந்து பின்னி மில்லில் வேலை செய்யக்கூடிய ஒருவரைக் கொண்டு வந்து பட்டா கொடுத்து இவர்களை வெளியேற்ற முயற்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே தேவையில்லாத இடங்களில் டி.லி. கண்டிஷன்ஸ் போன்றவை நீக்கப்பட வேண்டும். பயிரிட்டு வரும் விவசாயிகளுக்கு, பி. மெமோ கொடுத்து அபராதத் தீர்வை கட்டி அனுபவிக்கிறவர்களுக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுப்பது என்ற முறையில் சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1977 ஆகஸ்டு 4]

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியம் மிக முக்கியமானதொரு மானியமாகும். சர்க்காருக்கு நல்ல பெயரை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது என்பது ரெவின்யூ துறை அதிகாரிகளால் முடியுமே தவிர, கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதும் அவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். எனது கடந்த கால அனுபவத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போது நில சம்பந்தமாக பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் கீழே கிராமப் புறங்களில் அவை எப்படி அமல் செய்யப்படுகின்றன என்று பார்த்தால் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு செய்கிற தவறான காரியங்கள் காரணமாக—அவர்கள் வசதி படைத்தவர்களுக்கு, நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு ஆதரவாக வேண்டுமென்றே ரிக்கார்ட்டை மாற்றி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கஷ்டங்களை உண்டு பண்ண முடியுமோ அந்த அளவிற்குத் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ஏழை மக்களுக்கு. ஒரு சிறிய உதாரணத்தை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கொஞ்சம் நேரம் அதிகம் வேண்டும். இது முக்கியமான மானியம். அதற்குத் தங்கள் அனுமதியைக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பத்து பேர்கள் இருக்கிறார்கள். உங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நேரத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. கோவை மாவட்டத்தில் சிறுமுகை என்ற கிராமத்தில் சுப்பையா கவுண்டர் பதினைந்து ஆண்டுகளாக குத்தகை சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். சாகுபடி செய்வதற்கான அடங்கலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கத்தில் பயிர்க்கடன் வாங்கியது குறித்தான நகலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உரம் வரங்கிய சான்றிதழைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கர்ணம், மணியக்காரரின் சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். புகையிலை லைசென்ஸ் பெற்றதற்கான ஆதாரம் இருக்கிறது. முன்சிப் கோர்ட் இன்ஜென்கஷன் ஆர்டரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சப்கோர்ட் ஆர்டர் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட கடிதங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவினாசி தாசில்தார், நிலத்தை இவர்தான் சாகுபடி செய்தார் என்று பதியவில்லை என்று கூறுகிறார். இது சம்பந்தமாக ரெவின்யூ போர்ட் வரை தகவல் போய்விட்டது. எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கோதண்டராமன் அவர்களுடன் சொன்னார்கள். ரெவின்யூ போர்ட் தேவையில்லை என்று. உண்மையில் ரெவின்யூ போர்டு

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

தேவையே இல்லை. முன்புள்ள அரசாங்கம் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. இப்போது நீங்களாவது இதை நீக்க வேண்டும். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல் பல நூறு மனுக்கள் என்னிடம் வந்திருக்கின்றன. காரணம் நிலச்சட்டத்தை அமுல் படுத்துவதில் முக்கியமாக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் சரியாக செய்யவில்லை என்று புகார் கொடுத்தால், அதை விசாரணை செய்வதற்கு யாரைப்பற்றி புகார் கொடுத்தோமோ அவர்களிடமே வந்து சேருகிறது. அவர்கள் விசாரணை செய்துவிட்டு இதில் ஒன்றுமில்லை, எல்லாம் கரக்டாக இருக்கிறது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே இது போன்ற காரியங்களில் தெளிவான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அனுமட்டுமல்ல, இன்று வருவாய் வாரியத்தின் மூலமாக நிலச் சட்டங்களை அமுல்படுத்துவது, குடியிருப்பு மனைகளை வழங்குவது, சாகுபடி நிலங்களைப் பதிவு செய்வது, சாகுபடியாளருக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குதல் போன்ற பல வேலைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் செய்வதற்கு தனித்தனியாக தாலுகாதோறும் தாசில்தார்கள் போட்டும் கூட, யார் யார் நிலங்களை யார் சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்பதை அந்தந்த இடங்களில் போனால் உண்மையாக எழுதிவிட முடியும். ஆனால் பெரும்பகுதி இடங்களிலும் நிலச்சுவான்தார்களுக்குச் சாதகமாக, ஏதாவது பலனைப்பெற்றுக்கொண்டு நிலச்சுவான்தார்களுக்குச் சாதகமாகச் காரியங்களை நடத்துகிறார்கள். கிராமப்பகுதிகளில் இது போன்ற முறைகேடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. நிறைய புகார்களும் வருகின்றன. கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு அரிசன், வீரபத்திரன் என்று பெயர், அவருடைய மனு ஒன்று என்னிடம் இருக்கிறது. இருபது ஆண்டு காலமாக ஒரு நிலத்தைச் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறான், நெல் பயிரிட்டிருக்கிறான், கரும்பு பயிரிட்டிருக்கிறான், இருந்தும் இன்னும் பதிவு செய்து கொடுக்கவில்லை, இப்போதும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ரெவின்யூ அதிகாரிகள் உதவியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலச்சட்டத்தை எல்லாம் சரியாகச் செய்தால் இப்படிப்பட்ட சிக்கல் ஏற்படாது. இதுபோன்ற காரியங்கள் முன்னாலும் நடந்து கொண்டிருந்தது, அப்போதும் எடுத்துச் சொன்னோம். பின்னால் கவர்னர் ஆட்சியிலும் இப்போதும் நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது,

[திரு .சோ. அழகர்சாமி] 1977 ஆகஸ்டு 4

இது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. எத்தனையோ பேர்கள் இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள், யாருக்காவது பிறந்த நாள் என்று சொல்லி அவ்வப்போது 100, 200 பட்டாக்களை கொடுக்கிறார்கள். நத்தம்புறம்போக்கில் இருந்தாலும், அதற்கும் ஒரு பட்டா கொடுத்துவிடுகிறார்கள், எனக்கு எதற்கு பட்டா, நான் மூன்று தலைமுறையாக இதில் தானே இருந்து வருகிறேன் என்று சொன்னாலும் கூட விடுவதில்லை, பட்டா கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பிடி பட்டாவை என்று சொல்லி, ஆளுக்கு 10 ரூபாயை கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சரிசெய்ய வேண்டும், இதற்கு என்ன யோசனை என்று கேட்கக்கூடும். ஆங்காங்கே மக்கள் கமிட்டி போடுங்கள், முதல்வர் அவர்கள் உரையில் கூட இப்படிப்பட்ட மக்கள் கமிட்டி போடப் போவதாக சொன்னதாக தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட மக்கள் கமிட்டி போட்டு அதன் மூலமாக இப்படிப்பட்ட காரியங்களை விரைவில் செய்யவேண்டும் என்று யோசனையையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கு தரப்பட்டிருக்கின்ற அறிக்கையைப் பார்த்தால் அமைச்சர் அவர்கள் சாகஸமாக இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிலச்சட்டத்தை அவசரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், சட்டத்தை தேசிய வழிகாட்டி கொள்கைகளுக்கு இணங்க விளங்கச் செய்வதற்காக இதன் நடைமுறைகளை எளிமைப்படுத்தி சீரமைத்து செயல்படுத்துவதற்காகவும் எதிர்மாறான நீதிமன்ற தீர்ப்புக்களிலிருந்து எழக்கூடிய சட்ட சம்பந்தமான இடர்பாடுகளிலிருந்து விடுபடுவதற்காகவும், இச்சட்டத்தை திருத்துவது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். திருத்தப்போகிறோம் என்று உறுதியாக சொல்லப்படவில்லை. பரிசீலனையில் உள்ளது என்றுதான் இப்போதும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று தான் இன்னொரு இடத்தில் . . . “பயிரிடும் சூத்திகைக்காரர்களுக்கு உடமை-உரிமை வழங்குகின்ற சட்டம் நிலச்சுவான்தார்களின் நிர்ப்பந்தம் காரணமாக அப்போது நிறுத்தி வைத்தார்கள். இப்போதுள்ள அரசாங்கமாவது இதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் இந்த அறிக்கையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது . என்று பார்த்தால், . . . ’ பயிரிடும்

1977 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

குத்தகைக்காரர்களுக்கு உடைமை வழங்குவதும், மாநிலச் சட்டமன்ற கூட்டுத் தேர்வுக் குழுவின் பரிசீலனையில் இருந்ததுமான ஒரு மசோதா 1976 ஜனவரியில் சட்டமன்றப் பேரவை கலைக்கப்பட்டதின் காரணமாகக் காலாவதியானது, சமயத் தொண்டு நிறுவனங்களின் நலன்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுடன், பயிரிட்டுக் குத்தகைக்காரர்களுக்கு உடைமை உரிமை வழங்குவதற்குப் புதிதாக சட்டமொன்று இயற்றுவது அரசினுடனானத்திற்கு வந்திருக்கிறது. . . . இப்போது தான் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மீது இந்த அரசாங்கம் என்ன முடிவு எடுக்கப்போகிறது, எப்போது இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படும், என்பதைத் தெரிவாகச் சொல்ல வேண்டும்.

அதே போன்று தான் நகர உச்சவரம்புச் சட்டத்தை அடிவாக்குவதிலும் அறக்கட்டளைகள் பலவற்றை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் தீர்ப்பந்தம் கேட்டுப்பதின் காரணமாக இதுவும் தாமதப்படுத்தப்படுகிறது. பல பெயர்களின் பெயரால் பல அறக்கட்டளைகள் வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவோ இடங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அகவே இந்தச் சட்டத்தையும் உடனடியாக அமல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை செயல்படுத்துவதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை உடனடியாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரியாக இன்றைக்கு திராபுப் பகுதியில் வேலை வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால், நகரங்களுக்கு வருகிறார்கள் என்று கணபதியா பிள்ளை கமிஷன் ரிப்போர்டிலும் கார்த்திகேயன் கமிஷன் ரிப்போர்டிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலும் முக்கியமாக நில வேரியேற்றத் தடைச் சட்டத்தை திராபு அமல் படுத்தவேண்டும் என்றுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் தெரிவாகப் பார்த்து அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அதாவது இதற்கு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, இந்த நிலவரி என்பதில் ஐந்து ஏக்கருக்கு கீழே உள்ள விவசாயிகளுக்கு வரி அறவே நீக்கப்பட வேண்டும். நிலவரி என்று

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1977 ஆகஸ்ட்]

மட்டும் இருந்தால் பரவாயில்லை; தண்ணீர் வரி வேறு போடுகிறார்கள். அதற்கு மேலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே சர்சார்ஜ் என்று மேலும் வரி போடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. புதிதாக கண்மாய் பாசன வசதி ஏற்படுகின்ற காலத்தில், அங்கேயுள்ள புஞ்சை நிலங்கள் நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றப்பட்டால், அதற்கும் அபராதத் தொகை என்று ரூ. 60, 70 வசூலிக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியிலே, மேலக்கரத்தை கண்மாய், கிழக்கே டட்சமிபுரம் கண்மாய் ஏற்பட்ட காலத்தில் தண்டத் தீர்வை என்று ரூ. 50, 60 என்று வசூலித்தார்கள். இதற்காக கலெக்டரிடம் மனு போட்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால், கணக்கில் மாற்றவில்லை. ஆகவே அபராதம் போடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆயக்கட்டிலே சேர்த்துக் கொள்ளாமல், தாமதம் செய்துவிட்டு தண்டத் தீர்வை 50, 60 என்று வசூலிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, ராமநாதபுரத்தில் புயலில் மாங்கள் கீழே விழுந்துவிட்டன; அதற்கும் தீர்வை வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இன்னும் பல இடங்களிலே, இந்த 20 ஏக்கர் திட்டத்தின்கீழ் கடன் ரத்து செய்யும் சட்டம் வந்தும், அது அமுல் படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. இதற்காக ரெனியூ அதிகாரிகளிடம், தாசில்தாரிடம் மனு கொடுத்தால் அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். கடைசியாக, ஒரு மனிதன் உண்மையிலேயே 100 ரூபாய் வருமானம் பெற்றாலும், ரீ. 200 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிக்கிறாய், ரூ. 300 சம்பாதிக்கிறாய், எனவே லாயகனில்லை என்று கூறி தள்ளி விடுகிறார்களே தவிர, ஒரு மனிதன் வாங்கிய கடனை தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்களா என்றால், இந்த மனுக்களின் மூலம் கடன் தள்ளுபடி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அல்பெபோது நாம் இதற்காக புதுப்புதுச் சட்டங்கள் போட்டாலும் அவைகள் சரியாக அமுல்படுத்தப் படுவதில்லை. அதற்குச் சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதில்லை. எனவே, அதற்காக இவைகளை யெல்லாம் கண்காணிப்பதற்காக எல்லாக் கட்டுக்கோயும் சேர்ந்த ஒரு மக்கள் கமிட்டியைப் போடுங்கள். அந்தக் கமிட்டி புதுப்புது பிள்ளைகளின் மீது சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கவனிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். வேறு மாநிலங்களிலே கூட இம்மாதிரி செய்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் எப்போதும் கமிட்டியில் போகும்போது பார்த்திருக்கிறோம். அங்கே யெல்லாம், அந்தந்த

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

எம்.எல்.ஏ.-க்களையும், அதிகாரிகளையும் வைத்து காரியங்கள் சரியாக நடக்கிறதா என்பதற்கு ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. நில உச்ச வரம்பு சட்டத்தின்கீழ் நிலங்களை விநியோகம் பண்ணுவதிலும், வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்குவதிலேயும் சரியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை. இதை யெல்லாம் இந்த மக்கள் கமிட்டி கவனித்துக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த ஜமாபந்தி முறை அங்கே கூடாது. அது ஒரு ராஜ தர்பார் மாதிரி இருக்கிறது. இப்போது அது தேவையில்லை. ஆடிட் செய்வதுபோல ஒரு பிரேம இருந்தால் போதும், மற்றவைகளை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், இந்த ஜமாபந்தி முறையை ஏன் கொண்டு வந்தோம் என்பதற்கு இரண்டு பக்கங்களுக்கு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது தேவையே இல்லை.

இன்னொன்று. இப்போது பட்டா புத்தகம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். நிலம் கைமாறினாலும், அல்லது வந்தாலும் அந்தப் புத்தகத்திலே பதிவு செய்து கொடுத்தால் போதும் என்று சொந்தால் போதும்.

கடன் ஒத்தி வைப்பு சட்டம் வந்தது. அதன்படி மூன்று வருஷங்கள் நிலம் விளையாமல் இருந்து, நான்காவது வருஷம் விளைச்சல் கண்டால், மூன்று வருஷ பாக்கியையும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இது என்ன கந்து வட்டிக்கடையா? இப்படி நான்கு வருஷத்திற்கும் சேர்த்துக் கொடுங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. அது அவர்களுக்கு மிகுந்த சிரமத்தைக் கொடுக்கும். அது நான்கு வருஷமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது 10, 12 வருஷங்களாக இருந்தாலும் சரி, மொத்தமாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்காமல், கடைசியாக விளைச்சல் கண்ட அந்த ஆண்டிற்கு மட்டும் வசூல் செய்வதுதான் நல்லது.

அதே மாதிரி, 1385-வது பசலியிலே நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற கூடாது என்றிருந்தது. 1386 பசலியில் தண்ணீர் வசதியில்லாத காரணத்தால், விளையாதநிலமாக இருப்பதால், அந்தப் பசலி பாக்கிக்காக குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்று ஒரு திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1977 ஆகஸ்டு 4]

இன்னொன்று. உச்சவரம்பைப் பற்றியது. எட்டையபுரம் ஜமீந்தாரிடமிருந்து எடுக்கப்பட்ட நிலம், 1,000, 2,000 ஏக்கர் நிலம் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அந்த நிலம் எங்கே இருக்கிறது என்பதைக்கூட அவர்களால் அடையாளம் காட்ட முடியவில்லை. அந்த நிலங்கள் எங்கே இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து, அந்த உச்ச வரம்பு நிலத்தை அவர்களுக்கு சர்வே செய்துகொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலங்கள் எங்கே இருக்கிறது என்று ஆழ்ந்து பார்த்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் இதைச் செய்யவில்லை.

எங்கள் பகுதியில் ஜமீந்தாருக்குச் சொந்தமான புல்தரை ஜமீந்தாருக்குச் சொந்தமில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டு சர்க்கார் சொத்து என்று ஆகி இப்போது அவரே மறுபடியும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். முன்பு பொதுமக்கள் சேர்ந்து வழக்கு நடத்தி அந்த வழக்கைச் சர்க்காருக்கு விட்டவுடன் மாவட்ட அதிகாரிகள் அந்த வழக்கை நடத்தாமல் விட்டுவிட்டதால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் சர்க்கார் கைக்கு வந்தது மறுபடியும் ஜமீந்தாருக்குப் போய் அவர் அதைத் தற்போது குத்தகைக்கு விடும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற சர்க்கார் அந்த நிலங்களை எடுக்க முன்வரவேண்டும்.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் பலமுனை வரி ஊழலுக்கும், வரி ஏய்ப்புக்குந்தான் வழி வகுக்கும். முன்னால் 56 கோடி ரூபாய் வரி வந்தது. இன்றைக்கு 256 கோடி ரூபாய் வருகிறது. ஒரு முனையில் வரியைக் கொஞ்சம் அதிகமாக்கினாலும் அப்படிப் போட்டால் முறையாக வசூலிக்க முடியும். இவ்வளவு அதிகாரிகள் கூடத் தேவையில்லை. வியாபாரிகள் தற்போது சில இடங்களில் தொந்தரவுக்கு உள்ளாகிறார்கள், சில இடங்களில் தப்பிப் போகிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்ற ஒருமுனை வரிதான் இருக்க வேண்டும். வெல்லத்திற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் காய்ச்சுகிற வெல்லத்தின் விலையேறும், இதனால் கரும்பு கரும்பாலைக்குப் போகும் நிலைமைதான் ஏற்படும். சர்தாரண ஏழை எளிய மக்கள் சீனி போட்ட காப்பியை விட, வெல்லம் மலிவாக இருப்பதால், கரும்பட்டியையும் விட மலிவாக இருப்பதால், வெல்லக் காப்பி தான் குடிக்கிறார்கள். அதற்கு வரி போட்டால் ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கும், விலை உயரும். ஆகவே, அந்த வரியைக் கைவிட வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

திரு. சி. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற வருவாய்த்துறை மானியத்தின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொடக்கத்திலிருந்து பேசிய உறுப்பினர்கள் வருவாய்த்துறை வாரியம் அவசியந்தானா என்ற கேள்வியை எழுப்பி அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். நானும் அந்த யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் மக்கள் மத்தியில் சொல்லும் கருத்துக்களை சட்டமன்றத்திற்கு வந்த பிறகு வருவாய்த் துறையை வைத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற முடிவதில்லை. அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அது ஒரு பெரிய மதில் சுவர் போல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஃபைலிலும் தாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று யோசனை சொன்னாலும் சட்டச் சிக்கல்களைக் குறுக்கே வைத்து, இப்படிச் செய்தால் தவறாகப் போய் விடும், கோர்ட்டுக்குப் போய்விடுவார்கள் என்று அமைச்சர் களையும், சர்க்காரையும் மிரட்டிக் கொண்டே இருப்பார்கள். இது நிரந்தரமான வியாதி. நான் சொல்லுவதை நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ரெவின்யூ போர்டு கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட பின்தங்கிய மக்களுக்கு பட்டா வழங்கவேண்டுமென்ற முயற்சிக்கு பெரும் தடையாக இருப்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1971-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது என்னுடைய தொகுதியில் மேல்வாசலை என்ற கிராமத்தில் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட தோழர்—அண்ணன் தம்பி செங்கேணி, ஏழுமலை ஆகியோருக்கு இரண்டு ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்தை அரசாங்கம் அடமானம் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொடுத்து விட்டார்கள். அதை நம்பி அவர்கள் கடன் வாங்கி கிணற்றை எடுத்துவிட்டார்கள். அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் நேராக சென்னையிலுள்ள வருவாய்த்துறைக்கு வந்து ஸ்டே வாங்கி விட்டார்கள். ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருந்தும், என்னால் கடைசிவரை அந்த ஸ்டேயை உடைக்க முடியவில்லை. கடைசியாக சாதிக் பாட்சா அவர்களிடத்தில் சொல்லி செகரடரி மூலம் ஸ்டே வாங்கி அவர்களிடத்தில் கொடுத்தேன். இப்படி எந்த ஒரு முயற்சிக்கும் வருவாய்த் துறை வாரியம் முட்டுக்கட்டையாக

[திரு. சி. ஆறுமுகம்]

[1977 ஆகஸ்டு 4]

(முற்பகல் 11-50)

இருக்கிறது. அதை மனதில் கொண்டு இந்த அரசு வருவாய்த் துறை வாரியத்தை எடுத்துவிட முயற்சிக்க வேண்டும். இந்த வருவாய்த் துறை வாரியத்தை வைத்துக்கொண்டு நம்மால் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. அதற்கு உதாரணம் வருவாய்த் துறையிலே உள்ள ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் சாதாரணக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல, பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், வசதிபடைத்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக உட்கார்ந்துகொண்டு நாம் போடுகிற சட்டத்தை எதிர்த்து எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இதை மனதிலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்றைக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்குவதிலே மிகுந்த கால தாமதம் ஆகிறது. ஒரு தோழர், அல்லது நிலமில்லாத தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது பின்தங்கிய தோழர் ஐந்து சென்ட் வீட்டுமனை கேட்டுப் பெறுவதற்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு வட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே அலையவேண்டியிருக்கிறது, திங்கட்கிழமை போனால் செவ்வாய்க்கிழமை வா, செவ்வாய்க்கிழமை போனால் புதன்கிழமை வா என்று வரிசைப்படுத்திச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்களே தவிர கொடுப்பதில்லை. குடியிருப்பு மனைகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெறுவதற்கு ஐந்து ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. இந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக அவர்கள் அலைகிறார்களே, அவர்கள் வந்துபோகிற பஸ்கட்டணச் செலவு இருக்கிறதே அதைச் சேர்த்தால்கூட வீட்டு மனைக்குப் பதிலாக வீடே வாங்கி விடலாம். இப்படி காலதாமதம் ஏன் ஆகிறது என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏற்கனவே இருந்த அரசு வருவாய்த் துறையை எடுத்துவிட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருக்கிற கலெக்டரை கோட்டாட்சித் தலைவராகவும் கோட்டாட்சித் தலைவராக இருப்பவரை வட்டாட்சித் தலைவராகவும் வட்ட ஆட்சித் தலைவரை தாசில்தாருக்குத் துணை அதிகாரியாகவும் போடும்படி திட்டமிட்டது. இப்படிப் படிப்படியாக அந்தத் துறையை மாற்றியமைத்தால்தான் அது தி.மு.க.-வாக இருந்தாலும் சரி, ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி ஏழை எளியவர்களுக்கு நாம் சொல்லிவந்திருப்பதை நாம் ஓரளவிற்குச் செய்யவேண்டும். இந்த அரசாங்க இயந்திரம் இந்திராணி போன்றது. அவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாக இருப்பார்கள். இந்திரன் மாறிக் கொண்டே இருப்பான், நாம்

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. சி. ஆறுமுகம்]

எல்லாம் இந்திரன் போன்றவர்கள், மாறிக்கொண்டே இருப்போம். ஆனால் இந்திராணி இருந்துகொண்டே இருப்பாள். இந்த இயந்திரம் 30 ஆண்டுகளாக இருக்கிற இயந்திரம், ஆகவே தமிழகத்திலே இருக்கிற இந்த வருவாய்த் துறையை உடனடியாக எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சொல்வது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வருவாய்த் துறை அல்ல. வருவாய்த் துறை வாரியம் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : நான் சொல்வது ரெவின்யூ போர்டைத் தான். குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ளவர்கள் 500 மைல்கள் கடந்து சென்னைக்கு வந்து ஐந்து சென்ட் நிலத்திற்காக வரவேண்டியிருக்கிறது. வசதி உள்ளவன் வந்து போவான், ஸ்டே வாங்கிவிடுவான். ஆனால் ஏழை எளிய மக்கள் எப்படி இங்கே வரமுடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எங்களைப் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே அங்கே ஏறி இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் ஏழை எளியவர்களின் நிலைமை என்ன ஆகும்? நாங்கள் போனாலே சரி, சரி, பார்க்கலாம் போங்கள் என்று சர்வ சாதாரணமாகச் சொல்லி விட்டு வேறு வேலையைப் பார்க்கிறார்கள். இது நடைமுறையிலே பத்து ஆண்டுகளாக எங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம். ஏற்கனவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். இப்படிப்பட்ட சிக்கலை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பெரிய மனது வைத்து—ஏற்கனவே நிதியமைச்சராக இருந்த திரு. மதியழகன் அவர்கள் இந்த ரெவின்யூ போர்டை அபாலிஷ் செய்வதாக இருந்தார்கள்—ஆனால் என்ன காரணமோ நிறுத்திவிட்டார்கள். அதைச் செய்ததும் நம்முடைய அதிகாரிகள் தான். நான் சொன்னதற்கு ஏற்ப மாவட்ட அளவிலேயே இந்த வருவாய்த் துறையை வைத்து எல்லா மக்களும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலேயே தங்களுடைய எல்லா வேலைகளையும் செய்து கொள்ள முடியும், அதைவிட்டால் சட்டசபைதான், சர்க்கார்தான் என்று வைத்து விடவேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக ஒருவர் இருந்து ஒரு உத்திரவு போடுகிறார், அடுத்து அவரே ரெவின்யூ போர்டு மெம்பராக அல்லது செக்கரடரியேட்டுக்கு வந்துவிடுகிறார். அதே பைலை பார்க்கிறபோது நாம் தானே கையெழுத்துப்போட்டோம், மீண்டும் இப்போது எப்படிச்

[திரு. சி. ஆறுமுகம்]

[1977 ஆகஸ்டு 4]

கையெழுத்துப்போடுவது என்று யோசிப்பார். இப்படிப்பட்ட சிக்கலை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உள்ளபடியே நாம் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் ஓட்டுக் கேட்கப் போகும்பொழுது 6 மணிக்கு மேல் கிராமத்திற்குள் செல்ல முடியாது. சென்னையிலே உள்ளவர்கள் வேறு விவகாரம். ஆனால் கிராமங்களுக்குப் போக முடியவில்லை. ரொம்பத் தெரிந்தவனாக இருந்தால் கூட ஆறு மணிக்கு மேல் போனால் 'யாரடா நீ' என்று கேட்கிறான். அப்படி எந்த ஊரிலே பார்த்தாலும் சாராயம். நிதியமைச்சரவர்கள் ஸ்பிரிட்டுக்கு 80 பைசா என்று போட்டிருக்கிறார்கள். நான் நிதியமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 80 பைசா என்பதை 1 ரூபாய் என்று உயர்த்துங்கள். ஏனென்றால் ஸ்பிரிட்டை வாங்கிக்கொண்டு சென்று ஒரு கிலோ ஸ்பிரிட்டில் 9 கிலோ தண்ணீரைக் கலந்து ஊற்றிக் குடிக்கிறான். இப்படி சாராயக்கடை இல்லாத வீடே இல்லை, ஊரே இல்லை. எல்லா ஊர்களிலும் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள், ஆண், பெண், குழந்தை சகல பேரும் குடிக்கிறார்கள். குடிக்காதவர்கள் ரொம்பக் குறைச்சல்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவரவர்களே, எல்லா வீடுகளிலும், எல்லாக் கிராமங்களிலும் இருக்கிறது என்று சொல்வது நன்றாக இல்லை. சில வீட்டை விதி விலக்காகத் தரலாம்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, எங்கள் பகுதி கடலோரப் பகுதி. அங்கே 4 மணிக்கே போக முடியாது. ஆறு மணி என்று சொன்னதுகூடத் தவறுதான். எல்லாப் பகுதிகளிலேயும் அப்படி இருக்கிறது. நான் ஆளுங்கட்சியை இதற்காகக் குறை சொல்லவில்லை. அவர்கள் இப்பொழுதுதான் பதவிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சி வந்தாலும் இருக்கின்ற நிலைமை இது. அதை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் என்ன வழி என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். மாமூல் வாங்குவது எங்கள் கட்சியிருந்தபொழுது இல்லை என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை. எந்தச் சர்க்கார் வந்தாலும் வாங்குகிறார்கள். ஏற்கனவே சாராயம் காய்ச்சி சிறையிலே இருந்தவன் விடுதலையாகி வந்தவுடன் போலீஸ்காரர் அவரிடம் சென்று, 'எப்படி வசதி, முத்தா' என்று கேட்கிறார். 'வந்து மூன்று நாளாகிவிட்டது' என்று இவன் சொல்கிறான்.

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. சி. ஆறுமுகம்]

‘என்ன செய்கிறாய்’ என்று போலீஸ்காரர் கேட்க ‘சும்மாதான் இருக்கிறேன்’ என்று பதில் சொல்கிறான். ‘சரி, பிழைப்புக்கு என்ன செய்யப் போகிறாய்? நீ காய்ச்சுகிறாயா? அல்லது காய்ச்சியதாக நான் கேஸ் போடட்டுமா’ என்று கேட்கிறார். எப்படியானாலும் அவருக்கு 25 ரூபாய் கொடுத்தாக வேண்டும். இல்லை என்று மறுக்க முடியாது. நான் கிராமங்களைச் சுற்றும் ஆள். போலீஸ்காரர்களை நம்பி இதை ஒழிக்க முடியுமென்று நான் ஒத்துக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆகவே, முதலமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இன்றைய தினத்திலிருந்து எல்லா அரசாங்க அதிகாரிகளும் உத்தியோகத்திற்கு வரும் நாளில் உள்ள குடும்பச் சொத்தின் கணக்குகளைச் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்ய வேண்டும். பியூனிலிருந்து ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி வரையில் அப்படிக்கணக்கைக் கொடுக்கும்படி செய்ய வேண்டும். முதலிலே உத்தியோகத்திற்கு வரும்பொழுது குடும்பத்தை அழைத்துக்கொண்டு பஸ்ஸிலே வருகிறார்கள். பிறகு கொஞ்ச நாட்களில் வேறு இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் ஐந்தாறு லாரிகள் தேவைப்படுகின்றன.

எனவே, இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக வழக்கிலே சம்பந்தப் பட்டவர்கள் யார், காய்ச்சுகின்றவர்கள் யார், என்று பார்க்க வேண்டும். காய்ச்சுகின்றவர்கள், விற்கின்றவர்கள் மீது வழக்கு போடுவது கிடையவே கிடையாது. குடிக்கிறவன்தான் பாதிக்கப் படுகிறான். உழைத்து இரண்டு ரூபாய் கூலியைப் பெற்று அதில் ஒரு ரூபாயை பொம்மனாட்டிக்குக் கொடுத்துவிட்டு மீது ஒரு ரூபாயில் குடிக்கிறான். இப்படி அவன் கடைக்கு வாடிக்கையாகப் போகிறான். விற்பவர்களும் மாதம், வாரம் என்று கட்டம் கட்டமாக மாமூல் கொடுக்கிறார்கள். இது எல்லாயிடத்திலும் இருக்கிறது. அதிலும் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி வந்ததில் அதிகாரிகள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள்? கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை. சட்டமன்றம் இல்லை, ஊராட்சி மன்றங்கள் இல்லை, பஞ்சாயத்து இல்லை, நகராட்சிகள் இல்லை. அவர்களே ஏகபோக தர்பார் நடத்தினார்கள். கொடுமைகள் எந்த அளவிற்கு நடக்க முடியுமோ அவ்வளவு கொடுமைகளையும் நடத்தினார்கள். அப்பொழுது நம்மை மாதிரி சட்டசபையில் இருந்திருந்தால் கேட்டிருப்போம். ஆனால் சொல்வதற்கு ஆள் இல்லை, கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை. மிச்ச மீதி இருந்தவர்களும் ஜெயிலிலே இருந்தார்கள். மிச்சப் பேர் வீட்டிலே பயந்து கொண்டு இருந்தார்கள்.

[திரு. சி. ஆறுமுகம்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் நீண்ட நாள் அரசியல் அனுபவம் பெற்றவர்கள், நாடாளுமன்றத்தில் மூன்று முறை இருந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிப்புத்தன் : தலைவரவர்களே, பயந்து கொண்டு இருந்தார்கள் என்று யாரைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : நான் யாரையும் சொல்லவில்லை. பொதுவாக இருந்த நிலையைக் குறிப்பிட்டேன். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், மற்றவர்கள் என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை. அடுத்து, நான் விஷயத்திற்கு வருகிறேன். நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் மூன்று முறை நாடாளுமன்றத்தில் இருந்தவர்கள்.

திரு. துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். யார் பயந்து கொண்டிருந்தார்கள் என்று முசிறிப்புத்தன் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே சர்வாதிகார மிக்க ஆட்சியினர்...

திரு. சி. ஆறுமுகம் : நான் முடித்துவிடுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : I am not yielding.

திரு. துரை முருகன் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்றால் அவர் yield பண்ணி ஆக வேண்டுமே.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் இதையெல்லாம் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு எதிர்க்கட்சிக்காரன் சொன்னானே என்று தயவு செய்து விட்டுவிடாமல் இது மக்களுக்குத் தேவையான பிரச்சனை என்று கருதிச் செய்ய வேண்டும். இந்த ரெவின்யூ போர்டு இருக்கிறதே அது கடலிலே போட்டால் எப்படித் திரும்பி வர முடியாதோ அது போன்றது. எனவே தயவு செய்து ரெவின்யூ போர்டை எடுத்து விட்டால் நிதியமைச்சரவர்களுக்கு சிலையை நான் என் சொந்தச் செலவிலே வைக்கிறேன் என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம், நன்றி.

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ரா. நாராயணன்]

(நண்பகல் 12-00)

*திரு. ரா. நாராயணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக, எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் புஞ்சை நிலங்களுக்கு இருந்த நிலத் தீர்வையை அடியோடு ரத்து செய்திருந்தது. இருந்தாலும் கூட, இப்போது லோகல் செஸ் சர்சார்ஜையும் சேர்த்து அதிகப்படுத்தி ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு அடிப்படைத் தீர்வை ரூ. 2.25 இருந்த தீர்வை, இப்பொழுது ரூ. 6.65 பைசா வசூலிக்கக் கூடிய அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சாதாரண விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்வையை கட்ட முடியாமல் மிகவும் துன்பப்படுகிறார்கள். ஆகவே நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்வது, சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கு குறிப்பாக ஐந்து ஏக்கருக்கு குறைவாக நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகளுக்கு லோக்கல் செஸ்-ஸையும் சர்சார்ஜையும் அடியோடு ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் சேலம் மாவட்டத்தில் வாழை, தென்னை, வெற்றிலை, மஞ்சள் ஆகிய பயிர்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியை நிதி அமைச்சர் அவர்கள், ஏதோ கொஞ்சம் குறைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்திலே வாழை, தென்னை போன்ற பயிர்கள் மானாவாரிப் பயிர்கள். புஞ்சையிலே பயிரிடப் படுகிறது. பாசன வசதிப் பயிர்களிலே அதிக வருவாய் கிடைக்கிற பயிர்களாக வாழை, தென்னை, வெற்றிலை இருக்கிறது, என்று கருதினாலும் கூட எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் போல வறண்ட பகுதிகளில் வாழை, தென்னை பயிரிடப்படுமானால், அவற்றிற்கான வரியை அடியோடு ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலே அணுவாரி மகசூலை பொறுத்து வறட்சிப் பகுதிகளை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அணுவாரி மகசூலை யார் நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களிலே இருக்கிற கிராம அதிகாரிகள் தங்களுக்குத் தெரிந்ததை வைத்து பிறரைக்கேட்டு அணுவாரிக் கணக்கு எழுதுகிறார்கள். இதை வைத்துத்தான் வறட்சிப் பகுதிகளை நிர்ணயித்து விவசாயிக்குக் கஷ்டமா இல்லையா என்று பார்த்துக் கணக்கெடுக்கிறார்கள். ஆகவே, அதை நல்ல முறையிலே பார்த்து கிராம

[திரு. ரா. நாராயணன்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

அதிகாரிகள் கணக்கெடுப்பதை மேலே உள்ள அதிகாரிகள் சரியாக எழுதியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து, வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டும். அனாவாரி மகசூலைப் பார்க்காமல் மழை பெய்ததா என்பது போன்ற வேறு நிலைகளைப் பார்த்து அந்த அடிப்படையிலே வறட்சிப் பகுதிகளை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வருவாய்த் துறையின் மூலமாக ஏற்கனவே, அரசாங்கத்திலே, கால்நடை வாங்குவதற்கும், கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், கடன்கள் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது நிலவள வங்கியிலே கூட்டுறவுக் கடன்கள் கொடுக்கிறார்கள். வருவாய்த் துறையில் கொடுத்த கடன்களை நிறுத்தி விட்டார்கள். வருவாய்த் துறையிலே கடன்களுக்கு வட்டி குறைவாக இருந்தது. அதை அதிகமான தவணைகளிலே கொடுத்து வந்தார்கள். அந்த முறையைப் பின்பற்றி கால்நடை வாங்குவதற்கும் கிணறு வெட்டுவதற்கும், விவசாயம் செய்வதற்கும் வருவாய்த் துறை மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களிலே வரப்பு நிலங்கள் துண்டு துண்டாக இருக்கின்றன. ஒரு சர்வே நம்பரில் ஐந்து பேர், எட்டு பேருக்கு பாத்தியதை இருக்கிறது. அந்தவகையில் நிலங்கள் பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. எட்டு பேர், 10 பேர் என்று சேர்த்து கூட்டுப் பட்டாவாக தற்போது கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டுப் பட்டா சரியாக இல்லை. ஏதோ கொடுக்க வேண்டுமே என்று கூட்டுப் பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவற்றை ரத்து செய்துவிட்டு, விவசாயிகளுடைய சிரமங்களைப் போக்க ஒரு சர்வே செய்து, சரியான நெம்பர் கொடுத்து தனித் தனிப் பட்டாவாக வழங்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில், மேட்டூரில் துணை ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகம் இருக்கிறது. அந்தத் துணை ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கு கட்டடம் கிடையாது. அங்கே ஏதோ பழைய ரெஸ்ட்ஹவுசிலே, சிறு இடத்திலே அலுவலகம் இயங்கி வருகிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டே நிதி ஒதுக்கி அந்த துணை ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கு ஒரு கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மதுவிலக்குத் திட்டம் பற்றி பேசினார்கள். மதுவிலக்குத் திட்டம் கிராமங்களிலே மிக மோசமாக இருக்கிறது. கௌரவமாக இருப்பவர்கள், இந்தக் கொடிய அபாயத்தினால் முழுமையாக வெளியே வரமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இதைத் தீவிரமாக அமல் படுத்த வேண்டுமென்றால் வட்டார வாரியாக கமிட்டிகள் அமைத்து மாதந்தோறும் நடைபெறுகின்ற கூட்டங்களுக்கு மாவட்டக் காவல் துறை அதிகாரி அந்தக் கமிட்டியிலே கலந்து கொள்ள வேண்டும். கீழே உள்ள அடிமட்டத்தில் உள்ள காவல் துறை அதிகாரிகளால் தான் இன்றைக்கு மதுவிலக்கு மிக மோசமான நிலைக்கு வந்துவிட்டது என்று பேசப்படுகிறது. ஆகவே மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரி அவர்கள் கூட்டத்திற்கு விஜயம் செய்து ஆலோசனைக் கேட்டு மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக அமல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு விடுதிகளிலே வரிக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். அந்த வரியைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பதிவுக் கட்டணத்தைப் பொறுத்த வரையில், ரிஜிஸ்ட்டரார் ஆபீசிலே பதிவு செய்கின்ற நிலங்களுக்கு கிராம அதிகாரிகள் மூலம் நில மதிப்பீடு வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ ஏக்கருக்கு ரூ. 4,000, 5,000 என்று வீட்டிலே உட்கார்ந்து கொண்டு கணக்கெடுக்கிறார்கள். ரூபாய் 500-க்கு நிலம் வாங்க வேண்டியிருந்தால் கூட ரூ. 5,000-க்கு செலுத்த வேண்டிய பத்திரங்கள் வாங்கி பதிவு செய்யப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதியிலே உள்ள நிலைமையை அனுசரித்து பத்திரப் பதிவுக் கட்டணத்தை மாற்றி, உள்ள நிலைமையிலே பதிவுக் கட்டணம் செலுத்த ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பஞ்சாயத்து சர்சார்ஜ் கட்டணங்கள் மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை வரவு வைக்கப்படுகிறது. அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. நிதிநிலை பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு மாதமும் பஞ்சாயத்துக்கள் கணக்கில் வரவு வைக்க ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதியோர் பென்ஷன் திட்டத்தை பெருந்தலைவர் காமராஜ் இருக்கும்போது அறிவித்தார்கள். ஏதோ குறிப்பிட்ட அளவுதான் ஆரம்பித்ததாகச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே ரூபாய் 20 கொடுத்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

தார்கள். இப்போதும் 20 ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். அதை அதிகப்படுத்தி ரூ. 50 ஆவது கொடுக்க வேண்டும். அதிக அளவிலே கொடுக்க வேண்டும். வசதி அற்றவர்களுக்கு இந்த முதியோர் பென்ஷன் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977-78 ஆண்டுக்கு வறட்சி நிவாரணத்திற்காகச் சில தொகைகளை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கிணறுகளை ஆழப்படுத்த 24 லட்சம், 2,547 துளைக் கிணறுகள் போட 241.97 லட்சம்; மேலும் குழாய் மூலம் நீர் வழங்க 100 லட்சம் ரூபாய்கள் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தொகை வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்குப் போதாது. இன்னும் அதிகம் ஒதுக்கி குழாய் மூலம் நீர் வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுகிறேன். நிதி அதிகம் ஒதுக்கி வறட்சிப் பணிகளை நிறைவேற்றித் தண்ணீர் பிரச்சனையைப் போக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தி, வெள்ளம் போன்றவற்றால் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் வீடுகள் கட்ட ரூ. 60-ம், உடைகள் வாங்க ரூ. 20-ம் ஆக ரூ. 80 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது போதாது. கிராமங்களில் சாதாரண வீடுகட்டுவதற்குக் கூட ரூ. 500 செலவாகிறது. ஆகவே, அரசு கொடுக்கும் தொகையை ரூ. 250 ஆகவாவது உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்காடு சப்-தாலுகா, தாலுகாவாக ஆக்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. தற்போது உள்ளபடியே சப்-தாலுகாவிலுள்ள பகுதிகள், ஏற்காட்டிலே இருக்க வேண்டும். சேலம் தாலுகாவிலுள்ள பகுதிகளை ஏற்காடு தாலுகாவிலே சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மனு நீதித் திட்டம் என்று ஏற்கனவே வைத்திருந்தார்கள். வருடத்திற்கொருமுறை தாசில்தார் வந்து கிராமங்களிலே உள்ள மக்களது குறைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதனால் பலன் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே அதை நிறுத்திவிட்டு அதற்குப் பதிலாக வட்ட தாசில்தார் அவர்கள் மாதத்திற்கு ஒரு முறை கிராமத்திற்கு வந்து அங்குள்ள குறைகளைக் கேட்டு அந்தக் குறைகளைப் போக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திலே நியமிக்கக் கூடிய குழுக்களிலும், வாரியங்களிலும் மது பர்மிட் வைத்திருப்பவர்களை உறுப்பினர்

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

களாக நியமனம் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென்னை, வாழை போன்றவைகளுக்குப் போட்டிருக்கிற வரியைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வறட்சிப் பகுதிகளில், குழாய் மூலம் நீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு அதிகம் நிதி ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

* திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது உரையாற்றியவர்கள், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைப் பற்றி விவாதித்திருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஓரிரு உறுப்பினர்களைத் தவிர ஏனையோர் நிலச் சீர்திருத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவில்லை. நாங்கள் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இருந்ததை 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைத்தோம். அது மட்டுமல்ல; ஏறக்குறைய உபரி நிலமாக 65,000 ஏக்கராவை எடுத்து நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தோம். சூடியிருப்புச் சட்டம் என்ற சட்டத்தை இயற்றி, விவசாயக் கூலி வேலை செய்கின்ற தொழிலாளி எங்கே மனை கட்டியிருந்தாலும், அந்த மனையை அவனுக்கே சொந்தம் என்று சட்டம் இயற்றி, அந்த மனைக்கு உண்டான கிரயம் கூட அவன் கொடுக்கத் தேவையில்லை, அரசாங்கமே கொடுக்கும் என்று சட்டம் போட்டு மனையை அவனுக்குச் சொந்தமாக ஆக்கினோம். அப்படிச் சொந்தமாக்கியதன் மூலம் பயன் பெற்றவர்கள் மட்டும் ஏறக்குறைய 1 லட்சத்து 75 ஆயிரம் பேர். அதில் லட்சத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்று நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட பல்வேறு சட்டங்கள், அதனால் பலன் பெற்ற விவசாய மக்கள் நிறைய உண்டு. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களில் உள்ள விதிவிலக்குகளே எல்லாம் நீக்கி, அதனால் பலன் பெற்று வந்த நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்து உரிமையைப் பறித்து மற்றவர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுத்தோம். இப்படி நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நிறைவுச் செய்தோம் என்றாலும், இன்னும் அந்தச் சட்டம் சீர்திருத்தப் பட வேண்டும் என்கின்ற கொள்கையை நான் மனமார ஒத்துக்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]. [1977 ஆகஸ்டு 4]

கொள்கின்றேன். அப்படிச் சீர்திருத்தப்பட வேண்டிய கொள்கை பற்றி இந்தக் குறிப்பில் குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும், அந்த எண்ணம் இந்த அரசிற்கு இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு சீர்திருத்துவதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் எடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

குத்தகைதாரர்களுக்காக, 'குத்தகைதாரர்கள் பதிவேடு சட்டம்' என்று சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கின்றோம். குத்தகை தாரர்கள் பதிவேடு சட்டத்தில், யார் ஒரு நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்திருந்தாலும், அவன் குத்தகைதாரன் என்று தாலுகா அலுவலகத்தில் பதிவேடு வைத்து பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கின்றோம். இங்கே பேசிய கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய அழகிரிசாமி அவர்கள் பல சான்றிதழ் கொடுத்திருந்தும் கூடப் பதிவு செய்ய மறுத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன் விவரம் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அப்படிப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சட்டம் போட்டோம். அப்படிக் குத்தகைக்காரர்களாக பதிவு செய்தவர்களை வெளியேற்றக் கூடாது, குத்தகை தான் வாங்கிக் கொள்ளலாமே தவிர வெளியேற்றக் கூடாது என்பதற்குத் தான் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல; குத்தகைக்காரர்களுக்கு நிலத்தை உடமையாக்கலாம் என்று அரசு யோசித்து ஒரு சட்டத்தைக் கூட கொண்டு வந்து, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி, சட்டச் சிக்கல் வந்த காரணத்தால் அந்தச் சட்டம் அப்படியே மீண்டும் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்துவிட்டது. அதில் மேற்கொண்டு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு அதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நகர்ப்புற நில உச்ச வரம்பு பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். நேற்று இந்த அவையில் உரையாற்றிய நிதியமைச்சர் அவர்கள், நகர்ப்புற உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் முரணான விதிகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவையெல்லாம் திருத்தி அமைக்கப்படும் என்று கருத்துக்கூட தெரிவித்ததாகப் பத்திரிக்கையில் படித்தேன். அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிற முரண்பாடுகளை எல்லாம் அகற்ற முயற்சி

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

எடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நகர்ப்புற நிலத்துக்கு வரி விதிக்க வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலிருந்தபோது வரி விதித்தோம். வரியை விதித்து, இந்த வரியை விதிப்பதன் மூலம் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நிலத்தை விற்று விடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், அதிகமான நிலம் ஓரிடத்தில் சேராமல் இருக்கும் என்ற எண்ணத்தோடு அப்படிச் சட்டத்தை இயற்றி வரியைக் கடுமையாகப் போட்டோம். ஆனால் தூர்ப்பாக்கியவசமாக அந்த வரி ஜனாதிபதியின் ஆட்சியின் போது திருத்தி அமைக்கப்பட்டு குறைத்து விட்டார்கள் என்று குறிப்பை புத்தகத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்வதற்கு நான் உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். நகர்ப்புற நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்பொழுது எதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்றி மாநில அரசுகளுக்கு அனுப்பி அந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி மாநில அரசுகளுக்கும் அந்தச் சட்டம் பொருந்தும் என்று ஜனாதிபதியின் ஆட்சியின் போது கொண்டு வரப்பட்டது.

நில உச்ச வரம்பிற்கு மேல் அதிகமாக உள்ள நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கும் அவ்வாறு எடுத்துக் கொண்ட நிலங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டுவதை முறைப்படுத்துவதற்கும் அது தொடர்பான விவரங்கள் குறித்துச் செயல்படுத்துவதற்கும் மேலும் ஒரு சில நபர்களிடையே நகர்ப்புற நிலங்கள் குவிவதைத் தடுக்கும் நோக்கத்துடனும் அந்த நபர்கள் ஆழ்ந்த வரவு-செலவு நோக்கத்துடன் அதிக லாபம் பெறுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு, பொது மக்களின் பொது நலத்தைக் கருத்திற் கொண்டு, நகர்ப்புற கூட்டுப் பகுதிகளிலுள்ள நிலங்களைச் சமமாகப் பகிர்ந்து அளிக்கும் நோக்கத்துடன் நகர்ப்புற கூட்டுப் பகுதியிலுள்ள காலி இடங்களுக்கு நில உச்சவரம்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வரத் தொடங்கியது என்று நகர்ப்புற நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.

இந்தச் சட்டத்தை இந்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்றியபோது கூட இதே காரணம் தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முக்கியமான ஒன்று இடைத் தரகர்கள் லாபம் அடையக்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

கூடாது. பிளாட் போட்டு விற்கிறேன் என்று சொல்லி பூமியை விலைக்கு வாங்கி அதன் மூலம் லாபம் அடிப்பதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற கொள்கையாகும்.

ஆனால் 44-வது பக்கத்தில் இன்னொன்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நான் குறிப்பிடுவது இப்போதைய அரசாங்கத்தின் மீது குறை சொல்லுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. கவனக் குறைவாக வந்திருக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அதைத் தெரிவுபடுத்த வேண்டும். வீடு மனை விற்பனை இடைத் தரகர்களின் மூலம் வீடு மனை வாங்கும் போத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் தாம் வாங்கும் மனையின் மதிப்பு முழுதையுமோ அல்லது அதன் பகுதியையோ முன்பணமாகச் செலுத்தியிருந்தபோதிலும் நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் விளைவாக அவற்றை வாங்க முடியவில்லை. எனவே உண்மையிலேயே மனைகளை வாங்கும் எண்ணத்தில் முனைந்துள்ள ஒருவருக்கு வீடுமனை விற்பனை இடைத் தரகர் மூலம் வீட்டு மனைகளை விற்பனை செய்வதை அனுமதிப்பதென அரசு ஒரு முடிவு எடுத்துள்ளது என்று குறிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது.

அப்படி அரசு முடிவு எடுத்திருக்குமானால் எந்த நோக்கத்தோடு நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்திற்கு எதிர்மாறான கொள்கையை எடுத்து இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. நான் ஒன்றை வேண்டிக் கொள்வேன். இது போல் நிலத்தை வாங்கி பிளாட்டாக பிரித்து விற்கிற முறை அறவே தடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த வேலையை ஹவுசிங் போர்டு தான் செய்யலாம். அப்படி யாரேனும் முன் பணம் கொடுத்திருப்பதாக அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிருப்பார்களே யானால் அந்த முன்பணத்தைக் கூடக் கொடுத்து அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டு பிரித்துக் கொடுக்கிற முழு பொறுப்பையும் அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதை என் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் ஒருவர் பிளாட் போட்டு விற்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் டவுன் பிளானிங் கிலிசுந்து அனுமதி வாங்குகிறார்கள். அப்படி அனுமதி வாங்கும் போது இந்த அளவு ரோடு இருக்க வேண்டும். அதற்கான இந்த அளவில் பாலங்கள் கட்ட வேண்டும், இவ்வளவு விளக்குகள் போட வேண்டுமென்று விதித்து அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இவர்கள் பிளாட்டாக போட்டு விட்டு மனைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்து விட்டு ரோடு போடாது, பாலங்கள் கட்டாது, விளக்குகள் போடாமல் விட்டுவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் விட்டு மனைச் சொந்தக்காரர்களாவார்கள். தங்களுக்குப் பாதை இல்லை என்று சென்னைக் கார்ப்பரேஷனைக் கேட்டால் டவுன் பிளானிங் உத்தரவுப்படி யார் மனையைப் பிரித்து விற்பார்களோ அவர்களே ரோடு போட்டிருக்க வேண்டும், அவர்கள் ரோடு போடவில்லை, நாங்கள் அந்த ரோடுகளைப் போட முடியாது என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கட்டுகிற வீடுகளுக்கு கார்ப்பரேஷன் வரி வாங்குகிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கு முன்வரவில்லை. காரணம் இடைத் தரகர்கள் தாங்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையைச் செய்யாமல் வீட்டு மனையை விட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டதன் மூலம் தங்கள் வேலை முடிந்து விட்டது என்று லாபத்தை எடுத்துக் கொண்டு போகிற காரணத்தால் தான் இந்த இடைஞ்சல் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்கு இடைத் தரகர்களை ஒழிக்க வேண்டும். வீட்டு வசதி வாரியம் இந்த வேலையை ஏற்றுத் கொண்டு விரிவாக அந்த வேலையில் ஈடுபடலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் நிறைய சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. முன்பு நிதிநிலை அறிக்கைமீது உரையாற்றிய எங்கள் கட்சித் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் விரிவாக இதைப் பற்றிப் பேசினார்கள்.

(பிற்பகல் 12:20)

சென்னையில் மட்டும் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக் காரணம் கட்டடங்கள் கட்டுகிற அனுமதி வழங்கப் படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதுதான் முக்கிய காரணமாகும். கட்டடங்கள் கட்டும் வேலையைப் பார்த்தால் சென்னையில் எந்தயிடத்திலும் கட்டடம் கட்டும் வேலை நடைபெறவில்லை. அப்படி நடைபெறுவதற்கு முக்கிய காரணம், இந்தச் சட்டம் இடைஞ்சலாக இருக்கும் என்று சொன்னால்—உள்ளபடியே சொல்லுகிறேன், இது ஒரு நல்ல சட்டமாகக் கூட இருக்கலாம், சோஷலிச கருத்துக்களைக் கொண்டதொரு சட்டமாக இருக்கலாம், ஆனால் அன்றாடம் உழைக்கக்கூடிய இரண்டு

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

மூன்று லட்சம் ஏழைத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டமாக அது இருக்கிறதே என்று எண்ணும்போது கவலை எல்லோருக்கும் இருக்கும். இதை எப்படி அகற்றுவது? இதை எப்படித் திருத்துவது? மீண்டும் வீடுகள் கட்டும் உரிமையை எப்படிக் கொடுப்பது? வீடுகள் கட்ட அனுமதி கொடுத்தால்தான் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைத்தால் தான் வாங்குகிற சக்தியை மக்களுக்கு அதிகமாக ஆக்குகிறோம் என்ற பொருளாதார அடிப்படையில் வைத்தாவது இதைத் திருத்துவதில் கொஞ்சம் கூட அலட்சியம் செய்யாமல் அவசரத் தோடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் நாடு அதிகாரிகள், நம் அரசாங்க அதிகாரிகள் மிகவும் திறமை சாலிகள். ஏதோ மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் அவர்களின் கருத்துக்கு மாறுபட்ட கருத்தை நான் சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். தமிழ் நாட்டு அதிகாரிகள் மீது எனக்கு முழு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்தால் அதற்குண்டான சட்டத்தை எவ்வளவு விரைவாக உருவாக்கித் தரமுடியுமோ அப்படித் தரக்கூடிய திறமை வாய்ந்தவர்கள் இங்கிருக்கிறார்கள். அவர்களை வைத்துக் கொண்டு சட்டத்தைத் திருத்தி பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, வீடுகள் கட்ட முடியாமல் இருக்கிற சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பத்தாருக்கு ஒரு வழிவகை காண துணை புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விற்பனை வரி பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். வெல்லத்தின் மீது ஒருமுனை வரியாக இருந்த விற்பனை வரியை பலமுனை வரியாக மாற்றியமைப்பதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் தெரிவித்து நேற்றையதினம் பதிலுரையாற்றுகிறபோது பலமுனை வரியை 4 சதவிகிதத்தில் இருந்து 3 சதவிகிதம் ஆகக் குறைத்திருப்பதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் நான் படித்தேன். பல முனை விற்பனை வரி போடுவது வேண்டாம் என்று சொல்லித்தான் ஒருமுனை வரியாக ஆக்குவது நலம் என்று சொல்லி ஒருமுனை வரியாகப் போட்டோமே தவிர யார் தலையிலாவது கட்ட

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வேண்டும் என்று போடப்பட்ட வரியல்ல. 5 சதவிகிதம் ஒரு முனை வரி வசூலித்துக் கொண்டிருந்தோம். அதை வேண்டுமென்றால், 5 சதவிகிதம் என்பதை வேண்டுமானால், அவசியப்பட்டால் 7½ சதவிகிதம் என்று கூட்டிக்கொள்ளலாம். ஆனால், பலமுனை வரியைப் போட்டு அதனால் ஏற்படுகிற சிக்கலை மேலும் பெரிய சிக்கலாக ஆக்கிவிடக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரை வாணிபம் செய்பவர்களுக்கு கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற குறிப்பில் அதைப் பற்றி எதுவுமே இல்லை. ஒருவேளை விடப்பட்டிருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அப்படி விடுபடாமல் நினைவோடு அரசாங்க அதிகாரிகள் குறிப்பு வைத்துக்கொண்டு—கம்பவுண்டிங் டாக்ஸ் ரூ. 75,000-ல் இருந்து ஒரு லட்சத்திற்கு உயர்த்தியிருந்தால் பாராட்டுகிறேன். அதனால் பலன் அடைகிற வியாபாரிகளுக்கும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதையும் செய்ய வேண்டும்.

நிதிநிலை அறிக்கை புத்தகத்தில் எனக்கு ஒரு சிறிய சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாட்டுச் செக்கெண்ணெய் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாட்டுச் செக்கெண்ணெய் மீது ஏற்கனவே, வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்ட நாட்டு செக்கெண்ணெய் மீது இப்போது வரி போடப்படும் என்பதாகக் காணப்படுகிறது. 35-வது பக்கத்தில் கடைசியில் கீழே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“எண்ணெய் ஆலை உரிமையாளர்களின் வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்க, நாட்டுச் செக்கெண்ணெயும் நாட்டுச் செக்குப் பிண்ணாக்கும் பலமுனை வரி விதிப்பின்கீழ் கொண்டு வரப்படும். தற்போது உள்ளது போலவே உண்மையாக நாட்டுச் செக்கெண்ணெய், எண்ணெய் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்வோருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள வரி விலக்கு தொடரும்”

என்றிருக்கிறது. உண்மையான நாட்டுச் செக்கு, பொய்யான நாட்டுச் செக்கு எது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியா

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

வில்லை. அதற்கு விளக்கம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். வார்த்தை தடுமறியிருக்கிறதோ என்னவோ எனக்குப் புரியவில்லை. உண்மையாக நாட்டுச் செக்கெண்ணெய் எது என்று புரியவில்லை. ஏற்கனவே, உள்ள உத்தரவின்படி கிராமப்புறங்களில் மாடு வைத்து செக்கு வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு வரி கூடாது என்பதற்காக நாட்டுச் செக்கு வைத்திருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும், அப்படி சர்ட்டிபிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு ரெகுலேட்டேட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்குப் போய் நான்கு மாதங்களில் ஒரு நாள் ஆடலாம், அவர்கள் மீது வரி இல்லை என்று அப்போது சட்டம் இயற்றியதாக எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைப்பதற்கு யோசனை இருக்காது என்று கருதுகிறேன். கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மாடு பூட்டி ஒட்டுகின்ற செக்குகளைத் தான் குறிக்கும் என்று நம்புகிறேன். நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும், இதிலுள்ள வார்த்தையை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்பதற்காகத்தான் இதைத் கேட்டேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

அடுத்து, மதுவிலக்கைப்பற்றி சில வார்த்தைகள். நேற்று இரவு கொடுக்கப்பட்ட மதுவிலக்கு பற்றிய அறிக்கையை—ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி சதாசிவம் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையை—கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. அழகிரிசாமி அவர்கள் சொன்னது போல் நான் இதை அவசரம் அவசரமாகப் படித்துப் பார்த்தேன். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் மீதும், மது அருந்துபவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்கும், நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது கழக ஆட்சி காலத்தில். மது பேர்மிட், வாங்குவதற்கு 500 ரூபாய் கட்டணம் என்றும், டாக்டர் சர்ட்டிபிக்கேட் வாங்குவதில் ஒரு சிவில் அசிஸ்டன்ட் சர்ஜனிடமிருந்து வாங்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருந்தது. பின்னால் இது தளர்த்தப்பட்டது. இதுபற்றி நீதிமன்றத்தில் வழக்கு போடப்பட்டது. சர்வீஸ் சார்ஜ் 500 ரூபாய் என்று போடுவது சரியல்ல, 100 ரூபாய் என்று போடலாம் என்று உயர் நீதிமன்றத்தில் சொல்லப்பட்டதின் காரணமாக 100 ரூபாய் என்று குறைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு ஜனாதிபதி ஆட்சி காலத்தில் சிவில் சர்ஜன் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டியதில்லை,

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மெடிக்கல் பிராக்டிஷனர் யாராவது ஒருவர் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லப்பட்டது. இதன் காரணமாக ஏராளமான பேர் பெர்மிட்காரர்களாக மாறினர். 1976 ஜனவரி 31-ம் தேதி வரை 15 ஆயிரம் பேர்கள், . . . 16 ஆயிரம் பேர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்றால் இப்போது, ஏறக்குறைய 60 ஆயிரம் பேர்கள் பெர்மிட்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். நான் இதில் குறிப்பிட விரும்புவது இதில் எந்தவிதமான சலுகையும் கொடுக்காமல் இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்பதுதான்.

முக்கியமாக இதைப் படித்துப் பார்த்தேன். அது உண்மையின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கின்ற ரிப்போர்ட் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால், இதைப் படிக்கின்ற நேரத்தில் இதில் எல்லாத் துறைகளையும் ஒன்று சேர்த்து நீதிபதியாக இருந்த ஒருவர் சர்ட்டிபிக்கேட் கொடுத்திருக்கிறார். அதைப் பார்த்து எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நீதிபதி அவர்கள் சொல்வது போல் அத்தனை இலாகாக்களும் அந்த அளவுக்கு கெட்டுப் போயிருக்கின்றனவா? நான் இதில் எந்தக் கட்சியைப் பற்றியும் சொல்லவில்லை. பொதுவாக இந்த நிலையில் இலாகாக்களில் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதே என்று நினைத்து வருத்தப் படுகிறேன். இதில் 73-ம் பக்கத்தில் நீதிபதி சதாசிவம் அவர்கள், . . .

‘The evidence of witnesses has shown that there is a convenient arrangement between the Police, the courts and the accused according to which Prohibition offenders are booked, tried, convicted and nominally sentenced, every body being happy and satisfied in the process . . .

இது தான் உண்மையான நிலவரம். தமிழ் மொழியாக்கம் வந்திருக்கிறது. சாட்சி கொடுத்தவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது, போலீஸ், நீதிமன்றம், குற்றவாளி இவ்விதம் மூன்று விதத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, எல்லோருக்கும் வசதியான முறையில் நடைபெறுகின்றன. எதோ வழக்குகளை போடுவது, விசாரணை என்று வைப்பது, அதன் பின்னால் ஏதாவது கட்டணத்தைச் செலுத்துவது என்ற முறையில் அமைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1977 ஆகஸ்ட் 4]

என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார் நீதிமன்றம்
'conveniently they have come to this arrangement'

என்பதைப் பார்க்கும்போது, இதை எப்படி சமுதாயத்தில் மாற்றி அமைப்பது என்பதை நாம் யோசித்தாக வேண்டும். ஏதோ துர்ப்பாக்கிய நிலைமையில் இப்போதுள்ள நிலையில், போலீஸ் இலாகாவை வைத்துதான் மதுவிலக்கை அமல் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் இதில் போலீஸ் இலாகாவைப் பற்றி எழுதும்போது . . .

'Profits are of course shared with enforcement staff'

என்று சொல்லுகிறார். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதால் வரக் கூடிய லாபம் கண்டுபிடிக்கின்றவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொள்வதற்குத்தான் பயன்படுகிறது என்கின்ற அளவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது இது எந்த அளவுக்கு வந்திருக்கிறது, எப்படியெப்படி எல்லாம் இது நுழைந்தது என்று பார்த்து அதில் வயிற்றெரிச்சலைக் கொட்டிக் கொள்வதைவிட, இதில் எந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டை காப்பாற்றிக் கொள்வது என்பதைத்தான் நாம் ஆலோசிக்க வேண்டுமே தவிர வேறு எதுவுமில்லை. எனவே, இந்தக் கொடுமையிலிருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் எடுக்கின்ற எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் முழு ஒத்துழைப்பைத் தர திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

இதிலே இன்னொன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கனவே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, அதன் சார்பாக இருந்த முதல் அமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் உறுதியாகச் சொன்னார்கள். மதுவிலக்கு தாற்காலிகமாக ஒத்தி வைக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். இந்தியா முழுவதிலும் மதுவிலக்குக் கொள்கை கடைப்பிடிக்கப் படுமானால், அதைத் தமிழ் நாட்டிலே அமுல்படுத்துவதற்குத் தான் முதல் ஆளாக இருப்பேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அப்போதிருந்த பாரதப் பிரதமர் அது சாத்தியமில்லை என்று நிராகரித்து விட்டார்கள். சில மாநிலங்களிலே மதுவிலக்கைத் தளர்த்துவதால், அதிலே வரக்கூடிய வருவாயை வைத்துக்

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கொண்டு அரசாங்கத்தை நடத்தக்கூடிய ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலைமை இருக்கிறது. இதிலே இன்னொன்று. இந்த மாநிலத்திலே வருவதன் மூலம் இந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்படுகின்ற இழப்பை இப்படி மதுவிலக்கைக் கொண்டுவந்தால், அப்படிக் கொண்டு வருவதன் மூலம் இந்த மாநிலத்திற்கு ஏற்படுகின்ற இழப்பை மத்திய சர்க்கார் ஈடு செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி நாம் மீண்டும் மதுவிலக்கை அமுல்படுத்த, நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்ட நேரத்தில், 'கொடுக்க முடியாது' என்று மறுத்து விட்டார்கள். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே மது விலக்கினால் ஏற்படும் நஷ்ட ஈட்டிற்கு தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதும் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வருவோம் என்று இன்றையப் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்திய கருத்துக்கள் அனைத்தையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தியா முழுவதிலும் இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுல்படுத்துவதிலே எல்லோருக்கும் ஒன்று பட்ட கருத்து இருக்குமே தவிர, வேறுபாடு கிடையாது. இந்த மது அரசுக்களை ஒழிப்பதிலே எல்லோரும் துணை நிற்பார்களே தவிர, அதிலே கொஞ்சமும் கருத்து மாற்றம் இல்லை.

சதாசிவம் கமிட்டி ரிப்போர்டிலே சொல்லியிருக்கிறார், இதிலே கடும் தண்டனை விதிக்க இடமில்லை, எனவே, சட்டத்தைத் திருத்தினால் நல்லது என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதற்கு கிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். குடிப்பவன் மீது பழி பாவம் இல்லை; அதைக் காய்ச்சுகின்றானே, அவனை சும்மா விடக்கூடாது, அப்படிச் சமுதாயத்திற்கு பெரும் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடியவன், யாராக இருந்தாலும், கடுமையாக தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதன்படி, இன்றையத் தினம் சாராயம் காய்ச்சுகின்றவன் யாராக இருந்தாலும், எந்தப் போர்வையிலே இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியின் கொடியின் நிழலிலே இருந்தாலும், அந்தச் சமுதாய துரோகிகளைக் கடுமையாக தண்டிக்க வேண்டும்

[ப. உ. சண்முகம்]

[1977 ஆகஸ்டு 4]

என்ற கருத்தை தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மானியத்தின்மீது என் கருத்தை இந்த அளவோடு நிறுத்திகொண்டு, விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழகத்திலே உள்ள நாடு நகரங்களில் எல்லாம், பட்டி தொட்டிகளில் எல்லாம், மூலை முடுக்குகளுக்கெல்லாம் சென்று அங்குள்ள எல்லா மக்களுக்கும் திருப்தி அளிக்கின்ற வகையிலே இந்த மானியக் கோரிக்கையை சபைமுன் வைத்துள்ளார். அவர் மக்களுடைய மனதை, மனோபாவத்தை, மனோநிலையை அறிந்து இப்படி மனோசம்மியமான மானியக் கோரிக்கையை இந்த மாமன்றத்திலே வைத்திருக்கின்ற காரணத்தினாலோ, என்னவோ தான் அவரைப் பெற்றெடுத்தவர்கள் அவருக்கு மனோசான் என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இங்கே வருவாய்த்துறை சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வருவாய்த் துறையிலே, அடிமட்டத்திலே உள்ளவர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள். இந்த அரசு எந்த ஒரு காரியத்தைச் செயல்படுத்துவதா? இருந்தாலும், அவர்களது ஒத்துழைப்பு தேவை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, இப்போது கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகமான வேலைகள் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வேலைகள் எல்லாம் இருந்தாலும்கூட, அவர்கள் இப்படிப்பட்ட வேலைகளை விட்டுவிட்டு, தீவிர அரசியலிலே ஈடுபடுகின்ற ஒரு நிலைதான் இன்றிருக்கிறது.

கிராமங்களிலே அவர்கள் குட்டி ராஜாக்கள் என்று சொல்லுகிற மாதிரி, நாட்டு வக்கீல்கள் என்று சொல்லுகிற விதத்திலே இடைத்தரகர்கள் போலவும், சில கிராமங்களில் செயல்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களைக் கண்டு இந்த அரசு நல்ல நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அவர்கள் நிலவரி போன்றவைகளைத் தங்கள் கையில் வைத்துக் கொள்ளாமல் கட்டாயமாகக் கட்டவேண்டுமென்றும், தற்காலிகமாக இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் வேலையை விட்டுப் போகின்ற நேரத்தில் முழுப் பணத்தையும் கட்டுவதற்கு அதிகாரிகள் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு]

மதுவிலக்கைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டாவது மானியமே, முந்திய அரசு மக்கள் நலனில் எண்ணம் கொண்டு செயல்படவில்லை என்பதைக் காட்டும் முறையில் வந்திருக்கிறது. நீதிமன்றங்கள் தண்டனைகள் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் சட்டத்தின் அடிப்படையில் கொடுக்காமல் குறைந்த தண்டனையை வழங்கி வருகிறார்கள். மேல் முறையீடு செய்கிற நேரத்தில் அந்தத் தண்டனை மேலும் குறைந்து கடைசி நீதிமன்றத்திற்குப் போகும்போது ஒன்றுமே இல்லாமல் போகிறது— It becomes diluted in appellate Courts நீதிபதிகள் அதுபோல் அவர்களுக்குக் கருணை காண்பிக்கும் எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள். மேல் முறையீடு செய்பவர்கள் வசதி படைத்தவர்கள் என்பதை மறந்துவிட்டு இவ்வளவு தூரம் மேல் முறையீடு செய்ய வந்திருக்கிறார்களே என்ற கருணை உள்ளத்தோடு செயல்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது.

எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட மதுவிலக்கைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அவர்களுடைய கடந்த கால வரலாற்றை நோக்குகிற நேரத்தில் ஏன் மதுவிலக்கு சம்பந்தப்பட்டவரையில் தடுமாறினார்கள் என்று புரியவில்லை. முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் கூட அப்போது ஒரு மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர் இறந்துவிட்ட போது 'அவருடைய இறப்பு எல்லோருக்கும் பாடமாக இருக்க வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நஞ்சின்மீது, அவர்களுக்கு அதன் கொடிய செயல்கள் தெரீந்திருந்தும், அந்த நஞ்சுக்கு நீதி போதிக்கும் வகையிலும், ஏழை கெஞ்சுக்கு அநீதி போதிக்கும் வகையிலும் ஏன் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தினார்கள் என்று நமக்குப் புரியவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விட்டுச் சென்ற அதே நிலையில் தொடர்ந்து அமல்படுத்தி இருந்தால் இந்த நிலைமை வந்திருக்காது. இந்த மாமன்றத்திலே கூட காந்தியடிகளும், அறிஞர் அண்ணாவும், மூகறிஞர் ராஜாஜி அவர்களும், கள்ளுண்ணைமை பற்றிப் போதித்த வள்ளுவரும் இருந்தும் கூட அன்று மதுவிலக்கு விஷயத்தில் அவர்கள் தடுமாறியபோது அவர்கள் கண்ணில் படாமல் போய்விட்டதோ என்ற எண்ணத்தில் தான் அந்த அறிஞர்களுடைய வாரிசாக இருக்கும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை எதிரிலே நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் மக்கள். ஆகையால் எதிர்க்கட்சிகள் வாயளவில் அல்லாமல் உள்ளத்தாலும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்ட் 4]

திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, என் தாய்மீது ஆணையாகச் சொல்லுகிறேன், நான் மதுவைத் தீண்டியவனே அல்ல.

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு: நான் அவரைச் சொல்லவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆளுநர் அவர்கள் பர்மிட் விஷயத்தில் சிறிது கடினமாக நடந்து கொண்டார்கள் தேர்தல் காலத்தில், அதனால்தான் நாம் வெற்றி பெறவில்லை என்று அந்த அளவுக்கு மதுவிலக்கைப் பற்றிப் பேசுவதைப் பார்க்கும்போது மதுவிலக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மக்களுடைய வாக்குகளைப் பறிக்கும் அளவில் செயல்பட்டார்கள் என்பதெல்லாம் எல்லோருக்கும் தெரியும். நான் குறிப்பிட்டு யாரையும் சொல்ல வில்லை.

அடுத்து, மஞ்சள். மஞ்சளை முகத்திற்கு உபயோகிக்கும் நிலைமை தமிழகத்தில் மாறிவிட்டது. அந்தக் காலத்திலே 'மஞ்சள் முகமே வருக' என்று சொல்லுவார்கள். இப்போது இருக்கும் நிலைமை 'பவுடர் முகமே வருக' என்று சொல்லும் நிலைமை வந்திருக்கிறது. இந்த வரி எந்த அளவிலும் தாய்க் குலத்தைப் பாதிக்கவில்லை. இதிலே தாய்க்குலத்திற்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுகிற அளவில் இல்லை.

திரு. துரைமுருகன்: தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் பேசியபோது மஞ்சளுக்கு வரியை நீக்குங்கள் என்று கேட்டார்கள். இப்போது பேசுகிற உறுப்பினர் அவர்கள் 'மஞ்சள் முகமே வருக' என்ற நிலை மாறி 'பவுடர் முகமே வருக' என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது—மஞ்சளுக்கு இருக்கும் வரியை நீக்க வேண்டாம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்களா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு: மஞ்சள் இப்போது முகத்திற்குப் பயன்படுவதே இல்லை. அநேகமாக 90 சதவீதம் அதிகமாக சமையலுக்குத்தான் பயன்படுகிறது. ஆகையினால் தாய்க்குலத்தை எந்த விதத்திலும் பாதிக்கவில்லை. மஞ்சள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால் நிச்சயமாக நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள்

1977 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு]

கவனிப்பார்கள் என்று கூறி இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளின்மேல் என் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்கையொட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலவரி சம்பந்தமாக எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இப்போது செட்டில்மெண்ட் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் செட்டில்மெண்ட் ஆகிற நேரத்தில் ஏற்கனவே இருந்த நிலவரியை விட எட்டு மடங்கு அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள், அது மட்டுமல்ல, எம்ர்ஜன்ஸி காலத்தில் ஒரு தனித் தீர்வையைக் கூட விதித்தார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் அந்தத் தனித் தீர்வையை ரத்துசெய்வதாகக் கூறியிருக்கிறது. அதனை வரவேற்கிறேன். ஆனால் செட்டில்மெண்டில் ஏற்கனவே இருந்த வரியை எட்டு மடங்காக உயர்த்தியது உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு வரிப் பளுவை ஏற்றுகிறது, அவர்கள் வரியைத் தாங்கக்கூடிய நிலை இல்லை. அங்கே உள்ள விவசாயிகள் அனைவரும் கிட்டத்தட்ட 90 சதவீதம் விவசாயிகள் ஏழைகள், அரை ஏக்கர், முக்கால் ஏக்கர் நிலம்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அளவிற்கு வரிப் பளு இருப்பது பொருத்தமாக இருக்காது, ஆகவே அரசாங்கம் இதை மறுபரிசீலனை செய்வதும் வரியைக் குறைப்பதும் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எம்ர்ஜன்ஸி காலத்திலே பணப் பயிர்களுக்கு எல்லாம் தென்னை, வாழை போன்ற பயிர்களுக்கு வரியை விதித்து இருக்கிறார்கள். அதையும் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஏன் என்றால் எங்கள் பகுதியில் ஒரு வீட்டில் 2, 3 மரங்கள் இருக்கும். ஒவ்வொரு வருக்கும் இருக்கின்ற சொத்தே அவ்வளவு தான். இதற்கு ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் என்று விதித்து இருக்கிற முறையைப் பார்த்தால் நிச்சயமாக அது பொருத்தமாக இருக்காது. ஆகவே பணப் பயிர்களுக்கு எம்ர்ஜன்ஸி காலத்திலே விதிக்கப்பட்ட வரியை மறுபரிசீலனை செய்து அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாகப் பல நண்பர்கள் கூறியதுபோல் ஐந்து ஏக்கர் களுக்குக் குறைவாக வைத்து உள்ள நிலவுடமையாளர்களுக்கு வரிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஆகஸ்ட் 9]

விரும்புகிறேன். அடுத்து, எங்கள் பகுதியில் கோதையாறு நீர்ப் பாசனத் திட்டம், நெய்யாறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இரண்டு தான் இருக்கின்றன. நீர்ப்பாசனத்திற்கு இருக்கின்ற வரிப்பளுவை பார்க்கிறபோது மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இப்போது எல்லாம் மழை குறைந்த காரணத்தால் அணையில் தண்ணீர் போதுமான அளவு இல்லாத காரணத்தால் டெயில் எண்டில் இருக்கிற நிலங்களுக்கு, கடைவரம்பு நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் தண்ணீர் பெறாத அந்த நிலங்களுக்கும் வரி கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது விவசாயிகளைப் பாதிக்கிறது. குறிப்பாக பட்டணங்கால் பிரதேசத்தில் பயிர் ஏற்றுவதற்குக்கூட தண்ணீர் கொடுப்பதற்கான நிலைமை இல்லை. அந்த டெயில் எண்டில் உள்ள கடைவரம்பு நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் இப்போது அங்கே சீனிக்கிழங்கு பயிரிடுகிறார்கள். இருந்தாலும்கூட டெயில் எண்டில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கும் அந்த விவசாயிகள் வரி செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தண்ணீர் கொடுக்காத காலங்களில் நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட வரியை வசூலிக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ வில்லேஜஸ் அதிக விஸ்தீரணமுள்ளவையாகவும் அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாகவும் உள்ள நிலைமை இருக்கிறது. சில ரெவின்யூ வில்லேஜ்கள் பைபர்கேட் செய்யப்பட்டு அதிக அதிகாரிகளை நியமித்து இருக்கிறார்கள். அதைப்போல இன்னும் எஞ்சியிருக்கின்ற கிராமங்களையும் “பைபர்கேட்” செய்து அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். காரணம், இப்பொழுதுள்ள அமைப்பு அதிக வேலைப் பளு உள்ளதாக இருப்பதாலும், கர்ணம், கிராம முன்சீப் போன்ற வேலைகளுக்கு படித்துவிட்டு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையிலே இவற்றை மாற்றியமைத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் எஸ்டேட் உடைமையாளர்கள் 500 ஏக்கரா, ஆயிரம் ஏக்கரா தோட்டம் வைத்திருக்கும் எஸ்டேட் உடைமைகள் புறம்போக்கு நிலங்களை அதிக அளவில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஏழைகளுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும், வீட்டு மனைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருந்தாலும்கூட, இப்பொழுதுள்ள நிலையில் புறம்

1977 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கும் நிலையில் கலெக்டர் அவர்கள் யாரிடம் இருந்து எடுத்து ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பது என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்து சர்வே செய்து எந்தெந்த எஸ்டேட் உடைமையாளர்களிடம் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாலை புறம்போக்குகளிலும், சானல் புறம்போக்குகளிலும் பல ஏழைகள் குடிசைகள் வைத்து வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு அந்த ஏழைகள் அங்கிருந்து அகற்றப்பட முயற்சி நடக்கிறது. அப்படிச் சாலைப் புறம்போக்கு, ரோடு புறம்போக்குகளில் உள்ள குடும்பங்களை மாற்ற வேண்டுமென்றால் அந்த ஏழைகளுக்கு மாற்றுப் பூமி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டு அவர்களை மாற்றும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். மாற்று இடவசதி, வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்காமல் அவர்களை அங்கிருந்து மாற்றினால், மிகவும் வருந்தத் தக்கது. அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வனப்பிரதேசம் “ஃபாரஸ்டோடு” சேர்ந்திருக்கிறது. ரெவின்யூ புறம்போக்கு சாதாரணமாக ஏழைகள் கைவசம் இருந்தாலும் வன இலாக்கா அதிகாரிகள் அங்கே இருக்கின்ற ஏழைகளை அப்புறப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஃபாரஸ்ட் இலாக்காவை ரெவின்யூ இலாக்கா அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள். ஃபாரஸ்ட் இலாக்கா எப்பொழுதுமே அப்ஜெக்ட் செய்வதால் அதையும் மாற்ற முயற்சி நடக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் மறுபரிசீலனை செய்து ஃபாரஸ்டோடு சேர்ந்திருக்கும் ரெவின்யூ புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும். எந்தெந்த எஸ்டேட் உடைமையாளர்களிடம் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கிறதோ அதை எடுத்தாவது ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கிருக்கின்ற வில்லேஜ் ஆபீசர்களின் கட்டிடங்கள் பழங்காலத்தில் எப்பொழுதோ கட்டிய கட்டிடங்கள். சில வாடகைக் கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல, அந்த ஆபீஸ்களுக்கு ஃபர்னிச்சர் கிடையாது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதற்காக

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஆகஸ்டு 4]

ஒரு திட்டத்தை வைத்து, பேஸ் ப்ரோகாரம் என்று வைத்து ஆண்டு ஒன்றுக்கு நான்கைந்து கட்டிடங்கள் கட்டுவது என்று வைத்து அனைத்து வில்லேஜ் ஆபீஸ்களுக்கும் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்கள் வில்லேஜ் ஆபீசர்கள், தாசில்தார்களிடம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்றால் குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது. அதற்கு மாமூல் கொடுக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, அப்படியே மாமூல் கொடுத்தாலும்கூட சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டிய காலங்களில் ஏராளமான மாணவர்கள் தாலுக்கா ஆபீஸ்களில் பல நாட்கள் சென்றால்தான் அந்த சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்கிறது. எனவே, ஒன்று சர்ட்டிபிகேட் தேவையில்லை என்று வைக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் மாணவர்கள் வரும்பொழுது காலதாமதம் இல்லாமல் உடனடியாக அந்த சர்ட்டிபிகேட்களைக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக அரசாங்கம் உறுதியாக இருக்கிறது என்பதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஒருவேளை தீவிரமாக மதுவிலக்கை செயல்படுத்துவதால் வருவாய் பாதிக்குமோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றுவிட்டு வந்தார்கள். பாரதப் பிரதமர் கேரள முதலமைச்சருக்கு ஒரு அறிவுரை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். கேரள முதலமைச்சர் அங்கு மதுவிலக்கைச் செயல்படுத்தினால் ரெவின்யூ அதிகமாகப் பாதிக்கப்படும் என்று கூறினார்கள். அவ்வாறு ஏற்பட்டால் அதற்கு மானியம் கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆலோசிக்கலாம் என்ற கருத்துப்படக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் அறியும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அந்த நிலையில் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கூறி மதுவிலக்கைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பர்மிட் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அவர்கள் எத்தனை பெரிய மனிதர்களாக இருந்தாலும் அவற்றைத் திரும்பப் பெற வேண்டும். ஏழைகளுக்கு ஒரு நீதி, வசதியுள்ளவர்களுக்கு ஒரு நீதி என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது. இப்படி உதவை அறவே ஒழிக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்களிடம்

1977 அக்டோபர் 4]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

(பிற்பகல் 12-50)

இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தால் நிச்சயமாக நாம் இதிலே வெற்றி அடையமுடியாது என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். ஏனென்றால், வேலியே பயிரை அழிக்கின்ற நிலைமைதான் இப்பொழுது இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள்தான் மதுவிலக்கை அமுல் நடத்த இடையூறாக இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். போலீஸ் நிலையத்திலிருந்து தான் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு உதவி கிடைக்கிறது. அதற்காக, அவர்கள் மாதாமாதம் மாமூல் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே, போலீஸ்காரர்கள் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் செய்தால் வெற்றி அடைய முடியாது. ஆகவே, இதற்காக ஒரு தனி நிறுவனம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல உறுப்பினர்கள் கூறியதைப் போல், பலமுனை வரியை ரத்து செய்து ஒரு முனை வரியாக மாற்ற வேண்டும். குறிப்பாக, நாட்டுச் சர்க்கரை, சாயம் போன்ற பொருட்களுக்குக் கூட பலமுனை வரி விதிப்பதாக அறிக்கையில் கண்டேன். இதனால், ஏழை நெசவாளர்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். மற்றும் தொழில்கள் செய்பவர்கள் பாதிக்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆகவே, பலமுனை வரியை ரத்து செய்து ஒருமுனை வரியாக ஆக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முத்திரைத்தாள் சுலபமாக மக்களுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தால், கருஞ்சந்தையில் வாங்குகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. முத்திரைத்தாள் அச்சடிப்பதில் எந்தவிதச் சிரமமும் இல்லை என்பதை நான் அறிவேன். ஆகவே, முத்திரைத்தாள் தாராளமாக அச்சடித்து, அதனை வாங்கக் கருஞ்சந்தை தேவை என்ற நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இயற்கையின் சீற்றங்களுக்கு மானியங்கள் என்று மானியக் கோரிக்கை கோரப்பட்டிருக்கிறது. மழை, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு மானியம் கொடுப்பதைப் போல், புயலால், பாதிக்கப்பட்டு கடலில் உயிர் இழக்கின்ற மீனவர் குடும்பங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நிவாரணத்தைப்போல், இடி, மின்னலால், பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கும், பனைமரத்திலிருந்து விழுந்து அகால மரணம் அடைபவர்களுக்கும் நிவாரணத் தொகை

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஆகஸ்டு 4]

ரூ. 10,000 அளிக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். காரணம் என்ன வென்றால், இடி, மின்னலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை சாதாரண ஏழை மக்கள்தான். வசதி உள்ளவர்களோ, பணக்காரர்களோ, பட்டணங்களிலே உள்ளவர்களோ இடி, மின்னலால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் இல்லை என்பதை இந்த அரசாங்கம் அறியவேண்டும் ஏனென்றால், பட்டணங்களில் உள்ள வீடுகளில் இடி மின்னல் தாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பட்டணங்களில் உள்ளவர்கள் பறிக்கப்படுவதில்லை. ஏழைகள் மழைக்காலங்களில் நிலங்களில் வேலை செய்பவர்கள், காடுகளில் குடிசைகளில் வாழ்பவர்கள், இவர்கள்தான் சாதாரணமாக இடி, மின்னல்களால் பாதிக்கப்படுபவர்கள். அதிகமாக ஏழைகள்தான் பாதிக்கப்படுபவர்கள். ஆகவே, இடி, மின்னலால் இறந்து போகின்றவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும்.

பென்ஷன் வழங்கப்படுவதில் ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. திருவாங்கூர்-கொச்சின் சர்வீஸில் இருந்தவர்கள், கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தாயத் தமிழகத்தோடு சேர்ந்தபோது, அங்குள்ள பல தமிழர்கள் தமிழ்நாடு சர்வீஸில் சேர்ந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்கப்படுவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு திருவாங்கூர்-கொச்சின் சட்டப்படி பென்ஷன் கொடுக்கப்படவேண்டுமா, அல்லது தமிழ்நாடு அரசு சட்டப்படி பென்ஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டுமா என்ற சிக்கல் இருக்கிறது. சில சமயங்களில் திருவாங்கூர்-கொச்சின் பென்ஷன் அனுசூலமாக இல்லை, தமிழ்நாடு பென்ஷன்தான் அனுசூலமாக இருக்கிறது என்ற நிலையெல்லாமிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையில் அவர்களுக்கு அனுசூலமாக இருக்கிற விதிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி, அவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும். அந்தச் சிக்கல் காரணமாக, பல ஆண்டுகள் ஆகியும் பலருக்கு இன்னும் பென்ஷன் கிடைக்கவில்லை என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

திரு.கொச்சியில், தனியார் பள்ளியில் வேலைபார்த்த ஆசிரியர்களில் பலர் ரிட்டையர் ஆகி பல காலமாகியும் இன்னும் பென்ஷன் பெறாமலிருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, ஒல்டி ஏஜ் பென்ஷன், எப்பொழுதோ ரூ. 20 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது தமிழ்நாடு பட்ஜெட் ரூ. 196 கோடியாக இருந்தபொழுது, நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்த

1977 ஆகஸ்ட் 4] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ரூ. 20 இப்பொழுது பட்ஜெட் ரூ. 633 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. விலைவாசி அதுபோல் உயர்ந்திருக்கிறது. இப்பொழுதும் ரூ. 20 தான் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், நிர்வாகமாக அது வச வேற்கத் தகுந்தது அல்ல; குறைந்தது. ஆகவே அது கொடுக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், ஒன்றை உலு ஆகி, வசதியில்லாமலிருக்கிற ஏழைகள் அனைவருக்கும் பென்ஷன் தரக்கூடிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, முடிவெடுத்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகான் : அன்புள்ள பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் பல கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் பல பேர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி வலியுறுத்தினார்கள் என்ற காரணத்தினால், அந்தக் கருத்துக்கள் அதன் மூலம் ஆழமாகப் பதிந்து இருக்கிறது என்ற நிலையில் அவைகளை ஒரு குறிப்பாக மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மற்றைய புதிய புதிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன உறுப்பினர்கள் ஐயத்தைப் போக்குகிற முயற்சியிலே நான் இப்போது ஈடுபட முயலுகிறேன்.

கடைசியில் எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தை நான் முதலிலே எடுத்துக் கொள்கிறேன். எனது பெருமதிப்பிற்குரிய ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இங்கே பேசியபோது, எல்லோரும் பல கருத்துக்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன், நான் ஏமாந்து போனேன் என்ற அடிப்படையில் சொல்லி, தி. மு. கழக அரசு 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கரா என்று இருந்ததை 15 ஏக்கராவாகக் குறைத்தது என்பதைப் பற்றி மெத்தப் பெருமையோடு இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன். ஆனால் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் தேவை என்ற தீவிரமான அடிப்படையில், புரட்சிகரமான கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தக் காரணத்தினால், பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள நான் விரும்புவது 'பிளூமி டிரான்சாக்ஷன்' என்ற பள்ளத்தாக்கின் உள்ளே, பொதிந்து கிடக்கிற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களையும் வெளிக் கொணருவதற்கு, அவரும் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன்; அப்படி எதிர்

[திரு. கி. மனோகன், 1977 ஆகஸ்டு 4]

பார்த்ததிலே நான் ஏமாந்து போனேன் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு நிச்சயம் இதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு முயலும் என்பதோடு பிணமி பேரால் இருக்கிற அந்த நிலங்களை ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளிலும் அது ஈடுபடும் என்பதை—சட்ட நிபுணர்களைக் கலந்தும் மற்ற அரசியல் கட்சித் தலைவர்களைக் கலந்தும்—நிச்சயமாக ஈடுபடும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை இந்த மாமன்றம் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறது. அந்தக் கருத்தை எல்லோரும் சொன்னார்கள் . . .

திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் கருத்துக்கு நான் மாறுபாடு கொண்டவன் அல்ல. பிணமி நிலங்களைக் கைப்பற்றுவதில் நிதி அமைச்சர் எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு அக்கறை நாங்களும் எடுத்திருக்கிறோம். அவருக்கு உதவுவதற்காக ஒரு தகவலைக் கொடுக்கிறேன். வலிவலம் என்று ஒரு ஊர். அந்த ஊரில் ஒரு கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை அந்த ஊரில் இருக்கிற ஒரு பெரிய நிலப் பிரபு தனக்குச் சொந்தமாக வைத்திருக்கிறார். ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஊரிலே இருக்கிற 200 பேர்கள் மேல் பிரித்து வைத்து விட்டு ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை ஒருவரே வைத்திருக்கிறார். இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. ஆட்சிமன்றத் தலைவராக இருந்தவர் கூட சொல்லி, அதை எடுக்க வேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுத்தோம். எங்களால் பெருமுயற்சி எடுக்கப்பட்டது. அது யார் யார் டேர்லே இருக்கிறதோ அவர்களையே குத்தகைதாரர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டபோது நாங்கள் தான் குத்தகைதாரர்கள் என்று சொன்னார்களே தவிர, அந்த நிலத்தை ஒருவரிடம் தான் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி விவசாயிகள் நம்மோடு ஒத்துழைக்காத காரணத்தால் சில பேர்கள் தப்பி இருக்கிறார்களே தவிர, வேறு இல்லை என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன் (குறுக்கீடு) நீதிபதி ஸ்டே கொடுத்ததாக சட்ட அமைச்சர் சொல்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

1977 ஆகஸ்ட் 4]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : எனது அருமை நண்பர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னதோடு நிற்காமல், முயன்று முயன்று பார்த்தேன், தேடித் தேடிப் பார்த்தேன், தேடினோம் காணவில்லை என்றார். எப்படியும் கண்டுபிடிப்பது என்ற முயற்சியில் நாம் தீவிரமாக ஈடுபடுவோமேயானால், இப்படிப்பட்டவர்களை நிச்சயமாக அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும் என்று நான் மனதார நம்புகிறேன் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்து, அப்படிப்பட்ட முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபடுமேயானால், இந்த அரசுக்கு முற்றிலும் உதவுகின்ற உண்மை நண்பராக எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், அவரது கட்சியும் இருக்கும் என்று நான் மனதார நம்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல, அவர் சொன்ன கருத்தை நான் இங்கே வலியுறுத்துகிறேன். அந்தக் கருத்தைப் நான் இங்கே பேசிய பல நண்பர்களும் வலியுறுத்தினார்கள். அந்தக் கருத்தைத் தான் தோழமைக் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்களும் வலியுறுத்தினார்கள். அதுதான், மதுவிலக்கு எந்த அளவுக்குத் தள்ளப்பட அனுமதிப்பட வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு அமுல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். அவர்கள் வலியுறுத்திய நேரத்தில், சதாசிவம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருந்த கசப்பான, ஆனால் உண்மையான, ஒரு கருத்தை நமக்குச் சொல்லி, இதிலிருந்து எப்படி இந்தச் சமுதாய விரோதிகளை நாம் தடுப்பது என்று அவர்கள் திகைத்தார்கள். நீதிமன்றம் வரை இது ஊடுருவி இருக்கிறதே, காவல்துறையையும் இது ஆட்கொண்டிருக்கிறதே, மற்ற பலதுறையைச் சார்ந்தவர்களும், சமுதாயத்தின் உச்சாணிக் கொம்பில் இருக்கிற உயர்ந்த மனிதர்கள் என்று கருதிக் கொண்டிருப்பவர்களும், இதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறார்களே, எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது என்பதில், அருமை நண்பர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் சதாசிவம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டை படித்துக்காட்டி வேதனைப்பட்டார். ஆனால் ஒன்றை இந்த மாமன்றத்தில் சொன்னால் யாரும் வருத்தப்படக் கூடாது, சென்னையிலே ஒரு குறிப்பிட்ட நண்பர் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்று பகிரங்கமாகத் தெரிகிறது. அவரது பெயரை இந்த மாமன்றத்தில் நான் தெரிவிக்க விரும்பவில்லை. அவர் உள் பிடிபடுகிறார்கள், தப்புகிறார்கள். பீஸிங் சாராய சாம்பாஷ்டி அதிபராக இன்னும் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. மனோகரன்] [1977 ஆகஸ்ட் 4]

அவர்களைப் பற்றி எந்த நடவடிக்கையும் இதுவரை எடுக்கப்படவில்லை. என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் எப்படியோ தப்பிச் சென்று விட்டார்கள்.

*திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அவசரகால சட்டத்தின் போது பதுக்கல் பேர்வழிகள், அவர்களைப் போன்ற கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள், பொதுவாக சமுதாய விரோதிகள் இவர்களை எல்லாம் கைது செய்ய வேண்டும் என்று தாக்கீதுகள் மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுகளுக்கு வந்தன. அந்த வகையில் மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுத்து பதுக்கல் பேர்வழிகள், கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் இவர்களோடு இணைத்து கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்கள் 150-க்கு மேற்பட்டவர்களை 'மிசா' கைதிகளாக அன்றைக்கிருந்த கழக அரசு கைது செய்து சிறையில் வைத்திருந்தது. அப்போது கைது செய்யப்பட்டவர்களில், சென்னை மாநகரில் உள்ள பல பெரிய புள்ளிகள், தமிழகத்தில் உள்ள பல பெரிய புள்ளிகள் அடங்கியுள்ள இந்த பட்டியலில் உள்ளவர்கள், கட்சி சார்பற்ற முறையில் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் அதில் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்தார்கள். இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லுவேன், முன்னேற்றக் கழக சார்புடையவர் ஒருவர், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக இருந்தவர், அவர்கூட கைது செய்யப்பட்டு உள்ளே வைக்கப்பட்டிருந்தார். அப்போதிருந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் ஓரிருவர் மத்திய உள்துறை அமைச்சர் பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்களைச் சந்தித்து, இவர்களை வேண்டுமென்றே கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்று கொடுத்த புகார் மீது, அந்த இரண்டு பேர்களுக்காக மத்திய அரசு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களை எல்லாம் மிசா கைதிகளாகப் பிடிக்கக் கூடாது என்ற உத்திரவை தமிழக அரசிற்கு அனுப்பியது. அது இப்போது கோப்பில் இருக்கும். பைலில் பார்த்தால் தெரியும். அந்த வகையில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையை மத்திய அரசு குறுக்கிட்டு தடுத்துவிட்டது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றும், அவர்களுக்கெல்லாம் இவர் பாதுகாப்பு இருக்கிறதோ என்றும் நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லவே இல்லை. ஆனால் இந்தப் பெரும்

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. கி. மனோகரன்]

புள்ளிகள் சொல்வதற்காக வருத்தப்படக் கூடாது. ஊரிலே என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் எங்களை எவனும் ஏதும் செய்ய முடியாது, எங்களுக்கு இன்னார் பக்க துணையாக இருக்கிறார்கள் என்று பேசிய பேச்சுக்களை கேட்டதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட நெஞ்சப் புண்ணை ஆற்றுவதற்காக இந்தக் கருத்தை உங்களிடம் வைத்தேனே தவிர, தங்களுக்கு அக்கறை இல்லையென்றோ, நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க தவறினீர்கள், அல்லது எடுக்க மாட்டீர்கள் என்று கருதவில்லை யென்று உங்களுக்கு பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மு. அரங்கநாதன்: பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, * *

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்

* * 'புரொஹிபிஷனை'ப் பற்றி பேசியவர்கள், குறிப்பாக பெருமதிப்புக்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிடும் பொழுது என்ன தான் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் சரி அந்த நஷ்டத்தைப் பற்றி நாம் கவலைப்படக்கூடாது, எப்படியாவது நிதி நிலையை வேறு வகையில் பெருக்கி நாம் இந்த மதுவிலக்கை உறுதியாக கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். அதற்காக எனது வரவேற்பை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிற அதே நேரத்தில், அதன் மூலம் நாம் இழக்கும் தொகை ரூ. 130 கோடி என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டி சென்ற மாதம் 30-ம் தேதியன்று டெல்லியில் நடைபெற்ற ஒரு மாநாட்டில் நமது அதிகாரிகள் கலந்து கொண்டு, அந்த மாநாட்டில் கருத்துக்களை தெரிவித்த பொழுது இது பற்றி இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை யென்று அவர்கள் எனக்குத் தகவல் தந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இப்போது நல்ல சுவையான செய்தியைத் தந்திருக்கிறார். கேரளா முதலமைச்சர் அந்தோனி அவர்களுக்கு பெருமதிப்புக்குரிய பாரதப் பிரதமர் பதிலளிக்கும் பொழுது நிச்சயமாக ஓரளவுக்கு சரிகட்டுகிற அளவுக்கு உங்களுக்கு வாய்ப்பினை வழங்குவோம் என்று தெரிவித்ததைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரையில்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்கி
(பிற்பகல் 1:05—1:10-க்குள் சில பகுதிகள் அகற்றப்பெற்றன)

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1977 ஆகஸ்டு 4]

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கும் இந்த மன்றத்திற்கும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த ரூ. 130 கோடி இழப்பு என்பது சாதாரணமான இழப்பு அல்ல. இந்த இழப்பை ஈடுகட்டுவதற்கு நிச்சயமாக கவலையுணர்ச்சியோடும், அக்கறை உணர்ச்சியோடும் பரிவுணர்ச்சியோடும் அதே நேரத்தில் கடமையுணர்ச்சியோடும் மத்திய சர்க்கார் நமக்கு உதவ வேண்டுமென்று நான் இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் ஒரு புரொஹிபிஷனிஸ்ட். இங்கே ஆளுநராக இருப்பவர் ஒரு புரொஹிபிஷனிஸ்ட். இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் அதில் அளவு கடந்த அக்கறை கொண்டவர் என்று பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் சொல்லி நீங்கள் மூன்று பேர் இருக்கும்போது நாலரை கோடி சமுதாயம் இதன் மூலம் காப்பாற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

ஆனால் நண்பர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னபடி நமது மாநிலத்தில் மதுவிலக்கு கொண்டுவந்ததற்குப் பிறகு மத்திய அரசை அணுகி கேட்டபோது ஏற்கனவே ரத்து செய்த மாநிலமாகிய தமிழ்நாட்டுக்கு இந்த வாய்ப்பு இல்லை என்றும் மற்ற மாநிலங்களுக்குத்தான் நாங்கள் அந்த வாய்ப்பினை வழங்குவோம் என்றும் அப்போது பிரதமராக இருந்த இந்திரா காந்தி அம்மையார், அவர்கள் ஒரு கருத்தை திட்டவாட்டமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிதியைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு இப்படிப்பட்ட நியதிகளைப் பற்றியும் நியாயங்களைப் பற்றியும் பேசுவதில் அர்த்தம் இல்லை. அரசியல் ரீதியாக நாட்டு மக்களை வழிநடத்திச் செல்கிற ஒரு அரசு வருவாய்த் துறையைப் பெருக்கிக் கொள்வதன் மூலம் மக்களுக்குத் தேவையான—வெல்பேர், மெஷேர்ஸ்—நலன் நாடும் திட்டங்களைப் போடும்போது ஏன் இந்த மதுவிலக்குப் பிரச்சனையைப் பற்றியெல்லாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்ட அமைச்சர்களும் மையத்தில் உண்டு என்பதை நான் மறந்துவிடவில்லை என்றாலும் நம் அதிகாரிகள் அங்கே சென்றவர்கள் இங்கு வந்து எனக்குத் தகவல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பைனான்ஸ் கமிஷனைச் சந்திக்கும்போதும் ப்ளானிங்

[1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. கி. மனோகாண்]

கமிஷனைச் சந்திக்கும்போதும் நமது மாநிலத்தின் சார்பாக இந்தக் கோரிக்கையை பலமுள்ள கோரிக்கையாக எடுத்து வைத்து எந்தளவிற்கு அதிகமாகப் பணம் பெற முடியுமோ அந்தளவிற்கு நாம் முயற்சிக்க வேண்டும், அதற்கேற்ற முறையில் நாம் பணியாற்றவேண்டும் என்று அவர்கள் அந்தக் கருத்தை என்னிடம் சொன்னார்கள். அதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னும் சொல்கிறேன். நமது முன்னாள் முதல்வரும் இன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும் இருக்கிற என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள், மிக அருமையாக எடுத்துக் காட்டியபடி—நம்மைச் சுற்றிச் சுற்றி இருக்கின்ற மாநிலங்கள் அத்தனையிலும் சாராயம் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது, அந்தப் புனலோடு புனலாக மைசூர் மாநிலம் சேர்ந்து கொள்கிறது, பக்கத்திலிருக்கிற பாண்டிச்சேரி, பங்கு கொள்கிறது, ஆனால் நடுவில் இருக்கிற தமிழ்நாட்டில் மட்டும் நாம் இதிலே எந்த விதமான அக்கறையும் இல்லாமல் மதுவிலக்கு எங்களது உயிர் மூச்சு என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்பதன் மூலம் எப்படி எங்கள் வருவாயைப் பெறமுடியும் என்று அவருக்கே உரித்தான ஒரு உவமையைச் சொல்லி அந்த உவமையின் மூலம் அவர்களுக்கு அதில் இருக்கிற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஒரு விஷயத்தை நான் உணர்ந்திருப்பதில் திருப்திப்படுகிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற அத்தனை உறுப்பினர்களும் இந்த விஷயத்தில் உறுதிப்பாடாக இருக்கிறார்கள். அந்த உறுதிப்பாட்டைக் காப்பாற்றத் தக்க வகையில் இந்த அரசு உழைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதையொட்டி சில உண்மைகளை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது மது பர்மிட் பெற்றவர்களின் தொகை எவ்வளவு என்பதுபற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். 59,000 பேர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களில் பலர் அதை திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதற்கும் தயாராயிருக்கிறார்கள். இது தங்களுடைய பிறப்புரிமை என்று வாதாடுகிறார்கள். இது இல்லாவிட்டால் எங்கள் உடல் உயிருக்கு ஆபத்து என்று வாதாடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்பதை சதாசிவம் கமிட்டி ரிப்போர்ட் தெளி

[திரு. கி. மனோகரன்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

வாகுச் சுட்டிக்காட்டிவிட்டு, உடலுக்கோ அல்லது உயிருக்கோ மது அருந்தினால்தான் வாழமுடியும் என்ற நிலை இல்லை என்பதை ஒரு மருத்துவர் தவிர, அத்தனை மருத்துவர்களுக்கும் ஒரு சேர கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விஷயத்தில் நிச்சயமாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தகுந்த கவனம் செலுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு பேசிய சிலர் முதியோர் உதவித் தொகை பற்றி இங்கே பேசினார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அடுத்த பொருள் பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேச ஆரம்பித்த காரணத்திற்காக பேசிய பொருள் பற்றி ஒரு யோசனை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கழக ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த மதுவிலக்கைத் தீவிரப்படுத்த ஓரத்தநாடு திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் மிக நல்லமுறையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஓரத்தநாடு வட்டாரத்தில் உள்ள ஓரத்தநாடு, திருவோணம் ஆகிய தொகுதிகளில் போலீஸ் அதிகாரிகள் ஆங்காங்கே கிராமக் குழுக்கள் அமைத்து அந்தக் குழு மூலம் யாராவது கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சினால் அவர்களை எல்லாம் கண்டுபிடித்து போலீஸாரிடம் அவர்களை ஒப்படைத்தார்கள். அப்படி ஒப்படைக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் பொது மன்றத்தில் வந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு இனிமேல் குடிப்பதில்லை, கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதில்லை என்று சத்தியம் செய்து கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை அவர்கள் இல்லக்கிழத்தி களேகூட பிடித்து அவர்கள் பெருமைபெற்றார்கள், விருதுகள் எல்லாம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து பலயிடங்களில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அப்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டிலும், போலீஸ் அதிகாரிகள் மாநாட்டிலும் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. அந்தத் திட்டங்களை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வாங்கி அதிகாரிகளோடு ஆலோசித்துப் பார்த்து, அவற்றை தமிழகத்திற்கு விரிவுபடுத்துவார்களேயானால் தலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன அந்தத் திட்டத்தை நிச்சயமாக வாங்கிப் பார்த்து, இந்த அரசு அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு சிந்தித்து செயல் படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உறுதி அளிக்க விரும்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: * *

திரு. மு. கருணாநிதி: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. அரங்கநாதன் அவர்கள் பேசியபோது * * பேசிய பகுதியிலிருந்து, அதற்குச் சொல்லப்பட்ட பதில்கள், இப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பகுதி, இவை அனைத்தும் சபை நடவடிக்கை குறிப்பேட்டிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும் என்று உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இங்கு 59 ஆயிரம் பேர்கள் பெர்மிட் ஹோல்டர்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களது பெயர்களை வெளியிடுவதால் பெருத்த பலன் ஏற்படும் என்று கருதுகின்றேன். ஆகவே இவர்களது பெயர்களை வெளியிட அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அவ்வளவு அக்கறை இருக்குமானால் அரசு இதுபற்றி யோசிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து இங்கு முதியோர் உதவித் தொகையைப் பற்றி பலர் பேசினார்கள் . . .

திரு. துரை முத்துசாமி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசிலிருந்து பிரம்மானந்தரெட்டி அவர்கள் உத்தரவு போட்டார்கள், அதன்படி தான் நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது மட்டும் முக்கியமல்ல, மிசாவில் அப்படிப்பட்ட உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: அடுத்தாற்போல், முதியோர் உதவித் திட்டம் பற்றிப் பலர் பேசினார்கள். முதியோர் உதவித் திட்டம் 30. சமூக நலன் என்பதின் கீழ் உறுப்பினர்கள்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்கு பிற்பகல் 1-15—1-20-இல் சில பகுதிகள் அகற்றப்பெற்றன.

[திரு. கி. மனோகரன்] [1977 ஆகஸ்டு 4]

பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்த காலத்தில் முதியோர் உதவி பெற்றவர்கள் 45,362 பேர்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் காலியான இடங்களை கணக்கிட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் கணக்கிட்டு, குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி காலத்தில் 11,520 பேர்களுக்கு அதிகப்படியாக முதியோர் உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டது. 56,882 பேர்களுக்கு இப்போது முதியோர் உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-78-ம் ஆண்டில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 1.48 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தகுதி பெற்ற முதியோர்கள் அனைவரும் உதவித் தொகை பெற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன். இந்தத் திட்டத்தில் மேலும் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று முறையீடுகள் வருமானால் இதற்கென்று உச்சவரம்பு எதுவுமில்லாமல் இன்னும் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்படும் என்பதை நான் இந்த அவைக்கு உறுதிக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, இங்கு காரசாரமாக பேசப்பட்டது ஒன்று, ஜமாபந்தி என்ற ஒன்றை ஒழித்துக்கட்ட முடியாதா என்பது. இதைப்பற்றி பலரும் கடுமையாகப் பேசினார்கள். ஜமாபந்தி என்றால் என்ன என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பீற் குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது ஜமாபந்தி அறவே நீக்கப்பட்டது என்றும், குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் இது மீண்டும் அமலுக்கு வந்தது, அப்போது தான் ஜமாபந்தி தலைதாக்கிற்று என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இது இருக்கக் கூடாது என்பதற்கான காரணங்கள் சொல்லப்பட்டன. இருப்பதற்கான காரணங்களையும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இருக்க வேண்டுமென்பதற்கான காரணங்களில்

(பிற்பகல் 1-20)

(1) that under audit system, accounts are not settled promptly and consequently, the work of collection of Land Revenue, etc., and compilation of statistics are delayed; and

(2) that by abolition of Jamabandi, the ryots have been deprived of the opportunity to meet the Departmental Officers and have their grievances redressed.

(3) The Government examined the recommendation of the Board of Revenue for restoration of Jamabandi and invited constructive suggestions from interested persons particularly

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. கி. மனோகரன்]

agriculturists for improving the Jamabandi system. The views expressed in favour of and against the system of conducting Jamabandi were considered. Government considered that Jamabandi in addition to providing for a full and complete check of all village accounts affords an opportunity to villagers to meet the officials and for officials to check and, where necessary, revise on a summary basis, levies, rates, penalties, etc., imposed upon the ryots. They considered that the experiment of the audit system has resulted in delays, back-log and denial of the favourable aspects of Jamabandi. The Government, therefore, decided that the experiment that was being tried in limited areas in each district should be given up and Jamabandi reintroduced in all the Revenue Divisions from Fasli 1386. Orders were accordingly issued restoring Jamabandi in all the taluks from Fasli 1386.

இங்கே நண்பர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டபோது, 'இது கூடாது' என்று அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்த நேரத்தில், அவர்களது பேச்சில் இருந்து உருவாகி யிருக்கிற உணர்வு என்று நான் கருதுகிறேன், அதை நான் கவனித்தேன். இந்த ஜமாபந்தி சிஸ்டம் என்று ஒன்றிருக்கிறதே, அதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் எப்படிச் கருதுகிறார்கள் என்றால், remanent of the colonial past.

இப்படி அவர்கள் கருதியிருக்கக் கூடும் என்று நான் கருதுகிறேன். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே உருவாகிய இந்த அமைப்பு, இப்படிப்பட்ட ஆர்பாட்டங்கள் எல்லாம் தொடர்ந்து நீடிக்கத் தேவையில்லை என்று கருதி சொல்லி யிருக்கக் கூடும். நீங்கள் கூறிய உங்களுடைய கருத்துக்களை யெல்லாம் நான் கேட்டேன். அந்தக் கருத்துக்களை அமைச்சர் அவையிலே வைத்து, இதுபற்றி முடிவெடுப்பதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, எப்படி ஜமாபந்தியை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதில் ஆவேசம் காட்டினார்களோ, அதைவிட ஆயிரம் மடங்கு ரெவின்யூ போர்டை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதிலே காட்டினார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ளவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். நானும் அதைப்பற்றி கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். ரெவின்யூ போர்டு ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கு அவர்கள் பல காரணங்களைச் சொன்னார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1977 ஆகஸ்ட் 4]

இருந்த காலத்திலேயே இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்து இருந்தது. அதற்குப் பிறகு, இந்த அவையில் நமது இன்றைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முன்னாள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது, நமது மதியழகன் அவர்கள் ஒரு அறிவிப்புத் தந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு, மறுநாள் அந்த அறிவிப்பு அது போக வேண்டிய இடத்திற்குப் போயிற்று. அதற்கு என்ன காரணம் கூறினார்கள் என்றால், நான் அப்போது ஆளும் கட்சியிலே இருந்தேன், யாரையும் கேட்காமல், திடீரென்று சொன்ன காரணத்தினாலேயும், பரிசீலனை செய்யாமல் இந்தக் கருத்தை எப்படி அவர்கள் சொல்லலாம் என்று கோபித்துக் கொண்டு, அன்றைய முதல் அமைச்சர் அதை அப்படியே படுக்கையிலே போட்டார் என்று கேள்விப்பட்டேன். இதற்குமேல் எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாது. எனவே, இந்த ரெவின்யூ போர்டு ஒழிக்கப்படுவதில், இந்த மாமன்றத்திற்கு எப்படி இத்தகைய ஒத்த கருத்துக்கள் வந்தது என்பதை என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை.

இந்த ரெவின்யூ போர்டைப் பற்றி எனக்கு அதிகம் தெரியாது. நான் அதிகம் பழகியவனும் அல்ல; போனதும் கிடையாது. ஒரே ஒருமுறை, அதுவும் அமைச்சர் ஆனபிறகு அந்தக் கட்டிடத்தில் நான் ஏறியிருக்கிறேன். இங்கே இருப்பவர்கள் பலமுறை ஏறியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்படி ஏறி, ஏறி பார்த்த பூமுகையில் வருத்தப்படுகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே நண்பர் மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் அவர்கள், “இந்த ரெவின்யூ போர்டு ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அதுவும், அய்யய்யோ அது கூடவே கூடாது என்றும், அவர்கள் எங்களைப் பார்க்கவே மறுக்கிறார்கள் என்றும், பிறகு வாங்க என்று சொல்கிறார்கள் என்றும், இன்டர்வியூ கொடுக்கவே மாட்டார்கள் என்றும் சொல்லிவிட்டு, அங்கே இருப்பவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ்.-ஐச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றும், பெரும் பணக்கார வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், நாம் விடுகின்ற வியர்வைத் துளிகள், கண்ணீர்த் துளிகள் அவர்களுக்குத் தெரிவது இல்லை” என்றும் கூறி, இதிலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய மனது வைத்து, இந்த ரெவின்யூ போர்டு உடனடியாக ஒழிக்கப்பட்டு தாங்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்றும், எங்களை யெல்லாம் காப்பாற்றுவங்கள் என்றும் முதல் அமைச்சரை ஆபத்தாந்தவனாகக் கருதி, அதை ஒழிப்பதற்கான திட்டம் தீட்டுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. கி. மனோகரன்]

நீங்கள் சொன்ன கருத்துக்களை நான் பெற்றிருக்கிறேன். அந்தக் கருத்துக்களை வைக்க வேண்டிய இடத்தில் வைத்து எடுக்க வேண்டிய முடிவுகளை எடுக்கும்போது எடுத்து முடிவை உங்களுக்கு இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவிப்பேன் என்பதை மெத்தப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கு பேசியவர்கள் இன்னொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நாட்டுச் செக்கு எண்ணையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய்க்கு வரி போடலாமா என்று கேட்டார்கள். இது ரொம்ப அதியாயமாயிற்றே என்றார்கள். உண்மையான நாட்டுச் செக்கு, கள்ள நாட்டுச் செக்கு என்றெல்லாம் கூடப் பேசினார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதில் இருக்கும் உண்மையை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டுச் செக்கு ஆட்டுவதைப் பற்றியோ, அதன்மூலம் எண்ணெயைப் பெறுவதைப் பற்றியோ யாரும் கவலைப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு இருக்கிறது. ஆனால் எக்ஸ்பெல்லர் என்ற சாதனத்தைப் பொருத்தி அதிலே தயாரிக்கப்படுகிற எண்ணெயை நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய் என்று கூறி விற்கின்ற காரணத்தாலே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வந்தது என்று இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னை விடக் கொஞ்சம் விஷயம் அதிகமாக திரு. சண்முகம் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று அவர் எழுகிறார் என்பதிலிருந்து புரிந்துகொண்டு அவருக்கு இடம் தந்து அமருகிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: விளக்கத்திற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். ரோட்டரி எண்ணெயை நாட்டுச் செக்கிலிருந்து வாங்கி விற்கிறார்கள் என்ற பொருளில் சொல்லவில்லை. பவரில் ஓடுகிற நாட்டுச் செக்கிலும் மரச் செக்கை வைத்துத்தான் எள்ளை ஆட்டுகிறார்கள். அதிலிருந்து வருகின்ற எண்ணெயை நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய் என்று கூறி அதற்கு வரி விலக்கு கூடாது. மாடு வைத்து ஆட்டுகிற நாட்டுச் செக்குக்குத்தான் வரிவிலக்கு உண்டு என்ற எண்ணத்தில் கொண்டு வரவேண்டும். நான் மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்—பவரில் வைத்து மரச் செக்கிலேயே எண்ணை ஆட்டுகிறார்கள். அதற்கு வரிவிலக்கு கூடாது. மாடு வைத்து எண்ணை ஆட்டுகிறவர்களுக்கு வரிவிலக்கு உண்டு என்ற அந்த எண்ணத்தில் போடவேண்டும். (குறுக்கீடு) கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல் “நாட்டுச் செக்கு” என்று போட்டால் கூட சரியாக இருக்கும்.

[1977 ஆகஸ்டு 4]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நாட்டுச் செக்கானாலும், மாட்டுச் செக்கானாலும் அதை ஒட்டுவது மாடுகள் என்று நமக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அது விவரமாக இல்லை. அதுதான் வந்த வம்பு. பவரை வைத்து ஒட்டுகிற நாட்டுச் செக்கு எண்ணெய்க்கு வரி உண்டு என்று போட்டிருந்தால் தொல்லை வந்திருக்காது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அந்த வாசகம் பொருத்தமாக இல்லாத காரணத்தால்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இந்தச் சந்தேகம் நிவர்த்தி யானதற்காக நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுவையோடு பேச விரும்பி பல மெம்பர்கள் வெல்லத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வெல்லத்திற்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னதோடு நிற்காமல் அனைத்துப் பண்டங்களுக்கும், பொருள்களுக்கும் ஒருமுனை வரி தான் விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூட அவர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். நான் அதற்கு விளக்கம் என்ற முறையில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒருமுனை விற்பனை வரி பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிற இடங்கள் இவைகள் சிறிய அளவிலே, தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவிலே இருந்தால் இவைகளுக்கு மட்டும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மணி 1½ ஆகிறது பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளை மேலும் நீடிக்க அனுமதிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே பேரவையை எவ்வளவு நேரம் நீடிக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முடிக்கிறவரை என்ற அர்த்தம்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : அதோடு வெட்டுத் தீர்மானங்களை யெல்லாம் வற்புறுத்த வேண்டி வரும்.

1977 ஆகஸ்டு 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்குத் தகுந்தபடி நிதி பயமைச்சர் அவர்கள் முடித்துக் கொள்வார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பலமுனைவரியும் ஒருமுனை வரியும் கொண்ட விற்பனை வரி அமைப்பிலிருந்து திடீரென்று எல்லாப் பொருள்களையும் ஒருமுனை வரிக்குக் கொண்டுவருவது நடைமுறைக்கு ஏற்றதாகவும் சாத்தியமாகவும் இல்லையென்று வணிக வரிச் சீரமைப்புத் தனி அலுவலர் கூறியுள்ளார். இதுவரையிலும் 120 பொருட்களை பலமுனை வரியிலிருந்து ஒரு முனை வரிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1950 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம் பிரிவு 3 (2)-ன்படி ஒவ்வொரு வியாபாரியும் ஒரு முனைவரி செலுத்துவதற்கு ஒட்டுமொத்தத் தொகை எவ்வளவாக இருந்தாலும் விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டும். எல்லாப் பொருட்களையும் ஒருமுனை வரிக்குக் கொண்டுவந்தால் சில வியாபாரிகள் விரிவான கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டிய நிலைமையும் பலமுனை வரிச் செலுத்துகிறவர்கள் அவர்களுடைய வருமானம் வருடத்திற்கு 50 ஆயிரத்திற்கும் குறைவாக இருந்தால் பெறுகின்ற வரிச் சலுகையும் அனுபவிக்க முடியாது. எனவே எல்லாப் பொருட்களுக்கும் ஒரு முனை வரி விதிக்க இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு சில பேர்கள் இயற்கையின் சீற்றத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் போதுமான தொகை வழங்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். மின்னவர்களுக்கென்று நீங்கள் இவ்வளவு வழங்குகிறீர்கள், ஆனால் அதே நேரத்திலே திடீரென்று வானத்தில் மின்னல் கீறல் ஏற்படும்போது அது கண்ணிலே பட்டு கருகிச் சாகின்ற அளவுக்கு வருகிறார்களே அவர்களுக்கெல்லாம் ஏதாவது உதவுக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். நிச்சயமாக அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிற நேரத்திலே திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், பனை ஏறுகிறவர்கள் தவறி விழுவார்களானால் அவர்கள் உயிருக்கு ஆபத்து வருமானால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் உதவுகின்ற உத்தேசம் அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதையும் நான் மெத்தப் புணியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1977 ஆகஸ்டு 4]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இரண்டு சலுகைகள் வழங்குவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பரிசீலனையில் இருப்பதாக நான் கூறினேன். இப்படித்தான் திரு. ஜேம்ஸ் அவசரப்பட்டு வம்பிலே மாட்டிக்கொள்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. நான் இதை நல்லெண்ணத்திலே சொல்கிறேன், தவறாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். இங்கே பேசியவர்கள் தண்ணீருக்கு வரி விதிக்கக் கூடாது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள், நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கைக்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள புத்தகத்தைப் பார்ப்பார்களானால் அதிலே 8-வது பக்கத்திலே 13-வது பாராவிலே :

“Lands in this State are generally classified under two categories ‘wet’ and ‘dry’. The assessment on dry and wet lands is fixed at resettlement with reference to the nature of the soils and the prices of agricultural commodities’ proximity to the irrigation sources, etc. The assessment fixed for wet lands includes a portion representing the charge for water. In the case of dry lands, where water is taken from Government sources for irrigation, a separate charge called ‘Water Cess’ is levied in addition to the assessment on such dry lands. Under the system of standard rates of water cess, a fixed water cess on the scale of standard rates is levied varying only with the class of irrigation sources. Special water rates are in vogue in the major and medium irrigation projects and for Special Minor Irrigation Programme Works . . .”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருத்தை அவர்களது கவனத்தில் வைத்து அது பரிசீலிக்கப்படும் என்று சொல்வதைவிட ஓரளவிற்கு அதிலே இருக்கிற நியாயத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இன்னொன்றையும் கிளப்பினார்கள். செக்போஸ்ட் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கடத்தல்காரர்களுக்கு காவல் தெய்வங்களாக இருக்கிற இடங்கள் தான் செக்போஸ்ட்கள் என்ற கருத்துக்களையெல்லாம் இங்கே பேசினார்கள். அங்கே வழங்கப்படுகிற பரிசுச் சீட்டுக்குப் பெயர்தான் மாமூல் என்று

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. கி. மனோகரன்]

குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே யார் தொடர்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பல பொருட்கள், பண்டங்கள் கடத்தப்படுகின்றன. அவைகளை நாம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து நிறுத்தினாலொழிய நிச்சயமாக நமது வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியாது என்று இங்கே பேசிய பெருவாரியான நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் யார் யார் என்ற புள்ளி விவரங்களை நாம் சுலபமாகக் கண்டுபிடித்துக் கொள்ளலாம். நான் யாரையும் குறை சொல்வதாகக் கருதிக் கொள்ளக் கூடாது. சில பழம் பெருச்சாளிகள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பணத்தைக் காட்டினாலே போதும், லாரி போகும், பணம் பறக்கும், அவர்களது கரங்களுக்கு வரும். அந்தச் சாவடியில் உள்ளவர்களின் சொத்து மதிப்பைக் கணக்கிட்டுக் காட்ட வேண்டுமென்று இங்கே பேசிய அருமை உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார். நான் கூறுகிறேன், அது பல இலட்சங்களைத் தாண்டினாலும் ஆச்சரியப்பட மாட்டேன். எத்தனை லாரிகளை ஓட்டுகின்றார்கள். அவைகள் வருவதற்கு முன் லைட் அடித்துக் காட்டுகிறார்கள், உடனடியாக செக் போஸ்டிலே இருப்பவர்கள் 'நம் ஆள் வருகிறான்' என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள். புரிந்து கொண்டு நிற்கும்பொழுது திடீரென்று ஒரு கட்டு தள்ளப்படுகிறது. அதில் அரிசியும் போகலாம், கோயில் சிலைகளும் இருக்கும். இவைகள் அத்தனையும் கடத்தப்படும் பொருட்களாக இருக்கின்றன. இவைகளைக் கண்டறிந்து, இத்தகைய சமூக விரோதிகளை இன்னும் தெரிந்து கொண்டு அவர்களைத் தண்டிப்பதன் மூலம், கடுமையாகத் தண்டிப்பதன் மூலம் இந்த அரசு தனக்கென்று ஒரு தனிப் பெருமையைத் தேடிக்கொள்ளும் உங்களுடைய உதவியோடு என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கின்றேன். இவைகளை நிறுத்துவதற்கு உரிய வழிமுறைகள் அனைத்தையும் ஆராயும் என்பதை உங்கள் அனைவருக்கும் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றபடி இங்கே பேசியவர்களெல்லாம் அவர்கள் பேசிய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களையே திரும்பத் திரும்பப் பேசிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலையில்தான் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக ஸ்டாம்பைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அதைப்பற்றி நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1977 ஆகஸ்டு 4]

“வில்லேஜ் எஸ்டாபிஷ்மெண்டை”-ப்பற்றி திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டதாகக் கேள்வி. அதிலே 50 சதவிகிதம் உண்மையாக இருக்கலாம் என்றும், மீதி 50 சதவிகிதம் அவருக்குத் தவறாகத் தந்த தகவல்கள் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஐம்பது சதவிகிதம் உண்மை என்று சொல்லும்பொழுது ஒரு வில்லேஜுக்குப் போகும்பொழுது வில்லேஜ் அஃபிஷியலாக இருப்பவர்களுக்கு மேஜை இல்லை, உட்காரப் பெஞ்ச் இல்லை, லைட் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதில் 50 சதவிகிதம் உண்மை. ஆனால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தகவல்களை வைத்து உங்களிடத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

“The Village Officers are not full time Government servants. As part-time Government servants they are not eligible for retirement benefits such as gratuity, pension, Family Benefit Scheme, etc. Nevertheless, the Government have taken into account their valuable contribution to administration and have extended the Family Benefit Scheme to the Village Officers and Village Servants also with effect from 1st April 1975. Another recent facility given to Village Officers and servants is in the shape of an increase of honorarium of Rs. 5 per mensem extended to them with effect from 1st January 1977 . . .”

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டது, அது கோளத்தோடு இணைந்திருந்த காலத்தில் வேறு வகையான முறையில் அமைந்திருந்தது என்றும், ஆகவே அதற்குத்தான் பரிகாரம் தேவை என்றும் கேட்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நான் பொதுவாக அந்தக் கருத்தைச் சொல்லிவிட்டு சிறப்பாகக் கன்னியாகுமரி பற்றிச் சொல்லலாம் என்பதற்காக அந்தக் கருத்தைச் சொல்லாமல் விட்டேன். ஒருவேளை மறந்து போவேனோ என்று எனக்கு நினைவூட்டிய திரு. சண்முகம் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு பேசப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் இதய பூர்வமான கருத்துக்களாக, இந்த அரசின்மேல் அக்கறை கொண்டவர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களாக அமைந்திருந்ததற்காக நான் மெத்தவும் பெருமைப்படுகிறேன். மிகச் சர்மான்யனாக நான் ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து, நண்பர்களின் துணையோடு, அதிகாரிகளின் துணையோடு

1977 ஆகஸ்டு 4] [திரு. கி. மனோகரன்]

தயாரித்து இங்கே உங்கள் மத்தியில் வைக்கின்ற அளவிற்கு ஒரு வாய்ப்பினைப் பெற்றமைக்காக நீங்கள் என்னை வாழ்த்துவிர்கள் என்று மனதார நம்புகிறேன்.

இன்னும் மனந்திறந்து ஒன்றைச் சொல்கிறேன், அனுபவம் எனக்கு அதிகமில்லை. அப்படிச் சொல்வதிலே எனக்குக் கூச்சமில்லை. அந்த அனுபவத்தை எனக்குத் தருகின்றவர்கள் எனக்கு முன்னால் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். நான் கோபமாகச் சில வார்த்தைகளைச் சொன்னால் தயவு செய்து அதற்காக ஆவேசப்பட்டு என்னை நீங்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னை உங்கள் அன்புகளும், சகோதரர்களும் ஏற்று, இப்படிப்பட்ட ஒரு சின்னஞ் சிறியவன், அனுபவத்தில் சொல்கிறேன், வயதில் அதிகமானாலும், அனுபவத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறேன், இப்படிப் பட்ட ஒரு பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து நம் முன்னால் வைத்திருக்கிறானே என்று பாராட்ட வேண்டியவற்றைப் பாராட்டவும், பொக்கை கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் பொக்கை கொடுக்கவும், 'பிரிப்பேட்ச்' வீச வேண்டிய இடத்தில் செங்கற்களை வீசியும், அப்படி வீசுகின்ற செங்கல் எனக்கு வலியை உருவாக்காது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு, ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஏற்று, நீங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு ஆதரிப்பீர்கள் என்று கருதி அமர்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நிதியமைச்சரிடத்திலே ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பொது விற்பனை வரிகள் என்ற தலைப்புள்ள புத்தகத்தில், 7-ம் பக்கத்தில், 1-4-1966 ஆம் நாளிலிருந்து உணவு தானியங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது விவர அட்டவணையில் உணவு தானியங்களைச் சேர்த்துக் கொண்ட பின்னரும் இந்த விலக்கு நீடிக்கிறது என்று இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், பொது விற்பனை வரிச் சட்டம்—சில முக்கிய திருத்தங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ், உணவு தானியங்களுக்கு முதல் விற்பனைக் கட்டத்தில் 1 சதவீதம் 7-9-1976 ஆம் நாளிலிருந்து வரி போடப்பட்டிருக்கிறதென்றால், என்னென்ன உணவு தானியங்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1977 ஆகஸ்டு 4]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இது 1976-77-ல் செய்யப்பட்ட திருத்தம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : திருத்தம் கொஞ்சம் ஆபத்தானதாக இருப்பதால்தான் முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்கும் நிதியமைச்சருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வருகிறேன். அதை ஏதோ கவனிக்காமல் விட்டு விட்டிருக்கலாம்—எனக்குத் தெரியவில்லை. முதல் விற்பனைக் கட்டத்தில் உணவு தானியங்களுக்கு 1 சதவீதம் 7—9—1976 ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, வரி போடப்பட்டிருக்கிறது உணவு தானியங்களுக்கு. எவை எவை அந்த உணவு தானியங்களில் அடங்கும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். உணவு தானியங்களுக்கு வரி போடக் கூடாது என்று இங்கே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, அப்பொழுது 1966 ஆம் ஆண்டிலேயே இதற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது, 1976-ல் வரி போடப்பட்டிருக்கிற உணவு தானியங்களில் எவையெவை அடங்கும் என்றுதான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : எவையெவை அடங்கும் என்று சொல்வதைவிட, நீங்கள் சொன்ன கருத்துக்களை ஏற்று இதுபற்றி நிச்சயம் பரிசீலிப்போம் என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு சதவீதம் வரியை உணவு தானியங்களுக்குப் போடுவதில்லையென்ற அந்த எண்ணத்தோடு பரிசீலிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது உணவு தானியங்களுக்கு இப்பொழுது வரி இருக்கிறதா?

திரு. மு. கருணாநிதி : கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்பின்படி 1—4—1966 முதல் உணவு தானியங்களுக்கு இருக்கிற விலக்கு நீட்டிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சொல்லப்பட்டுவிட்டு, அதே பாராவில் உணவு தானியங்கள் என்ற தலைப்பில் முதல் விற்பனைக் கட்டத்தில் 1 சதவீதம் 7—9—1976-ம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வரும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத்தான் விளக்கம் கேட்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 4]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : நான் ஏற்கனவே சொன்னதைத் திருப்பியும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரிவித்து, அதுபற்றி பரிசீலனை செய்து உங்களுக்கு இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக்கிறேன் என்று சொல்லி, ஏற்கனவே வற்புறுத்திச் சொன்னதைப் போல், வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு நிறைவேற்றித் தருமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் அடிப்படையான பல அம்சங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. நானும் கூட, என் பெயரிலே ஐந்து வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், ஒரு ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நடைபெறுகிற விவாதம் கூட எதைக் காட்டுகிறது என்றால், முதல்நாள் மானியம், மறுநாள் அமைச்சரவையைக் கலந்து ஒரு கூட்டுப் பதிலாக வருமானால் நிச்சயமாக நம் எல்லோருக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் நிதியமைச்சருடைய திறமையைக் குறைத்துக் காட்டவில்லை. தனி மனிதனுடைய மேதாவிலாசத்தை விட, கூட்டுப் பதில் என்றால், நல்லது என்று என் அனுபவம் கூறுகிறது. நான் சொன்ன வெட்டுத் தீர்மானங்களை—ஒட்டெடுப்பு நடத்து வதாலே சொல்கிறேன்—ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள விவசாயிகளுக்கு நிலவரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களித்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறோம். அரசாங்க சிப்பந்திகள் வாங்கும் சம்பளத்தை கிராம அதிகாரிகள் வாங்குவ தில்லை. ஆகவே, இலஞ்சம் வாங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அது மாதிரியாக வரிசையாக சொல்லியிருக்கிற காரணத்தால், மானியக் கோரிக்கைகளை முதல் நாள் வைத்துக்கொண்டு மறுநாள் அமைச்சரவை கூடி கலந்து முடிவெடுத்து, அதற்குப் பின்னால் பதில் என்ற முறையில் நடந்தால், நமக்கு உதவியாக இருக்கும் என்ற வகையிலே ஆலோசனை சொல்லி அமர்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்த ஆண்டறிக்கையிலே ஒரு லட்சத்திற்குக் குறைவான வருவாய் உள்ள வணிகர்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாகக் கணிப்பு முறை கொண்டு வரப்படும் என்று இருக்கிறது. வணிகர்களுக்கு இப்போது ஒரு சந்தேகம்.

[1977 ஆகஸ்டு 4]

இப்போது 50 ஆயிரம் டரன் ஓவர் இருந்தால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் எக்சம்ப்ஷன் இருக்கிறது. அந்த 50 ஆயிரத்தை ஒரு லட்சமாக உயர்த்தப் போகிறீர்களா? அல்லது கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் போட்டு டரன் ஓவர் எவ்வளவாக இருந்தாலும், வரி விதிக்க எண்ணம் இருக்கிறதா? நான் நிதி அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வது இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நோக்கம் 50 ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்த எக்சம்ப்ஷனை ஒரு லட்சமாக ஆக்குவதுதான் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி இல்லையென்றால் கம்பவுண்டிங் சிஸ்டம் கொண்டு வந்தால் உதவியாக இராது.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மன்னிக்க வேண்டும். ஐம்பது ஆயிரம் தான். ஒரு லட்சம் இல்லை. உங்களுக்குச் சந்தேகம் வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம். திரு. சோ. அழகர்சாமி எழுந்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலிலேயே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நீங்கள் ஒவ்வொருவராக ஆரம்பித்தால் அதற்கு 'என்ட்' இல்லை. நீங்கள் ஒன்று சொல்லி விட்டீர்கள். அதற்கு நிதி அமைச்சர் கவனத்தில் கொள்வேன் என்று சொன்னார்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் பேசும்போது முக்கியமான ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சொன்னேன். இதிலே குறிப்பாக இதுவரையில் போட்ட சட்டங்கள்—நில சம்பந்தப்பட்ட, குடியிருப்பு சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்கள் அமலாக்கப்படவில்லை. மேலும் இதை முறையாக அமல் நடத்த மக்கள் கமிட்டி போடப் படுமா என்ற கேள்வியைக் கேட்டேன். அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் சீராக அமல் செய்ய என்ன ஆலோசனை என்று கேட்டதற்கு பதில் இல்லை . . .

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : தங்களுடைய யோசனை அரசின் பரிசீலனையில் வைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. வாக்கெடுப்பு.

1977 ஆகஸ்டு 4]

திருவாளர்கள் சி. கோவிந்தராஜன், கூத்தகுடி ச. சண்முகம், எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் எ. சுவாமிதாஸ், பி. கே. மூக்கையா தேவர் ஆகியவர்களுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் என். கிட்டப்பா, என். சுந்தரராஜ் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப் பெற்று தோல்வியுற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,28,24,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

(பிற்பகல் 1-50)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் எஸ். கணேசன், ஜே. ஜேம்ஸ், எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 2—‘மாநில ஆயத் தீர்வை’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 64,96,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா, எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

[1977 ஆகஸ்ட் 4]

திருவாளர்கள் வி. கே. கோதண்டராமன், எ. சுவாமிதாஸ், பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,26,50,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் என். கிட்டப்பா, ஜே. ஜேம்ஸ், எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரை தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 55,90,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா, துரை முத்துசாமி, எஸ். சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

1977 ஆகஸ்ட் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—இயற்கையின் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

திரு. என். கிட்டப்பா அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

திருவாளர்கள் ரா. உமாநாத், எ. சுவாமிதாஸ், மு. அம்பிகாபதி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் எம். ஏ. லத்தீப், எஸ். பாலகிருஷ்ணன், ரா. மார்க்கபந்து ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வு கால நன்மைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 19,77,29,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 13,08,43,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

[1977 ஆகஸ்ட் 4]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா, ஜே. ஜேம்ஸ், எஸ். சிவசாமி, எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 47—ஜமீந்தாரர்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 22,01,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-57 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

28. Notification issued in G.O. Ms. No. 1912, Home (Transport-I), dated 4th July 1977 in regard to exemption from payment of tax leviable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act XIII of 1974, in respect of the Vehicles TMW 131, TMW 3629 and TMW 3842 belonging to Trade Representation of the U.S.S.R. at Madras. [Laid on the Table of the House under section 26 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974).]

29. Notification issued in G.O. Ms. No. 1930, Home (Transport-I), dated 5th July 1977 in regard to extension of time for payment of tax under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974), for quarter ending 30th